

Peter Turis

CHOROLOGICKÉ DOPLNKY K CIEVNATÝM RASTLINÁM NÁRODNÉHO PARKU NÍZKE TATRY

Fakulta prírodných vied
Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici

Peter Turis

CHOROLOGICKÉ DOPLNKY K CIEVNATÝM RASTLINÁM NÁRODNÉHO PARKU NÍZKE TATRY

 BELIANUM

Banská Bystrica
2024

Publikácia bola vydaná s podporou projektu VEGA 2/0132/21 „Diverzita lúčnych a pasienkových biotopov Slovenska po dvoch dekádach v Európskej únii“ financovaného Vedeckou grantovou agentúrou MŠVVaŠ SR a Slovenskej akadémie vied.

Autor: RNDr. Peter Turis, PhD. <https://orcid.org/0000-0002-3387-7023>

Názov: Chorologické doplnky k cievnatým rastlinám Národného parku Nízke Tatry

Recenzenti: RNDr. Ján Kliment, CSc.
Ing. Katarína Žlkovanová, PhD.

Rozsah: 132 strán; 7,97 AH

Vydavateľ: Belianum. Vydavateľstvo Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici

Edícia: Fakulta prírodných vied

Rok vydania: 2024

Vydanie schválila Edičná rada FPV UMB v Banskej Bystrici ako vedeckú monografiu.

Rukopis neprešiel jazykovou úpravou.

ISBN 978-80-557-2193-4

EAN 9788055721934

<https://doi.org/10.24040/2024.9788055721934>

Táto publikácia je šírená pod licenciou Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International Licence CC BY-NC (uviedenie autora – nekomerčné použitie).

OBSAH

1 Úvod	4
2 Vymedzenie územia a metodika	5
3 Výsledky a diskusia	8
4 Záver	114
5 Súhrn	117
6 Literatúra	118

1 Úvod

Floristický výskum oblasti zahŕňajúcej Národný park Nízke Tatry aj s ochranným pásmom má dlhodobú históriu a jeho výsledky boli uverejnené v mnohých prácach (cf. Turis 2004). Prehľad taxónov celého územia však doposiaľ nie je vypracovaný a tento zoznam sa neustále rozširuje nielen v dôsledku detailnejšieho prieskumu regiónu, ale aj vďaka taxonomickému bádaniu botanikov, zavliekaniu nových druhov, alebo migrácii rastlinstva. Početné publikácie sú venované aj upresňovaniu rozšírenia jednotlivých taxónov v území. Rovnako aj predložená práca je zameraná na doplnenie chorologických údajov z uvedenej oblasti. Jej ďalším cieľom je na základe aktuálne zistenej distribúcie rastlín identifikovať floristicky najcennejšie časti sledovaného územia a vytvoriť prehľad najvýznamnejších rastlinných druhov.

2 Vymedzenie územia a metodika

Národný park Nízke Tatry spolu s ochranným pásmom (ďalej NAPANT) tvorí klimaticky, geologicky, orograficky i vegetačne rôznorodé územie vymedzené z južnej strany približne riekou Hron od jej prameňa po Banskú Bystricu a zo severnej strany zhruba riekou Váh od Liptovskej Tepličky po Ružomberok. Jadrom národného parku je pohorie Nízke Tatry, ktoré predstavujú mohutný horský chrbát tiahnući sa západovýchodným smerom v dĺžke približne 100 km. Sedlom Čertovica (1238 m) sú Nízke Tatry predelené na západnú Ďumbiersku časť a východnú kráľovoľskú časť. Obe časti boli vo štvrtohorách zaľadnené, v dôsledku čoho v nich vznikli glaciálne kary hostiace špecifickú flóru. Značné výškové rozpätie sledovaného územia od približne 355 m n. m. na brehu Hrona pri Slovenskej Ľupči po 2043 m n. m. na vrchole Ďumbiera je dôvodom zastúpenia rôznych vegetačných stupňov v území od submontánneho až po alpský.

Z hľadiska fyto geografického členenia je prevažná časť NAPANT súčasťou okresu Nízke Tatry, iba severozápadný okraj patrí do podokresu Liptovská kotlina a nepatrná časť na juhovýchodnom okraji do okresov Muránska planina a Slovenský raj. Na západnom okraji sledované územie hraničí s podokresom Veľká Fatra, na severovýchodnom okraji s podokresom Spišské kotliny a na južnom okraji s okresom Slovenské rudohorie a podokresom Poľana (Futák 1980).

V práci uvádzané taxóny boli zaznamenávané počas dlhodobého terénneho prieskumu celého územia NAPANT za ostatných takmer 30 rokov. Predstavujú autochtónne druhy a poddruhy cievnatých rastlín, ktoré v sledovanom území doposiaľ neboli známe, alebo na lokalitách boli potvrdené po dlhšom období. Do zoznamu sú zahrnuté aj taxóny vzácne v celom území, prípadne iba v niektorej jeho časti, taxóny s nedostatočne známou distribúciou v území, s výskytom na konkrétnej lokalite zaujímavým z ekologického či fyto geografického hľadiska, ako aj taxóny s expanzívnym charakterom šírenia v poslednom období. Súčasťou prehľadu nie sú zámerne prenesené a vysadené autochtónne taxóny (cf. Kleinert 2001) a nepôvodné druhy, ktorých predbežný zoznam bol publikovaný nedávno (Turis 2020).

Taxóny sú uvedené v abecednom poradí. Ich mená sú prevzaté z práce Marhold et al. (1998). Mená nezahrnuté v tejto práci sú podľa databázy Euro+Med (Euro+Med 2006+) a použité aj s autorskými citáciami.

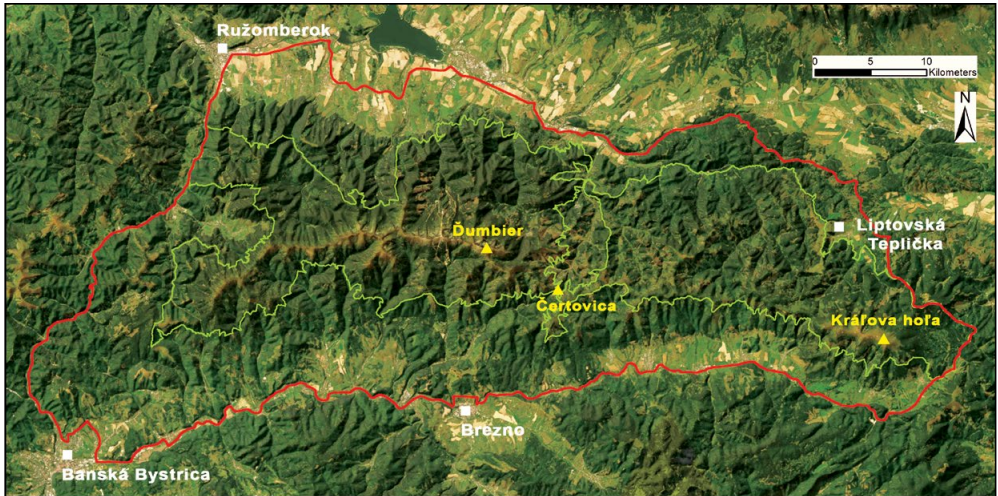
Súpis nálezov pri jednotlivých taxónoch je zoradený v smere západ – východ, avšak kvôli lepšej orientácii najprv uvádzame lokality v južnej časti sledovaného územia, následne v jeho severnej časti. Hranicu medzi oboma časťami vymedzuje línia prechádzajúca hlavným hrebeňom Nízkyh Tatier, Starohorskými vrchmi, sedlom Donovaly (980 m), vrchom Zvolen (1402 m) a končiaca sedlom Veľký Šturec (1003 m) na západnom okraji NAPANT.

Pri každom náleze uvádzame najprv názov prislúchajúcej fyto geografickej jednotky (podľa práce Futák 1980; v prípade výskytu na rozhraní dvoch jednotiek sú ich názvy oddelené lomkou), potom najbližšiu obec alebo všeobecne známu kótu, presnejší opis lokality a dátum nálezu. V niektorých prípadoch sú tieto informácie doplnené aj počtom pozorovaných jedincov, nadmorskou výškou lokality, alebo jej zemepisnými súradnicami. Názvy vrchov, dolín a iných topografických útvarov uvádzame podľa aktuálnych turistických, základných alebo lesníckych máp. Herbárovou položkou resp. fotografickou dokumentáciou doložené nálezy sú označené symbolom *, resp. slovom foto. Pri revidovaných herbárových položkách je spolu so skratkou rev. uvedené aj meno autora revízie. Prípadné nálezy iných autorov sú na konci opisu lokality označené ich menami.

Po vymenovaní všetkých nálezov uvádzame doplňujúce informácie o všeobecnom rozšírení alebo o doposiaľ publikovanom výskyte príslušného taxónu v NAPANT. Využívané boli najmä práce kompilačného charakteru sumarizujúce floristické alebo chorologické poznatky z celého sledovaného územia, prípadne z jeho rozsiahlejšej časti, ako napríklad edícia Flóra Slovenska, Sillinger (1933), Jeslík (1970), Procházka & Krahulec (1982), Hrouda et al. (1990) atď. Pri citovaných herbárových dokladoch sú použité skratky herbárov podľa práce Vozárová & Sutorý (2001).

Časť údajov o výskyte niektorých druhov (najmä vzácnejších) sme už publikovali, ale sú rozptýlené v rôznych periodikách, preto ich v nasledujúcej kapitole opätovne uvádzame sústredené do uceleného celku.

Pri tvorbe prehľadu najvýznamnejších rastlinných druhov NAPANT sme vychádzali len z nami overovaných taxónov. Ako kritérium výberu do zoznamu sme vzali do úvahy endemizmus a počet aktuálne známych lokalít. Do prehľadu sme zaradili iba endemity Nízkych Tatier, taxóny prítomné na Slovensku len v Nízkych Tatrách, alebo taxóny s jedinou lokalitou v sledovanom území, ktoré sú v karpatskej časti Slovenska zaradené do kategórií ohrozenosti VU – CR (Turis et al. 2014).

Sledované územie je vymedzené hranicami Národného parku Nízke Tatry (—) a jeho ochranného pásma (—)

Nízkotatranský hrebeň západne od Krúpovej hole

3 Výsledky a diskusia

***Abies alba* – jedľa biela**

Nízke Tatry, Kráľova hoľa (1946 m), vysadená na vrchole blízko telekomunikačného stožiara, 3.9.2014.

Občasné snahy o vysadenie rôznych drevín na vrchole Kráľovej hole sú zrejme motivované známou ľudovou piesňou, avšak vzhľadom na lokálne klimatické podmienky končia vždy neúspešne.

***Acetosa scutata* – štiav štitnatý**

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), sutinatý svah pod bralami v Salatínskom sedle klesajúci do rokliny Hučiaky, 19.6.1997.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), úpätie vápencového brala v závere doliny Salatínka, porast veľký približne 100 × 50 cm, 24.10.1995.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), severovýchodný svah klesajúci do doliny Salatínka k lesníckemu kopcu č. 219, cca 1100 m n. m., 5.7.1995*.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), dolinka Krčahovo, dve lokality na bralnatom svahu Klinčeky, 18.7.2002, 6.8.2003.

Nízke Tatry, masív Krakovej hole (1752 m), pri poľovníckom chodníku zo sedla Kúpeľ (1131 m) na kótu Kopa (1420 m), 29.7.1999.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), strmý žľab klesajúci z vrcholu na sever do lľanovskej doliny, 1300 m n. m., 1680 m n. m., 29.7.1999.

Z Nízkych Tatier štiav štitnatý spomína Jeslík (1970) zo Skalky (1980 m), z Vajskovskej doliny, zo Sinej (1560 m) a z Krčahova v masíve Krakovej hole, Miháliková & Goliašová (2016) aj na Salatíne, na viacerých miestach Demänovskej doliny, z Ďumbiera (2043 m), na Kameničnej (929 m) pri Liptovskom Hrádku a v doline Čierneho Váhu. Na niektorých z vymenovaných lokalít ho našla aj Zahradníková-Rošetzká (1957, ut *Rumex scutatus*).

***Achillea nobilis* – rebríček vznešený**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Sásová, xerotermy na juhozápadnom svahu kóty Grunty (591 m) a severne od objektov poľnohospodárskeho družstva, 9.6.2000.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Sásová, xerotermy na južnom svahu kóty Bučičie (629 m), 7.9.2021.

Nízke Tatry, Nemce, úpätie kóty Kajchiar (617 m), 13.6.2000.

Nízke Tatry, Selce, zarastajúca lúka na strmom svahu pri malom opustenom lome severne od obce, neďaleko nevyužívaného lyžiarskeho skokanského mostíka, 27.7.1999.

Naše nálezy rebríčka vznešeného sú sústredené do blízkeho okolia Banskej Bystrice, kde ho uvádzajú aj Procházka & Krahulec (1982), Benčaťová & Ujházy (1998), Turisová & Martincová (2001), Turisová &

Turis (2007) a Danihelka & Letz (2023). Údolím Hrona zasahuje aj ďalej na východ po Sopotnickú dolinu pri Brusne (Martincová 1989).

***Achillea ptarmica* – rebríček bertrámový**

Nízke Tatry, Braväcovo, stovky kvitnúcich jedincov na okraji lúky Hudcová severovýchodne od obce, 26.8.2002.

Rebríček bertrámový na tejto lokalite prvá zistila I. Háberová v rámci celoslovenského mapovania lúk prebiehajúceho v rokoch 1999 – 2006, ale jej nález nebol uverejnený. Dávnejšie bol druh nájdený aj pri Liptovskej Lúžnej (Lengyel 1928 BP sec. Danihelka & Letz 2023), avšak tento výskyt sme už nepotvrdili. Okrem spomenutých lokalít boli v Španej Doline a v Závadke nad Hronom objavené aj jedince s plnými a poloplnými úbormi splanené z kultúry (Danihelka & Letz l. c.).

***Aconitum vulparia* – prilbica žltá**

Nízke Tatry, Nemecká, začiatok doliny Sviniarka, niekoľko jedincov v lieskových krovinách na ľavej strane doliny, asi 1 km západne od nasledujúcej lokality, 31.3.2017.

Nízke Tatry, Predajná, hojný výskyt na krovím zarastenom pahorku Šiman (538 m) západne od obce, 26.5.1998, 31.3.2017.

V sledovanom území ojedinelý druh, v južnej časti Nízkyh Tatier spomínaný iba na Baranove pri Banskej Bystrici, pri železničnej stanici Ľubietová a pri Brezne (Kmeťová 1982). V severnej časti územia ho Zahradníková-Rošetzská (1957, ut *Aconitum lycoctonum*) našla na Sinej (1560 m) a Turisová (1995) v Jánskej doline.

***Adenophora liliifolia* – zvonovec ľaliolistý**

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, Zadná dolina, okraj lesnej cesty situovanej na dne doliny, 1.8.2002.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, Sielnice (1244 m), na bralnatom južnom svahu aj v riedkom lese medzi kótami Sielnice (1244 m) a Urdanová (951 m), 3.8.2006.

Nízke Tatry, Malužiná, viacero izolovaných mikropopulácií v lese i na jeho okraji na južnom svahu Skribňova (1151 m), 31.7.2012.

Výskyt zvonovca ľaliolistého na vrchu Skribňovo bez bližších údajov spomína aj Kmeťová (2008) vo Flóre Slovenska VI/1, ostatné lokality dopĺňajú tam uvedené rozšírenie.

***Adonis aestivalis* – hlaváčik letný**

Nízke Tatry, Dolná Lehota, okraj asi tri roky neoraného poľa pri samotách Na hrb západne od obce, 17.6.2004*.

V území NAPANT len zriedkavo dokumentovaný druh (Futák 1982f), ktorý zo spomenutej lokality publikoval Turis (2002).

***Agrostis pyrenaica* – psinček pyrenejský**

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), skalnaté výstupy podložia situované vľavo od žltého značeného turistického chodníka smerujúceho na vrchol a klesajúce do doliny Hodruša, 15.8.2017*.

Psinček pyrenejský v masíve Kráľovej hole (1946 m) nie je známy (Hrouda et al. 1990), ale izolovaný výskyt na Veľkom boku v spoločenstve *Festucetum supinae subalpinum* zistil už Sillinger (1933).

***Alisma plantago-aquatica* – žabník skorocelový**

Nízke Tatry/Slovenské rudohorie, Beňuš, nivná lúka oproti železničnej stanici na ľavom brehu Hrona prechádzajúca do močiara s vodnou hladinou, 20.5.1998, 5.7.1998.

Nízke Tatry, Polomka, mokraď oproti drevospracujúcej fabrike na okraji obce, 6.9.1994.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, zamokrená lúka pri ústí potoka Skribňovo do Bocianskeho potoka, 24.6.2004.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, mokraď vedľa cesty medzi ústím dolín Nižné Úžavy a Prostredné Úžavy, 16.6.1994.

V dôsledku nedostatku vhodných stanovišť je žabník skorocelový v sledovanom území zriedkavý.

***Allium schoenoprasum* subsp. *alpinum* – cesnak pažítkový alpínsky**

Nízke Tatry, dve lokality na dne glaciálneho karu Konské medzi kótou Veľké Konské (1882 m) a Malé Konské (1875 m); prvá lokalita pozdĺž potoka na úseku dlhom približne 30 m, N=48,9467167°, E=19,6083000°, 1490 m n. m.; druhá lokalita pozdĺž potoka asi 50 m nižšie prvej, 23.8.2013, foto.

Nízke Tatry, Široká dolina v závere Demänovskej doliny, vo viacerých prameniskách, cca 1550 m n. m., 1.6.2011, foto.

Cesnak pažítkový alpínsky ako nový druh pre Nízke Tatry uviedol (ut *A. schoenoprasum* subsp. *sibiricum*) Jeslík (1970, 1971), ktorý ho našiel v Lukovom kare, v kare pod Konským a v Širokej doline. Bez podrobnejšej lokalizácie spomína jeho prítomnosť v Nízkych Tatrách (ut *A. schoenoprasum*) aj Somogyi (2002).

***Allium victorialis* – cesnak hadí**

Nízke Tatry, Zvolen (1402 m), početne na západnom svahu smerom k Motyčskej holi (1292 m), 2.9.2005.

Cesnak hadí bol na vrchu Zvolen v minulosti viackrát zbieraný (napr. Trapl 1922 PR, Lengyel 1931 BP, Kmoníček 1932 PRC, Michalko 1960 SAV) a jeho výskyt publikoval tiež Kliment (1992). Dávnejšie bol nájdený aj v masíve Bôru (1888 m) (Zahradníková-Rošetzká 1957). Údaj z vrchu Popová (1099 m) na východnom okraji sledovaného územia sme nepotvrdili (Pax 1903 BP).

***Amelanchier ovalis* – muchovník vajcovitý**

Veľká Fatra/Nízke Tatry, Staré Hory - časť Horný Jelenec, bralnatý hrebeň od obce ku kóte Pohorenisko (932 m), 3.9.2002.

Nízke Tatry, Liptovská Osada, vápencové skaly na južnom svahu kóty Žiar (1007 m), 4.4.1995.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, južné bralnaté svahy kóty Sielnice (1244 m), 3.8.2006.

Muchovník vajcovitý uvádza na vrchu Sielnice aj Peniašteková (1992), mimo neho už len na Poludnici (1549 m).

***Androsace chamaejasme* – pochybok nízky**

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), popri zeleno značenom turistickom chodníku medzi Halašovou jamou a Chatou M. R. Štefánika, 15.8.2001.

Nízke Tatry, Krúpova hoľa (1922 m), zamokrené miesta pri zeleno značenom turistickom chodníku z Krúpovho sedla (1905 m) do Demänovskej doliny, 1700 – 1750 m n. m., 24.6.2005.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), vrcholová časť a bralá klesajúce do Iľanovskej doliny, 29.7.1999.

Mimo vápencového podkladu Kozích chrbtov a Krakovej hole sme pochybok nízky zaznamenali aj na granitickom substráte Krúpovej hole, ktorý je pre druh netypický (cf. Letz 2016).

***Androsace lactea* – pochybok biely**

Nízke Tatry, Malý Salatín (1444 m), časť Úplazy, 11.6.1998.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, pri malom vodopáde v ľavostrannej dolinke Nižný Blatník, 20.6.2002.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), vrcholová časť a bralá klesajúce do Iľanovskej doliny, 29.7.1999.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), na dne Čiernej dolinky, 17.7.2006.

Nízke Tatry, Poludnica (1549 m), vrcholová časť, 18.7.2006.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, Hradište (1326 m), dolinka Hrtanová, 14.6.2000.

Vymenované lokality dopĺňajú alebo upresňujú podrobné rozšírenie pochybku bieleho v NAPANT uverejnené vo Flóre Slovenska VI/4 (Letz 2016).

***Androsace obtusifolia* – pochybok tupolistý**

Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), jeden kvitnúci jedinec na severne orientovanom mylonitovom svahu glaciálneho karu Bystrá, 27.6.2015.

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), na hrebienku západne od Chaty M. R. Štefánika a vo vápencovej oblasti v závere Jánskej doliny v severozápadnej časti masívu Králička (1807 m), 21.6.1995*, 24.6.2005, 25.6.2005*, 10.8.2010.

Pochybok tupolistý je z Nízkych Tatier spomínaný len výnimočne. Prvý nález uverejnil Freyn (1872) zo sedla spájajúceho Veľký Gápeľ (1776 m) a Ďumbier (2043 m) na žulovom podklade. V medzivojnovom období ho z vápencami budovaných Kozích chrbtov pri Chate M. R. Štefánika pod Ďumbierom uvádzajú Fott (1930) aj Sillinger (1933, v spoločnosťach *Saxifrageto-Versicoloretum* a *Saxifrageto-Salicetum retusae*). Neskôr boli zaznamenané len dve málopočetné populácie na svahu pod Krížskym sedlom (1775 m) v závere Vajskovskej doliny a pod Králičkou (1807 m) v závere Štiavnickej doliny (Jeslík 1970, 1971).

***Anemone narcissiflora* – veternica narcisokvetá**

Nízke Tatry, Donovaly, lúka nad Športhotelom, 17.5.2003.

Nízke Tatry, Donovaly, Nová hoľa (1361 m), trávne porasty na južnom aj východnom svahu, 26.9.2007.

Nízke Tatry, Vajskovská dolina, glaciálny kar Stredné Kotliská východne od vrcholu Skalky (1980 m), 16.7.1996; cca 1700 m n. m., 3.8.2004.

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), v okolí Chaty M. R. Štefánika, 15.8.2001.

Nízke Tatry, žľab medzi kótami Stredný Bôr (1886 m) a Zákľuky (1915 m), 4.7.1996.

Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), strmý svah klesajúci do karu Bystrá, vedľa žltého značeného turistického chodníka, 27.6.2015.

Nízke Tatry, Krúpova hoľa (1922 m), zamokrené miesta pri zeleno značenom turistickom chodníku z Krúpovho sedla (1905 m) do Demänovskej doliny, 1700 – 1750 m n. m., 24.6.2005.

Nízke Tatry, Jasná, Široká dolina v závere Demänovskej doliny, 1.6.2011.

Výskyt veternice narcisokvetej v masíve Zvolena (1402 m) v západnej časti sledovaného územia chorologicky nadväzuje na veľkofatranskú arelu, ostatné nálezy sú z centrálnej časti Nízkych Tatier, odkiaľ mnoho lokalít spomína i Futák (1982c).

***Anemone sylvestris* – veternica lesná**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Sásová, kóta Bučičie (629 m), 9.6.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, okraje starého opusteného lomu s navážkami odpadov poníže Prírodnej rezervácie Mackov bok, 16.5.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, Ulický bok (480 m), početne v starých záhradách na juho-juhovýchodnom svahu, 16.5.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, pás zachovalej xerothermnej vegetácie na dne údolia lemujúcej rekultivované lúky západne od cesty do Podkoníc, 29.6.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, bezmenný pahorok s xerothermnou vegetáciou uprostred polí západne od cesty do Podkoníc, 25.9.2014.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, bezmenná dolinka začínajúca pod západnou stranou hradu, 17.5.2001.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, pravý svah bezmennej dolinky východne od hradu, 17.5.2001.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, xerotermy v Území európskeho významu SKUEV1149 Mackov bok v časti východne od hradu, 17.5.2001.

Nízke Tatry, Medzibrod, lúka na východnom svahu kóty Mačková, 14.6.2005.

Nízke Tatry, Brusno, lúka Banište severne od autobusovej zastávky, 9.6.2005.

Nízke Tatry, Ráztoka, vedľa cesty od kameňolomu smerom na Ráztocké lazy i na xerothermných pahorkoch v okolí kameňolomu, tiež v oblasti súčasnej fotovoltaickej elektrárne, 12.5.2000.

Nízke Tatry, Ráztoka, Ráztocké lazy, xerothermný hrebienok asi 150 m vyššie poľného hnojiska, stovky kvitnúcich jedincov, 13.5.2002.

Nízke Tatry, Podbrezová - časť Lopej, v trase elektrického vedenia na skalnatom svahu nad obcou na ľavom svahu Vajskovského potoka, 13.5.2002.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, asi 30 kvitnúcich jedincov poniže horárne vedľa cesty Telgárt – Poprad, 6.6.2001.

Uvedené nálezy dopĺňajú rozšírenie veternice lesnej v sledovanom území spracované Futákom (Futák 1982c).

***Antennaria carpatica* – plešivec karpatský**

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), viacero mikrolokalít v kare Mošnica, 27.7.1994, 27.6.1995, 7.7.1995.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1928 m), 6.6.2000.

Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), strmý svah klesajúci do karu Bystrá, vedľa žltého značeného turistického chodníka, 24.6.1995.

Nízke Tatry, Ďumbierik (2019 m), severný svah klesajúci do karu Bystrá, 24.6.2005.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, úpätie brál na západnej strane hrebeňa, 6.8.2015.

Podobné rozšírenie tohto endemitu Západných a Východných Karpát v Nízkych Tatrách spomínajú aj Jeslík (1970) a Kochjarová (2023). Údaj Magica (Magic 1990) o prítomnosti plešivca karpatského na Kozích chrbtoch (1728 m) pokladáme za omyl.

***Anthoxanthum alpinum* – tomka alpínska**

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), skalnaté výstupy podložia situované vľavo od žltého značeného turistického chodníka smerujúceho na vrchol a klesajúce do doliny Hodruša, 15.8.2017*.

Tomka alpínska rastie v Nízkych Tatrách predovšetkým na kryštálických a metamorfovaných horninách v d'umbierskej časti i v masíve Kráľovej hole (1946 m) (Jeslík 1970, Hrouda et al. 1990), zatiaľ čo na vápnitých horninách je podstatne vzácnejšia (Jeslík l. c.). Preto je jej výskyt na slienitých vápencoch Veľkého boku pozoruhodný.

***Arabis soyeri* – arábka dúškolistá**

Nízke Tatry, Moštenica, Moštenická dolina, pramenisko vľavo od cesty na Kyslú, 7.6.1995.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, rozsiahly porast poniže vodopádu v bočnej ľavostrannej dolinke Nižný Blatník, 18.8.1998, 20.6.2002.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, bočná pravostranná dolinka Vyvieranie, 16.6.1995.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, asi 200 m poniže parkoviska pri Jaskyni Slobody, skalnatý breh potôčika križujúceho cestu z Jasnej do Liptovského Mikuláša, 12.6.2001.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), strmý žľab klesajúci od vrcholu na sever do ľľanovskej doliny, 1330 m n. m., 29.7.1999.

Nízke Tatry, Jánska dolina, bočná ľavostranná dolinka Biela, 23.7.2003.

Nízke Tatry, Svarín, dolina Svarínka, travertínová kopa na začiatku doliny, 6.7.2004.

Uverejnené nálezky arábky dúškolistej sa vzťahujú najmä na severnú časť sledovaného územia na masívy Krakovej hole, Sinej a na Demänovskú dolinu, v južnej časti územia je známa lokalita povýše Moštenice (Jeslík 1970, Štěpánek et al. 2002, Turisová & Turis 2007).

***Archangelica officinalis* – archangelika lekárska**

Nízke Tatry, Ludárový kar, prameniská v kosodrevine (N=48,9471944°, E=19,6479722°) i v lese (N=48,9504444°, E=19,6565556°), 10.8.1994, 6.8.2015.

Nízke Tatry, Ludárový kar, na asi 300–400 m dlhom úseku pozdĺž potoka prameniaceho pod severnou stenou Ďumbiera (2043 m) až poniže jeho meandrujúci úsek, 28.7.1999, 15.8.2000, 6.8.2015.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, úpätie brál na západnej strane hrebeňa, 1650 – 1750 m n. m., 6.8.2015.

Archangelika lekárska patrí k vzácnym rastlinám Nízkych Tatier a mimo uvádzaných lokalít bola nájdená ešte v Lomnistej doline (Jeslík 1970). Ďalší spomínaný výskyt v Malužinej (Hlavaček et al. 1984a) nemusí byť pôvodný vzhľadom k jej pestovaniu na liečivé účely.

***Arctostaphylos uva-ursi* – medvedica lekárska**

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), väčšie bralá na južnom svahu nad Ráztockým sedlom (1233 m), cca 1450 m n. m., 29.7.1994.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), horná časť doliny Salatínka, 1440 m n. m., 24.10.1995.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), severovýchodný svah klesajúci do doliny Salatínka k lesníckemu kopcu č. 219, cca 1100 m n. m., 5.7.1995.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), ľavá strana doliny Salatínka, vápencové bralá na severovýchodnom svahu, 5.7.1995.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), bralo na severozápadnom svahu klesajúcom do rokliny Hučiaky, cca 1400 m n. m., 22.6.1994.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), od hlavného vrcholu smerom k Malému Salatínu (1444 m), 29.7.1994.

Nízke Tatry, Malý Salatín (1444 m), na vrchole i na trávnatom svahu Úplazy, 16.8.1994, 27.7.1995, 11.6.1998.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, bralnatý hrebeň Na jame (1438 m), 15.6.1994.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), skalné bralo pri žltom značenom turistickom chodníku powyše sedla Javorie (1487 m), 1640 m n. m., 26.8.1999.

Nízke Tatry, Iľanovo, Končistý vrch (1310 m), 1.8.1996.

Nízke Tatry, Slemä (1514 m), skaly na vrchole, 22.9.2009.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, vápencová skala medzi kótami Sielnice (1244 m) a Urdanová (951 m), 3.8.2006.

Nízke Tatry, Čierny Váh, začiatok doliny Hlboká, na skalách nad lesnou cestou na východnom úpätí kóty Brada (1112 m), 18.6.2008, leg. J. Kubov.

Medvedica lekárska je v Nízkych Tatrách pokladaná za bežný druh, avšak konkrétne údaje o jej distribúcii nie sú uvedené (Jasičová 1982a).

***Artemisia campestris* – palina poľná**

Nízke Tatry, Selce, skalnaté miesta v okolí vápencového lomu severne od obce, 13.6.2000.

Nízke Tatry, Priechod, okolie prachovito zvetraného vápencového substrátu v Chránenom areáli Kopec i pod elektrickým vedením východne odtiaľto, 4.8.1999, 20.6.2000, 14.7.2006, 25.9.2014.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, pri opustenom kameňolome na severozápadnom okraji obce nad Ľupčianskou ulicou, 16.5.2000.

Nízke Tatry, Lučatín, okolie bývalých pieskovní na severnom okraji obce, 3.10.1997.

Nízke Tatry, Nemecká, starý lom severne od obce, 19.5.1999.

V celoslovenskom prehľade rozšírenia paliny poľnej uvádzajú Grulich & Májeková (2023) výskyt v sledovanom území len pri Priechode a v Selciach, Procházka & Krahulec (1982) aj neďaleko Slovenskej Ľupče.

***Arum alpinum* – áron alpský**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Uľanka, pri odbočke cesty do Španej Doliny, 9.5.1994.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Uľanka, hrabina nad motorestom Vesel, 19.4.2005.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Nový Svet, okolie Chránených stromov Baranovské duby, 9.5.1994.

Nízke Tatry, Banská Bystrica, viacero miest v Prírodnej rezervácii Baranovo, 24.4.1996.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, Horný diel (996 m), pri vápencovom brale v lese južne od Prírodnej rezervácie Baranovo, 22.4.2004.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, kroviny vedľa prístupovej cesty k Chránenému areálu Jakub, 15.3.1994, 9.5.1994, 26.2.2022.

Nízke Tatry, Nemce, úpätie Malého dielu (935 m), 29.5.1995.

Nízke Tatry, Selce, háj povyššie roľníckeho družstva vľavo od asfaltovej cesty k lyžiarskemu stredisku Čachovo v Selčianskej doline, 2.5.2005, 9.4.2015.

Nízke Tatry, Priechod, les na južnom svahu kóty Rovne (856 m), 3.4.1997.

Nízke Tatry, Moštenica, Kyslá, asi 5 jedincov v lese nad Prírodnou pamiatkou Moštenické travertíny, 30.3.1994, 6.5.1997, 5.6.2002.

Nízke Tatry, Moštenica, Kyslá, niekoľko jedincov v lese pri žltom značenom turistickom chodníku na Kozí chrbát (1330 m) medzi lúkou Macov kút a sedlom Zubová, 22.4.2011.

Rozšírenie áronu alpského v NAPANT je obmedzené len na listnaté lesy na juhozápade územia od banskobystrickej miestnej časti Uľanka po Moštenicu (Turisová & Turis 2007).

Áron alpský sa v Národnom parku Nízke Tatry vyskytuje iba v širšom okolí Banskej Bystrice

***Asplenium septentrionale* – slezinník severný**

Nízke Tatry, Staré Hory, v hornej časti banskej haldy Richtárová, 26.6.1997.

Nízke Tatry, Špania Dolina, halda nad kostolom, 23.11.1994.

Nízke Tatry, Podbrezová, starý lom pri ceste do Hornej Lehoty, 26.6.1997.

Nízke Tatry, Heľpa, skaly v záreze železničnej trate powyše stanice Heľpa, 28.6.2008.

Nízke Tatry, Nižná Boca, skaly po pravej strane cesty Kráľova Lehota – Podbrezová, 5.11.1994.

Nízke Tatry, Svarín, Mačacia (1410 m), viacero lokalít na skalách severovýchodného, severozápadného a západného svahu, 25.9.2001.

Nízke Tatry, Chmelinec (1509 m), melafýrové skaly vo vrcholovej časti, 22.7.2002.

Nízke Tatry, dolina Ipoltica, skalné bralo vedľa cesty poniže vyústenia doliny Dikuľa, 12.8.2020.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, výstupy melafýrových skál bezmennej kóty nad pravým brehom Čierneho Váhu južne od kóty Jedlinská (1091 m), 7.7.2004.

Uvedené lokality upresňujú pomerne všeobecné údaje o výskyte slezinníka severného v NAPANT (Schidlay 1966). Nálezy na vrchu Mačacia už publikoval Turis (2002) a v Španej Doline a pri Heľpe Slezák et al. (2012).

***Aster alpinus* – astra alpínska**

Nízke Tatry, Demänovská dolina, vrcholová časť brál Veľký Sokol východne od kóty Na Jame (1438 m), 20.6.2002.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), na dvoch miestach bralnatého svahu Klinčky nad dolinou Krčahovo, 18.7.2002, 6.8.2003.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), izolovaná vápencová skalka v poraste kosodreviny asi 100 m východne od vrcholu, 1725 m n. m., N=48,9875000°, E=19,6330556°, 26.8.1999.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), skalné bralo pri žltom značenom turistickom chodníku powyše sedla Javorie (1487 m), 1640 m n. m., 26.8.1999, 13.7.2001.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), vápencové bralá Čierne rady v Čiernej dolinke, 17.7.2006.

Nízke Tatry, Slemä (1514 m), bralá na vrchole, 22.9.2009.

Výskyt astry alpínskej na bralách Veľký Sokol severovýchodne od Sinej (1560 m) dopĺňa nálezy Jeslíka (1970) zo záujmového územia, podľa ktorého v tomto masíve nerastie.

***Aster amelloides* – astra spišská**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, bezmenný pahorok s xerothermnou vegetáciou uprostred polí západne od cesty do Podkoníc, 25.9.2014.

Nízke Tatry, Podkonice, xerothermný porast pod elektrickým vedením južne od obce a juhovýchodne od kóty Beniač (504 m), 25.8.2021.

Nízke Tatry, Horná Lehota, lúky severne od obce, 5.9.2013.

Nízke Tatry, medzi Bystrou a Mýtom pod Ďumbierom, juhozápadný svah kóty Stupka (936 m), 4.9.2013.

Distribúcia astry spišskej v NAPANT zahŕňa vápencové svahy s xerothermnou vegetáciou na južnom predhorí Nízkyh Tatier od Banskej Bystrice po Brezno a Mýto pod Ďumbierom. Spomínané nálezy upresňujú všeobecné údaje o rozšírení druhu v sledovanom území (Goliašová 2023).

***Astragalus cicer* – kozinec cícerovitý**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Uľanka, lúky na južnom svahu kóty Pasoviská (649 m), 23.6.2004, 30.6.2004.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Uľanka, lúky nad železničnou traťou, 23.6.2004*, 8.6.2005.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, 19.6.1998.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, pás zachovalej xerothermnej vegetácie na dne údolia lemujúcej rekultivovanej lúky západne od cesty do Podkoníc, 29.6.2000.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Iľanovo, krovinami zarastajúci juhovýchodný svah kóty Rohačka (827 m), poníže jej severného predvrcholu (794 m), 7.6.2016.

Nízke Tatry, Čierny Váh, okraj asfaltovej cesty na úpäť Národnej prírodnej rezervácie Turková a brehu vodnej nádrže Čierny Váh, 2.6.2018.

Kozinec cícerovitý uvádzajú na niekoľkých miestach v okolí Banskej Bystrice aj Benčaťová & Ujházy (1998), Turisová & Turis (2007) a Janišová (2008), pri Iľanove ho v 30. rokoch minulého storočia zbieral Suza (Chrtková 1988a).

***Atriplex hortensis* – loboda záhradná**

Nízke Tatry, Šumiac, pri objekte roľníckeho družstva východne od obce, 870 m n. m., 3.9.2014.

Loboda záhradná je archeofyt so zriedkavým výskytom v karpatskej časti Slovenska a v sledovanom území doposiaľ nebola známa (Hodálová et al. 2016). Nález pri Šumiaci presahuje uvádzané výškové maximum 540 m n. m. zaznamenané pri Lipovci v Drienčanskom kráse (Hodálová et al. l. c.).

***Avenula versicolor* – ovsica pestrá**

Nízke Tatry, hrebeň zbiehajúci z Malej Chochule (1719 m) severozápadným smerom na Skorušovu (1348 m), 12.8.2004.

Nízke Tatry, Stredná Chochuľa (1735 m), 12.8.2004.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), okolie vrcholu, 14.9.2004, 15.8.2017*.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), svah smerom k Malému boku (1534 m), 14.9.2004.

Nízke Tatry, Zadná hoľa (1619 m), 30.5.2017.

Nízke Tatry, Veľká Vápenica (1691 m), vrcholová časť, 10.8.1998.

Nízke Tatry, Holica (1617 m) severne od Orlovej (1840 m), 17.8.2004.

V dŕmbierskej časti Nízkyh Tatier je ovsica pestrá rozšírená pozdĺž celého hlavného hrebeňa (Jeslík 1970). Známa je takisto z masívu Kráľovej hole (1946 m) (Hrouda et al. 1990), avšak zo západnej časti kráľovohoľských Nízkyh Tatier údaje chýbajú.

***Batrachium trichophyllum* – močiarka niťovitolistá**

Nízke Tatry, Jasenie, čiastočne zatopený opustený vápencový lom severne od obce, 570 m n. m., 5.5.2011*.

V povodí horného a stredného toku Hrona sú o výskyte močiarky niťovitolistej známe iba historické údaje Trapla a Kupcsoka zo Zvolena a Hronskej Breznice z konca 19. a začiatku 20. storočia (Husák & Slavík 1982).

***Berberis vulgaris* – dráč obyčajný**

Nízke Tatry, Liptovská Lúžna, vápencové skaly nad potokom Lúžňanka poniže obce, 2.5.2002.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, niekoľko kríkov na brale v masíve Veľkého Sokola, cca 1200 m n. m., 20.6.2002*.

Nízke Tatry, Liptovská Porúbka, východná časť kóty Zapač (884 m), svah s xerothermnou vegetáciou nad obcou, 26.8.2015.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, výstupy melafýrových skál bezmennej kóty nad pravým brehom Čierneho Váhu južne od kóty Jedlinská (1091 m), 7.7.2004.

Na území NAPANT je dráč obyčajný bežnejší len v juhozápadnej časti v širšom okolí Banskej Bystrice. V severnej polovici územia bol zaznamenaný začiatkom 19. storočia na Poludnici (1549 m) (Flittner in Pišút 2000), recentne v masíve Sinej (1560 m) v Demänovskej doline (Turis 2003).

***Biscutella laevigata* – dvojštítok hladkoplodý**

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Ludrová, trávnaté porasty pod elektrickým vedením na plytkých pôdach bezmenného pahorku južne od kóty Páncová (686 m), 25.6.2014.

Nález dopĺňa rozšírenie dvojštítku hladkoplodého v sledovanom území, kde rastie najmä vo vyšších polohách (Peniašteková 2002).

***Bistorta vivipara* – hadovník živorodý**

Nízke Tatry, kar Veľký Brunov medzi Strednou hoľou (1876 m) a bezmennou kótou 1875 m, jeden kvitnúci jedinec na vlhkých skalách pravej strany karu, 1685 m n. m., 16.7.2004.

Zaujímavý nález hadovníka živorodého sa viaže na lokálne ohraničený minerálne bohatší substrát v glaciálnom kare, kde rastie spolu s inými druhmi vyžadujúcimi si vyššie zastúpenie živín v pôde. Floristické pomery uvedenej lokality nachádzajúcej sa na rulovom podloží s monotónnou vegetáciou uverejnili aj Turis et al. (2006). V celoslovenskom spracovaní rozšírenia druhu o jeho prítomnosti v hôľnej časti kráľovohoľských Nízkyh Tatier chýbajú údaje (Perný 2016).

***Blechnum spicant* – rebrovka rôznoľistá**

Nízke Tatry, Siná (1560 m), veľmi vzácné v lese pri žlto značenom turistickom chodníku do sedla Sinej, 15.6.1994.

Nízke Tatry, Krúpova dolina na južnom svahu Chopku (2024 m), desiatky jedincov v niekoľkých izolovaných skupinách v smrečine na pravej strane doliny, 15.11.2022.

Rebrovku rôznoľistú v NAPANT zaznamenal iba Veverka (2023) v roku 2022 v Krúpovej doline.

***Bromus erectus* – stoklas vzpriamený**

Nízke Tatry, Motyčky - časť Môce, 17.5.2003.

Nízke Tatry, Motyčky - časť Jergaly, porast na svahu nad štátnou cestou Banská Bystrica – Ružomberok, 15.10.2022.

Nízke Tatry, Donovaly, borievkové porasty na začiatku obce i na úpätí Zvolena (1402 m), 13.6.2002, 12.8.2021.

Nízke Tatry, Bystrá, porasty na lúkach nad severným okrajom obce, 25.5.2004.

Nízke Tatry, medzi Bystrou a Mýtom pod Ďumbierom, juhozápadný svah kóty Stupka (936 m), 4.9.2013.

Nízke Tatry, Heľpa, krovunami zarastajúci vápencový svah nad cintorínom na južnom úpätí kóty Holý vrch (822 m), 5.9.2014.

Nízke Tatry, Pohorelá, vápencová bezmenná kóta (837 m) so starým opusteným lomom severozápadne od obce, 4.9.2014; vápencová bezmenná kóta Hrubý jaseň (832 m) východne od predošlej lokality, 18.6.2003.

Nízke Tatry, Šumiac, trávnatý svah nad opusteným lomom západne od obce, 15.6.2011.

Nízke Tatry, Telgárt, jeden trs pri bezmennej kóte 998 m neďaleko sedla Besník (994 m), vpravo od štátnej cesty Telgárt – Pusté Pole, 28.6.2008.

Nízke Tatry, Liptovská Lúžna, strmý svah pred obcou na pravej strane potoka Lúžňanka, 22.8.2012.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Iľanovo, krovunami zarastajúci juhovýchodný svah kóty Rohačka (827 m), 27.8.2015.

Nízke Tatry, Jánska dolina, malý porast v závere doliny pri opustenom lome v Pivkovej dolinke na južnom svahu kóty Zadný vrch (1479 m), 17.7.2006.

Liptovská kotlina, Podtureň, dolomitické pahorky s opusteným lomom nad železničnou traťou, 7.6.2016.

Nízke Tatry, Liptovská Porúbka, východný okraj kóty Zapač (884 m), súvislý porast v spoločenstve zväzu *Bromion erecti* na strmom južne orientovanom svahu nad obcou, 26.8.2015.

Nízke Tatry, Liptovská Porúbka, južné svahy kóty Zapač (884 m) oproti hotelu Liptovia, 22.8.2017.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, južné úpätie kóty Sielnice (1244 m), 4.8.2016.

Hojná tráva na vápencovo-dolomitickom podloží predhoria Nízkyh Tatier medzi Banskou Bystricou až Breznom a v okolí Ružomberka. Rozšírenie v iných častiach NAPANT je nedostatočne známe.

***Bromus tectorum* – stoklas strechový**

Nízke Tatry, Demänovská dolina, Repiská, pod skalným previsom pri chate Kožiar, 7.8.2013.

Na dne skalných previsov iných miest Demänovskej doliny našli stoklas strechový aj Bernátová & Obuch (1991, ut *Anisantha tectorum*).

***Bupleurum longifolium* – prerastlík dlholistý**

Nízke Tatry, Vajskovská dolina, v riečisku Vajskovského potoka asi 300 m povyše vodopádu, 11.8.2010.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), okraj vrcholovej plošiny strmo klesajúcej na sever do doliny Veľká Hlboká, 9.8.1996.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), pravá strana doliny Veľká Hlboká, porast lesa a kosodreviny na strmom svahu, cca 1400 m n. m., 14.9.2004.

Nálezy prerastlíka dlholistého na nevápénatých horninách Nízkyh Tatier (lokalita Vajskovská dolina) sú ojedinelé. Vzhľadom na nízke zastúpenie vápénatých hornín v kráľovohoľskej časti NAPANT je jeho výskyt v tejto oblasti omnoho zriedkavejší než v dŕmbierskej časti (Jeslík 1970, Šourková 1984).

***Calamagrostis phragmitoides* Hartm.**

Nízke Tatry, Ludárový kar, dve populácie na rašelinisku so *Salix helvetica* na dne karu i približne 100 m odtiaľ smerom na juh ku hlavnému hrebeňu pohoria, 6.8.2015* (det. P. Turis, rev. M. Štech).

Túto aktuálne jedínú známu lokalitu druhu na Slovensku, predstavujúcu zároveň prvý nález pre celé Karpaty, objavil v roku 2015 P. Koutecký. Preverovanie starších herbárových dokladov však odhalilo výskyt druhu aj na štyroch miestach rumunských Karpát a nedávno ho zistili tiež na jednej lokalite v ukrajinských Karpatoch (Kobiv et al. 2022, ut *Calamagrostis purpurea*).

***Calla palustris* – diablik močiarny**

Nízke Tatry, Bujakovo, vodou vyplnené depresie v krovinách pri železničnej trati Brezno – Červená Skala na dvoch neďaleko od seba vzdialených miestach, 21.9.1995, 11.6.2004, 16.9.2004.

Nízke Tatry, Polomka, početne vo vrbových krovinách povyše obce medzi železničnou traťou a cestou Brezno – Červená Skala, 25.8.2010.

Nízke Tatry, Pohorelá - časť Pohorelská Maša, Prírodná rezervácia Vrchovisko pri Pohorelskej Maši, 8.9.1995, 26.8.2021.

Lokality na Pohroní tvoria južný okraj rozšírenia diablika močiarného v rámci Slovenska (Dudáš et al. 2021).

***Callianthemum coriandrifolium* – rutovník koriandrolistý**

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), kar Mošnica, vlhké bralá na úpätí, 7.7.1995, 28.6.2005.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, viacero jedincov na úpätí brál západnej strany hrebeňa, 1650 – 1750 m n. m., 6.8.2015.

Rutovník koriandrolistý je v NAPANT známy len z glaciálneho karu na severnom svahu Bôru (Křivka & Štepitová 1985), z Chopku (2024 m) a zo Štiavnice (Jeslík 1970).

***Campanula alpina* – zvonček alpínsky**

Nízke Tatry, hrebeň zbiehajúci z Malej Chochule (1719 m) severozápadným smerom na Skorušovú (1348 m), 12.8.2004.

Nízke Tatry, Stredná Chochuľa (1735 m), 12.8.2004.

Nízke Tatry, Latiborská hoľa (1648 m), vrcholová časť, 5.6.2003.

Nízke Tatry, Veľká Vápenica (1691 m), niekoľko jedincov vo vrcholovej časti, 10.8.1998.

Arela zvončeka alpínskeho v Nízkych Tatrách začína na západe Malou Chochuľou, kde ho spomína aj Jeslík (1970). Vo východnej časti pohoria rastie v masíve Kráľovej hole (1946 m) a izolovane i na Veľkej Vápenici, odkiaľ je dokumentovaný aj herbárovými dokladmi (Goliašová et al. 2008).

***Campanula tatrae* – zvonček tatranský**

Nízke Tatry, sedlo Priehybka (1555 m) východne od Veľkej Vápenice (1691 m), 10.8.1998.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, Panská hoľa (1429 m), niekoľko jedincov na rozľahlých lúkach západne od vrcholu, 26.6.2019, foto.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, lúky v okolí malého lyžiarskeho vleku bezprostredne nad penziónom Dolinka, 26.7.5005.

Uvedené nálezy dokumentujú výskyt zvončeka tatranského v nižších častiach sledovaného územia a dopĺňajú jeho rozšírenie uverejnené vo Flóre Slovenska VI/1 (Goliašová et al. (2008).

***Cannabis sativa* – konopa siata**

Nízke Tatry, Staré Hory, poľovnícke krmidlo v hornej časti banskej haldy Piesky, 815 m n. m., 13.9.2013, leg. I. Turisová.

Zavliekanie rôznych druhov na nepôvodné stanovištia v dôsledku prikrmovania zveri znečisteným krmivom bolo zistené aj v iných častiach Slovenska (napr. Fehér 2011, Kochjarová et al. 2023). Pri následnej kontrole krmidla v roku 2015 sme konopu siatu už nezaznamenali.

***Cardamine trifolia* – žerušnica trojlístá**

Nízke Tatry, Ľupčianska Magura (1315 m), v smrečinách na severných i južných svahoch klesajúcich do dolínok Praková, Biela, Matiašová a Bravnô, 760 – 1120 m n. m., 11.8.1999*, 24.8.1999, 21.9.2000.

Oblasť Ľupčianskej Magury je jediným aktuálnym miestom výskytu žerušnice trojlistej v Nízkych Tatrách a odtiaľto je známa aj z minulosti (Marhold & Kochjarová 2002).

***Cardaminopsis neglecta* – žerušničník nebadaný**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), kar Chabenica, 23.7.1998.

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), kar Mošnica, po spádnici orientovaná vlhká terénna ryha, 7.7.1995.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1928 m), 6.6.2000.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), kar Veľkého Dereša, 7.8.1998, 6.6.2000.

Nízke Tatry, Ďumbierik (2019 m), severný svah klesajúci do karu Bystrá, 24.6.2005, 27.6.2015.

Nízke Tatry, kar Bystrá pod Ďumbierom (2043 m), početne, 18.8.1999, 22.7.2015.

Nízke Tatry, Ludárová hoľa (1731 m), bralnaté miesta na západne orientovanom svahu, 4.10.1995.

Nízke Tatry, Ludárový kar, sutina pod severnou stenou Ďumbiera (2043 m), 12.8.1997.

Nízke Tatry, plytké sedlo medzi Ďumbierom (2043 m) a Štiavničkou (2021 m), tesne pod horným okrajom Ludárového karu, 17.5.2000.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, úpätie brál na západnej strane hrebeňa, 6.8.2015.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), horná časť karu Brusnica (= Litôry), cca 1860 m n. m., 16.9.1997.

Naše nálezy sa zhodujú s rozšírením zaznamenaným v prácach Jeslíka (Jeslík 1970) a Goliašovej (Goliašová 2002a), ktorí žerušničník nebadaný uvádzajú od Chabenca po Štiavnicu.

***Carex approximata* All.**

Nízke Tatry, Demänovská dolina, Pusté (1501 m), viaceré dolomitové skalky blízko modro značeného turistického chodníka na Krakovu hoľu (1752 m), cca 1480 m n. m., 31.5.2011* (ut *Carex ericetorum*), 1.7.2015.

Obidva doteraz známe nálezy ostrice hrubokláskovej v Nízkych Tatrách sa viažu k rovnakej lokalite Pusté (Jeslík 1970 ut *C. ericetorum*, Petřík 1991 BRA in Bernátová & Kliment 2000).

***Carex atrata* – ostrica tmavá**

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), okolie vrcholu, 15.8.2017.

Ostrica tmavá je v Ďumbierskych Nízkych Tatrách hojnejšia približne od Kotlísk (1937 m) po Štiavnicu (2025 m) (Jeslík 1970), v masíve Kráľovej hole (1946 m) je uvádzaná iba z jednej lokality (Hrouda et al. 1990). Izolovaný výskyt na Veľkom boku v spoločenstve *Agrostidetum rupestris* zaznamenal aj Sillinger (1933).

***Carex bigelowii* – ostrica Bigelowova**

Nízke Tatry, Veľká Vápenica (1691 m), vrcholová časť, 10.8.1998.

Nízke Tatry, sedlo Priehybka (1555 m) východne od Veľkej Vápenice (1691 m), 10.8.1998.

Nízke Tatry, Holica (1617 m) severne od Orlovej (1840 m), 17.8.2004.

Nízke Tatry, Stredná hoľa (1876 m), na sever vybiehajúca rászoča, pomedzi rozvoľnenú kosodrevinu zbieha až do 1600 m n. m., 17.8.2004.

Nízke Tatry, na celom úseku kráľovohoľského hrebeňa od Kráľovej hole (1946 m) až po Bartkovú (1790 m), 24.9.1998.

Ostrica Bigelowova je z Nízkych Tatier spomínaná iba v masíve Kráľovej hole (Hrouda et al. 1990). Mapovaním jej rozšírenia sme zistili výskyt aj západnejšie po Veľkú Vápenicu, kde ju v spoločenstve *Festucetum supinae subalpinum* (ut *C. rigida*) uvádza aj Sillinger (1933). Ďalej na západ na Veľkom boku (1727 m) sa jej prítomnosť nepodarilo potvrdiť.

***Carex brachystachys* – ostrica krátkoklasá**

Nízke Tatry, medzi Motyčkami a Starými Horami - časťou Dolný Jelenec, bralá v lese na hranici lesných porastov č. 236 a č. 237 nad cestou Banská Bystrica – Ružomberok, 17.6.2004.

Nízke Tatry, Motyčky, Bukovská dolina, niekoľko trsov v záreze lesnej cesty, 6.5.1996, 10.7.1997, výskyt neskôr nepotvrdený.

Nízke Tatry, Liptovské Revúce, vápencové bralá v závere doliny Lúšťava, 12.6.1996.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), severovýchodný svah klesajúci do doliny Salatínka k lesníckemu kopcú č. 219, cca 1100 m n. m., 5.7.1995.

Nízke Tatry, Malá Siná (1406 m), skalné bralá, 7.9.2007.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, bralá popri potoku Demänovka medzi Demänovskou ľadovou jaskyňou a vyústením ľavostrannej dolinky Veľký Sokol, 4.9.2002.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, bralá popri potoku Demänovka medzi Demänovskou ľadovou jaskyňou a pravostrannou dolinkou Vyvieranie, 12.6.2001.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, bočná pravostranná dolinka Vyvieranie, 16.6.1995.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), pri poľovníckom chodníku zo sedla Kúpeľ (1131 m) na kótu Kopa (1420 m), 29.7.1999.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), bralá na ľavej strane Čiernej dolinky, 17.7.2006.

Nízke Tatry, Poludnica (1549 m), východne orientované svahy popri žltom značenom turistickom chodníku, 26.6.1995.

Nízke Tatry, Poludnica (1549 m), vápencové skaly na vrchole, 1.8.1996.

Nízke Tatry, Jánska dolina, pravostranná dolinka Špatná, okolie prvej skalnej steny s malým vodopádom na dne doliny, 31.7.2012.

Nízke Tatry, Slemä (1514 m), bralá pod vrcholom orientované do Jánskej doliny, 22.9.2009.

Nízke Tatry, Ohnište (1538 m), niekoľko trsov na báze radových skál od vyhladky smerom ku Oknu, 1.6.2017.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, Hradište (1326 m), 14.6.2000.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, vápencové skaly v lese pod vrcholom kóty Široká (1397 m) v pramennej oblasti Čierneho Váhu, 6.7.2004.

Sporadicky sa vyskytujúci druh v NAPANT, najmä v centrálnej vápencovej časti v oblasti Demänovskej a Jánskej doliny. Nálezy pri Motyčkách a Liptovských Revúcach nadväzujú na veľkofatranskú arelu (Kliment et al. 2008), lokalita pri Liptovskej Tepličke je úplne izolovaná od najbližších na Muránskej planine a v Slovenskom raji.

***Carex capillaris* – ostrica vláskovitá**

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m) pri Chate M. R. Štefánika a vápencová oblasť v závere Jánskej doliny v severozápadnej časti masívu Králička (1807 m), miesta s rozvoľnenou vegetáciou, 10.8.2010.

Muránska planina, Telgárt, slatina v okolí prameniska v juhozápadnej časti Prírodnej rezervácie Meandre Hrona, N=48,8268833°, E=20,1635833°, 817 m n. m., 28.7.1998, 18.6.2003, 16.6.2005.

Muránska planina, Telgárt, Prírodná rezervácia Meandre Hrona, dve izolované prameniská v nive Hrona, N=48,8275156°, E=20,1669844°, 820 m n. m., 24.8.1994, 18.6.2005, 26.7.2007.

Nízke Tatry, Telgárt, Chránený areál Brezinky, časť pri cintoríne, 12.6.2002.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, dolina Veľká Hudrová, slatiny povýše vodnej nádrže, 19.6.2003; 874 m n. m., 16.6.2005.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), mnoho lokalít najmä po západnom, severnom a južnom obvode okraja vrcholovej plošiny. Napr. záver doliny Snežná, 9.8.1996, 17.6.1998; svah na južnom začiatku vápenatého podložja pri žltom značenom turistickom chodníku, 9.8.1996; lavinózna dolina na severnom úbočí východne od kóty 1670,8 m, 9.8.1996; vrchol, 9.8.1996; všetky skalnaté výstupy podložja situované západne od žltého značeného turistického chodníka a klesajúce do doliny Hodruša od začiatku vápenatých hornín až po vrchol, 15.8.2017.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, Panská hoľa (1429 m), nízkosteblová lúka pri poľnej ceste z doliny Teplička na vrchol Panskej hole, 17.6.2016.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, viacero lokalít v slatinách na nive Čierneho Váhu od horárne Rovníky po horáreň Váh, 5.8.1998.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, dolina Holičná, pramenisko povýše horárne Zatračané smerom ku poľovníckej chate Pod Holicou, 23.6.2006.

V Nízkych Tatrách rastú tak vysokohorské populácie ostrice vláskovitej, pokladanej niekedy za poddruh *C. capillaris* L. subsp. *capillaris*, ako aj jej slatinné populácie, označované tiež ako poddruh *C. capillaris*

subsp. *chlorostachys* (Stev.) A. Löve et D. Löve et Raymond (Dostál & Červenka 1992). Vysokohorské populácie prítomné na Veľkom boku patria k najrozsiahljším a najpočetnejším na celom Slovensku.

***Carex fuliginosa* – ostrica sadzová**

Nízke Tatry, Králička (1807 m), bralnatý vápencový svah v závere doliny Štiavnica, 2.8.1994*.

Uvedená lokalita predstavuje jediný aktuálne známy výskyt ostrice sadzovej v NAPANT, kde ju v minulosti zaznamenali aj Sillinger (1933) a Jeslík (1970). Údaj Magica (Magic 1990) o prítomnosti druhu na Kozích chrbtoch (1728 m) pokladáme za neistý.

***Carex hordeistichos* – ostrica jačmeňovitá**

Nízke Tatry/Veľká Fatra, Liptovské Revúce, poniže ústia doliny Skalnô medzi cestou do Liptovských Revúc a potokom Revúca, jeden trs v koľajisku poľnej cesty, 12.6.2007*.

Liptovská kotlina, Partizánska Ľupča, mokraď severozápadne od obce, 27.6.2000.

Liptovská kotlina, Galovany, mokraď na ľavom brehu potoka medzi roľníckym družstvom a obcou, 9.8.1995*.

Nízke Tatry, Liptovská Porúbka, juhovýchodný svah kóty Zapač (884 m), niekoľko jedincov v mieste výstupu štrkovitého dolomitického podložja na povrch, 22.8.2017*.

Podrobné rozšírenie ostrice jačmeňovitej v Čechách a na Slovensku spracovali Dítě et al. (2011), ktorí ju v sledovanom území uvádzajú na poľnej ceste pod vrchom Bežan pri Ivachnovej, pri Liptovskom Jáne, na slatine v Jánskej doline a pri Závažnej Porube.

***Carex humilis* – ostrica nízka**

Nízke Tatry, Partizánska Ľupča, Vysoká (1318 m), vápencový svah nad potokom Ľupčianka v Území európskeho významu SKUEV0150 Červený grúň, 13.8.1998.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, Sielnice (1244 m), bralnatý južný svah, 3.8.2006.

Liptovská kotlina, Liptovský Hrádok - časť Maša, skalné bralo vedľa cesty do Kráľovej Lehoty, 21.6.2016.

Ostrica nízka rastie najmä v juhozápadnej časti NAPANT medzi Banskou Bystricou až Nemeckou v xerotermných porastoch na vápencovom podloží. Vymenované lokality dokumentujú jej ojedinelý prienik do vyšších polôh územia i prítomnosť v severnej časti NAPANT, kde ju v spoločenstvách *Calamagrostidetum variae carpaticum*, alebo *Caricetum humilis carpaticum* na viacerých miestach spomína tiež Sillinger (1933) a v Demänovskej doline aj Zahradníková-Rošetzká (1957).

***Carex lasiocarpa* – ostrica plstnatoplodá**

Nízke Tatry/Slovenský raj, Telgárt, Prírodná rezervácia Meandre Hrona, drevinami nezarastená časť poniže mosta cez Hron, 12.6.2002.

V sledovanom území vzácny druh ostrice, ktorý bol nájdený aj v Území európskeho významu SKUEV0060 Chraste pri Svätom Kríži (Dítě & Jasík 2009).

***Carex limosa* – ostrica barinná**

Liptovská kotlina, Liptovský Kríž, Územie európskeho významu SKUEV0060 Chraste, dva kvitnúce jedince v alúviu potoka Čemník, 15.6.2004.

Ostrica barinná bola v NAPANT objavená až v roku 2003 (Dítě & Pukajová 2004). Doposiaľ je známa len na jedinej lokalite a patrí k najvzácnejším rastlinám sledovaného územia.

***Carex pendula* – ostrica previsnutá**

Nízke Tatry, Špania Dolina, vlhké miesto pri lesnej ceste neďaleko potoka na začiatku Banskej doliny, 22.6.2000.

Nízke Tatry, Motyčky, Bukovská dolina, pri studničke Farárova voda vedľa potoka, 17.5.2003.

Nízke Tatry, Moštenica, okraj lesnej cesty na južnom svahu kóty Handliarka (1211 m), 7.6.1995, 13.6.2007.

Nízke Tatry, Medzibrod, Na Bani, upravená plocha na lúke s lyžiarskym vlekom na ľavom svahu doliny Borovského potoka, 29.9.2005.

V sledovanom území ide o zriedkavý druh ostrice s nedostatočne známou distribúciou. V okolí Moštenice ju našli Procházka & Krahulec (1982) a Turisová & Turis (2007).

***Carex pilosa* – ostrica chlpatá**

Nízke Tatry, Ráztoka, povýše fotovoltaickej elektrárne juhovýchodne od obce, porast s rozlohou asi 5 × 5 m na pahorku zarastenom lieskami a hrabmi pri kovovom stožari elektrického vedenia, 11.4.2017*.

Ostrica chlpatá v NAPANT doposiaľ nebola zistená. V podraze hrabových lesov údolia Hrona v oblasti Zvolenskej kotliny sme ju zaznamenali iba po bezmennú dolinu poniže Peťovského hája juhovýchodne od Banskej Bystrice - časti Iliaš. Výskyt pri Ráztoke je izolovaný a súčasne aj najsevernejší na Pohroní.

***Carex pulicaris* – ostrica blšná**

Liptovská kotlina, Liptovský Kríž, Územie európskeho významu SKUEV0060 Chraste, 30.6.2012.

Ostrica blšná je v sledovanom území známa len na uvedenej lokalite, kde bola objavená v roku 2007 (Dítě & Jasík 2009).

***Carex rostrata* – ostrica zobáčikátá**

Nízke Tatry, Ludárový kar, pramenisko pri potoku prameniacom pod severnou stenou Ďumbiera (2043 m), 28.7.1999.

Identickú populáciu ostrice zobáčikatej rastúcu v 1550 m n. m. pokladá Jeslík (1970) za vertikálne maximum pre západnú časť Nízkych Tatier.

***Carex rupestris* – ostrica skalná**

Nízke Tatry, Malá Siná (1406 m), skalné bralo s betónovým triangulačným kameňom, 18.8.1998*.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), okraj brál vo vrcholovej časti, východne od vrcholu, 29.7.1999*, 26.8.1999.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), izolovaná vápencová skalka v poraste kosodreviny asi 100 m východne od vrcholu, 1725 m n. m., N=48,9875000°, E=19,6330556°, 26.8.1999.

Fotografickú dokumentáciu zobrazujúcu výskyt ostrice skalnej na Sinej i Krakovej holi uverejnili aj Svitková et al. (2019). Na Poludnici (1549 m) druh našli Bernátová & Petřík (1983).

***Carex sempervirens* subsp. *tatrorum* (Zapał.) Pawł.**

Nízke Tatry, Kráľička (1807 m), vápencami budované severné svahy nad záverom Jánskej doliny, 25.6.2005.

Ostrica vřdyzelená tatranská v NAPANT bežne rastie v trávnatých spoločenstvách na vápencových svahoch v severnej časti územia od Salatína (1630 m) po masív Krakovej hole (1752 m). Izolovaný výskyt na Kráľičke spomína tiež Jeslík (1970).

***Cerastium arvense* – rožec roľný**

Nízke Tatry, Šumiac, na lúke vedľa poľnej cesty v údolí Dudlava západne od obce, 15.6.2011.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, Panská hoľa (1429 m), 17.6.2016.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, lúky pri lyžiarskom vleku západne od obce, 31.5.2017. Uvedené nálezy dopĺňajú rozšírenie rožca roľného v sledovanom území (Letz & Michalková 2012).

***Cerasus mahaleb* – čerešňa mahalebková**

Nízke Tatry, Banská Bystrica, Horný diel (996 m), vápencové bralá v Prírodnej rezervácii Baranovo, 25.6.2002.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, skalné bralo na severnom okraji obce medzi železničnou traťou a potokom Bystrica, 23.5.2003.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, Horný diel (996 m), z lesa vyčnievajúce vápencové bralo južne od Prírodnej rezervácie Baranovo, 22.4.2004.

V NAPANT vzácnny druh, aktuálne známy len z masívu Horného dielu (996 m) v širšom okolí Banskej Bystrice (Turisová & Turis 2007, Jasík 2014), v minulosti spomínaný aj na hrade v Slovenskej Ľupči (Procházka & Krahulec 1982).

***Cerintho minor* – voskovka menšia**

Nízke Tatry, Nemce, úpätie kóty Kajchiar (617 m), 13.6.2000.

Nízke Tatry, Jasenie - časť Kramlište, južné a západné svahy kóty Hôrka (585 m) nad opusteným kameňolomom, 1.6.2000.

Uvedené lokality dopĺňajú doteraz uverejnené rozšírenie voskovky menšej v sledovanom území (Berta & Bertová 1993, Benčaťová & Ujházy 1998, Janišová 2008).

***Chamaecytisus hirsutus* – zanoväť trojkvetá**

Nízke Tatry, Banská Bystrica, Horný diel (996 m), na brale v západnej časti Prírodnej rezervácie Baranovo, 25.6.2002.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, svah na pravej strane bezmennej dolinky východne od hradu, 17.5.2001.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, xerotermy v Území európskeho významu SKUEV1149 Mackov bok v časti východne od hradu, 17.5.2001.

Nízke Tatry, Nemecká, skalnatý svah nad cestou Banská Bystrica – Brezno oproti motorestu, 19.5.1999.

Nízke Tatry, Podbrezová - časť Lopej, početne v trase elektrického vedenia na skalnatom svahu nad obcou na ľavom svahu Vajskovského potoka, 13.5.2002.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, Sielnice (1244 m), bralnatý južný svah, 3.8.2006.

Zanoväť trojkvetá je v NAPANT doposiaľ spomínaná takmer výlučne iba v severnej časti územia (Holub & Bertová 1988, ut *Chamaecytisus triflorus*).

***Chimaphila umbellata* – zimolub okolíkatý**

Nízke Tatry, Staré Hory, dolina Richtárová, dve mikrolokality na okraji lesa rastúceho na banskej halde, 29.11.1996, 26.6.1997.

Jediná známa populácia v sledovanom území pozostávala z dvoch izolovaných mikropopulácií. Menšiu z nich tvorilo spočiatku asi 30 ramét, ktorých počet aj napriek cieľeným manažmentovým opatreniam postupne klesal a v roku 2021 už nebola pozorovaná žiadna raméta.

***Chondrilla juncea* – chondrila prútnatá**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Sásová, okolie vodojemov na konci Pieninskej ulice, 9.6.2000.

Nízke Tatry, Priechod, Chránený areál Kopec, 25.9.2014.

Nízke Tatry, Jasenie, na začiatku dolinky Sviniarka, 26.5.1998.

Chondrilu prútnatú sme zistili v NAPANT vzácne iba v južnej časti územia na miestach s veľmi plytkou alebo nevyvinutou pôdou na vápencovo-dolomitickom substráte (Turisová & Turis 2007). Na poli pri Selciach ju uvádzajú Benčaťová & Ujházy (1998).

***Cimicifuga europaea* – ploštičník európsky**

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, Sielnice (1244 m), bralnatý južný svah, 3.8.2006.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, trávnaté rúbaniská na západnom svahu kóty Čertová (1402 m) klesajúce do údolia Čierneho Váhu, 7.7.2004.

Od Demänovskej doliny smerom na východ sledovaného územia je známych mnoho lokalít ploštičníka európskeho, ale z oblasti Kráľovej hole (1946 m) ho Futák (1982a) nespomína.

***Cirsium acaule* – pichliač bezbyľový**

Nízke Tatry, Moštenica, bezmenná kóta 609 m medzi Moštenicou a Podkonicami, približne 10 kvitnúcich jedincov rozptýlených na viacerých miestach svahu s xerothermnou vegetáciou (napr. N=48,800125°, E=19,280672°), 25.9.2012, 9.9.2021.

Pichliač bezbyľový z územia NAPANT uvádzajú len Procházka & Krahulec (1982) na dvoch miestach pri Slovenskej Ľupči. V severnej časti Zvolenskej kotliny bol zistený ešte pri Vlkanovej neďaleko Banskej Bystrice (Turis 2002).

***Cirsium pannonicum* – pichliač panónsky**

Nízke Tatry, Horná Lehota, lúky severne od obce, 5.9.2013.

Nízke Tatry, Bystrá, lúky nad severným okrajom obce, 25.5.2004.

Nízke Tatry, medzi Bystrou a Mýtom pod Ďumbierom, juhozápadný svah kóty Stupka (936 m), 4.9.2013.

Nízke Tatry, Šumiac, lúky nad opusteným dolomitovým lomom západne od obce, 20.6.2003.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, okolie lomov, 19.6.2014.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, okraj sekundárneho lesa na západnom svahu kóty Priechod (640 m), 25.6.2014.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, svah nad sedlom Biela púť (595 m) povyššie kameňolomu smerom k elektrickému vedeniu, 25.6.2014.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, južný svah Vachtárovej (900 m), 7.8.1996.

Nízke Tatry, Svarín, juhozápadné svahy kóty Rígeľ (1009 m), 7.8.1996.

Nízke Tatry, Čierny Váh, lúka nad východným okrajom vodnej nádrže neďaleko horárne Muránska, 31.5.2002.

Pichliač panónsky má v sledovanom území viac lokalít len vo vápencovej južnej časti medzi Banskou Bystricou až Breznom a na xerothermoch v okolí Ružomberka, inde sa vyskytuje iba ojedinele.

***Clematis alpina* – plamienok alpínsky**

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, úpätie žulových brál západnej strany hrebeňa, 1650 m n. m., 6.8.2015.

Plamienok alpínsky je bežný vo vápencami budovanej časti Nízkyh Tatier, avšak na granitmi tvorenom hlavnom hrebeni je známy len zo Štiavnice (Jeslík 1970).

***Comarum palustre* – nátržnica močiarna**

Liptovská kotlina, Liptovský Kríž, Územie európskeho významu SKUEV0060 Chraste, rašelinisko na nive potoka Čemník, 3.8.1995.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, mokrá lúka na pravom brehu potoka Boca pri ústí potoka Skribňovo, 24.6.2004.

Veľmi vzácný druh územia NAPANT, aktuálne známy len na uvedených dvoch lokalitách. V povodí potoka Čemník však rastú dve izolované populácie nátržnice močiarnnej. Prvú z nich na rašelinisku na nive potoka spomína Turis (2000), druhú asi 900 m juhovýchodne odtiaľ smerom k obci Lazisko našiel Jasík (2017).

***Conioselinum tataricum* – šabrina pošvatá**

Nízke Tatry, Donovaly, kamenné sutiny v okolí sedielka medzi Zvolenom (1402 m) a Novou hoľou (1361 m), 26.7.1994*.

Nízke Tatry, Donovaly, početný výskyt vo vysokobylinnej nive na južnom svahu bezmennej kóty 1336 m, 26.7.1995.

Nízke Tatry, Ružomberok - časť Podsuchá, Národná prírodná pamiatka Brankovský vodopád, úpätie vápencových brál, 23.8.1994, 24.6.2002.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), bralá na dne rokliny Hučiaky, 16.8.1994.

Šabrina pošvatá je v NAPANT zaznamenaná iba v západnej časti, odkiaľ ju uvádzajú aj Jeslík (1970), Hlavaček et al. (1984b), Bernátová & Obuch (1991), Bernátová et al. (1994), Kliment et al. (1994), Kliment & Kochjarová (1995) a Turis & Turisová (1995).

***Conium maculatum* – bolehlav škvrnitý**

Nízke Tatry, Priechod, dolina Istebník, pri ceste smerujúcej k Biotike Slovenská Ľupča, 18.6.2002.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, hojne na okrajoch polí a ciest medzi Slovenskou Ľupčou a Podkonicami, 29.6.2005.

Uvedené lokality dopĺňajú doterajšie nedostatočne známe rozšírenie bolehlavu škvrniteho na území NAPANT (Hlavaček et al. 1984c).

***Cornus mas* – drieň obyčajný**

Nízke Tatry, Horná Lehota, lúky severne od obce, 5.9.2013.

Nízke Tatry, medzi Bystrou a Mýtom pod Ďumbierom, juhozápadný svah kóty Stupka (936 m), 4.9.2013.

Drieň obyčajný je bežný ker v predhorí Nízkyh Tatier medzi Banskou Bystricou až Breznom. Uvádzané lokality sa nachádzajú na východnom a severnom okraji tejto arely.

***Coronilla coronata* – ranostaj venčený**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Uľanka, dva kvitnúce jedince na lúke na juhozápadnom svahu kóty Pasoviská (649 m), 23.6.2004*.

Nízke Tatry, Podkonice, Vysoká (961 m), vápencové bralo, 11.6.2001.

Obidva nálezy, ktoré spomínajú už Turisová & Turis (2007), dopĺňajú doposiaľ uverejnené distribučné údaje ranostaju venčeneho v sledovanom území (Zahradníková-Rošetzká 1957, Chrtková 1988b, Janišová 2008).

***Coronilla vaginalis* – ranostaj pošvatý**

Nízke Tatry, Demänovská dolina, bralá Veľký Sokol východne od kóty Na Jame (1438 m), 20.6.2002.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, Malá Siná (1406 m), skalné bralá, 7.9.2009.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, Demänovská hora (1304 m), na vrchole, 25.4.2002.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, okolie Demänovskej ľadovej jaskyne, 4.9.2002.

Nízke Tatry, Čierny Váh, bralá a ich úpätia na južnom svahu Národnej prírodnej rezervácie Turková, 31.5.2002.

V oblasti Demänovskej doliny spomínajú ranostaj pošvatý tiež Zahradníková-Rošetzká (1957) a Chrtková (1988b), posledná lokalita dopĺňa doterajšie informácie o jeho rozšírení v NAPANT.

***Cortusa matthioli* – kortúza Matthioliho**

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), kar Mošnica, po spádnici orientovaná vlhká terénna ryha, 1760 m n. m., 7.7.1995.

Nízke Tatry, kar Bystrá, úpätie žulových brál Ďumbiera (2043 m), 22.7.2015, 18.8.1999.

Nízke Tatry, Ludárový kar, početne na úpäti žulových brál severného výbežku kóty Štiavnica (2025 m), cca 1650 m n. m., 10.8.1994, 6.8.2015.

Nízke Tatry, Ludárový kar, v prechodovej zóne lesa a kosodreviny pod severným výbežkom Štiavnice (2025 m), 1475 m n. m., 15.8.2000.

Nízke Tatry, kar Brusnica, úpätie vlhkých žulových brál Štiavnice (2025 m), 1775 m n. m., 16.9.1997.

Kortúza Matthioliho má v rámci Slovenska, a rovnako aj v NAPANT, ťažisko výskytu vo vápencových oblastiach. Je však známa aj zo žulových častí Tatier (Kochjarová 2016a). Všetky nami vymenované lokality ležia rovnako na žulách, ktoré sú najmä na severných svahoch Štiavnice minerálne bohatšie a zaznamenali sme na nich viacero druhov rastlín preferujúcich bázické substráty, napr. *Arabis alpina*, *Bartsia alpina*, *Clematis alpina*, *Cotoneaster integerrimus*, *Cystopteris fragilis*, *Pinguicula alpina*, *Ranunculus breyninus*, *Saxifraga paniculata*, *Selaginella selaginoides*. V týchto miestach rastú tiež *Antennaria carpatica*, *Archangelica officinalis*, *Callianthemum coriandrifolium*, *Gentianella amarella* subsp. *reussii*, *Potentilla crantzii*, *Taraxacum* sect. *Alpestris*, ktoré patria k najzáčajším rastlinám NAPANT.

***Corydalis capnoides* – chochlačka žltobiela**

Nízke Tatry, Ružomberok - časť Podsuchá, Národná prírodná pamiatka Brankovský vodopád, viacero jedincov pod dvomi skalnými prevismi asi 10 m i 100 m vľavo od vodopádu, 24.6.2002, 13.12.2007.

Nízke Tatry, Ružomberok - časť Podsuchá, okraj turistického chodníka poniže Brankovského vodopádu, 20.5.1999.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), skalné previsy v dolinke Jazvečie, 30.6.1994*.

V oblasti Brankovského vodopádu a Salatína spomínajú chochlačku žltobielu aj Bernátová & Obuch (1991) a Kliment & Kochjarová (1995).

***Cotoneaster integerrimus* – skalník obyčajný**

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, úpätie brál na západnej strane hrebeňa, cca 1750 m n. m., 6.8.2015.

Nezvyčajný nález dokumentujúci výskyt toho primárne bazofilného druhu na žulovom substráte.

***Cotoneaster matrensis* – skalník matranský**

Nízke Tatry, Banská Bystrica, Horný diel (996 m), bralá v Prírodnej rezervácii Baranovo, 25.6.2002.

Doplnenie ojedinelých údajov uverejnených pri rozšírení skalníka matranského v sledovanom území (Baranec 1992, Baranec & Eliáš 2004).

***Cotoneaster tomentosus* – skalník plstnatý**

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, Sielnice (1244 m), bralnatý južný svah, 3.8.2006.

K distribúcii skalníka plstnatého vo Flóre Slovenska (Baranec 1992) chýbajú z územia NAPANT konkrétne údaje. Neskôr ich zo severnej časti tejto oblasti doplnili Baranec & Eliáš (2004).

***Crepis alpestris* – škarda alpská**

Nízke Tatry, Motyčky - časť Jergaly, lúky nad štátnou cestou Banská Bystrica – Ružomberok, 10.7.1997*.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, južný svah kóty Priechod (640 m) nad sedlom Biela púť (595 m), 19.6.2014, 25.6.2014.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Ludrová, trávnaté porasty pod elektrickým vedením na plytkých pôdach bezmenného pahorku južne od kóty Páncová (686 m), 25.6.2014.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, vápencové bralá masívu Veľký Sokol, 20.6.2002*.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, v lese popri modro značenom turistickom chodníku powyše jaskyne Slobody, 1028 m n. m., N=48,9980556°, E=19,5883333°, 13.7.2001*.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, viacero miest v masíve kóty Sielnice (1244 m), napr. vrcholová plošina na kóte Sielnice, 3.8.2006*; južný svah kóty Sielnice, 9.8.2011; početne v riedkom lese medzi kótami Sielnice a Urdanová (951 m), 3.8.2006, 4.8.2016.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, južné svahy Vachtárovej (900 m), 7.8.1996*.

Nízke Tatry, Svarín, juhozápadné svahy kóty Rígeľ (1009 m), 7.8.1996.

Distribúcia škardy alpskej v Nízkyh Tatrách, ktorú spracovala Ondrejová (1989), je do veľkej miery podobná nami uvedenému rozšíreniu, pretože ju spomína iba z vápencov severnej časti územia od Ružomberka po Čierny Váh. Z previsu skalného brala Brankovského vodopádu na západnom svahu Veľkého Brankova (1134 m) ju uviedli aj Kliment & Kochjarová (1995).

***Crepis foetida* subsp. *rhoeadifolia* – škarda smradľavá makolistá**

Nízke Tatry, Selce, skalnaté miesta v okolí vápencového lomu severne od obce, 13.6.2000*.

Nízke Tatry, Priechod, Chránený areál Kopec i skalnaté miesta pod elektrickým vedením severozápadne od obce, 4.8.1999, 20.6.2000*.

Škardu smradľavú makolistú našli v sledovanom území Procházka & Krahulec (1982) na okraji poľa severne od Slovenskej Ľupče, výskyt pri Selciach uverejnili Benčaťová & Ujházy (1998) i Turisová & Turis (2007).

***Crepis sibirica* – škarda sibírska**

Nízke Tatry, Donovaly, Zvolen (1402 m), tri kvitnúce a jeden sterilný jedinec na zarastenej kamenitej sutine blízko sedla medzi Zvolenom a Novou hoľou (1361 m), 1345 m n. m., 26.7.1994; jeden kvitnúci a jeden nekvitnúci jedinec, 26.7.1995; dva sterilné jedince, 9.9.1998.

Nízke Tatry, Donovaly, Zvolen (1402 m), izolovaná mikropopulácia s približne 20 kvitnúcimi a 10 sterilnými jedincami na úpäti skalnej steny južne od vrcholu, 1380 m n. m., 26.7.1994, 26.7.1995, 18.9.1996, 23.5.1997; približne 20 kvitnúcich jedincov, 5.8.1997; 29 fertílých jedincov, 9.9.1998, 31.7.2023.

Nízke Tatry, Donovaly, Zvolen (1402 m), izolovaná mikropopulácia so 16 kvitnúcimi jedincami na zarastenej kamenitej sutine s rozptýlenými krovitými javormi horskými južne od vrcholu, 1340 – 1350 m n. m., 26.7.1994; 6 kvitnúcich jedincov, 26.7.1995, 31.7.2023.

Nízke Tatry, Donovaly, Zvolen (1402 m), izolovaná mikropopulácia s 30 kvitnúcimi jedincami na zarastenej kamenitej sutine prekrytej riedkym nízkym porastom javora horského južne od predošlej lokality, 1310 m n. m., 26.7.1995.

Nízke Tatry, Donovaly, južný svah bezmennej kóty 1336 m asi 700 m západne od Zvolena (1402 m), zarastená sutina prekrytá riedkym nízkym porastom javora horského, približne 130 kvitnúcich jedincov, 1320 m n. m., 26.7.1995, 31.7.2023.

Škarda sibírska bola v Nízkyh Tatrách zistená najprv na vrchu Zvolen nad Donovalmi (Schidlay 1941 BRA, SLO sec. Turisová 1997), kde ju neskôr potvrdili Turis & Turisová (1995). Ďalšie publikované údaje o výskyte na Kráľičke (1807 m) (Jeslík 1970) a na Kozích chrbtoch (1728 m) (Magic 1990) sme aj napriek cielenému dohľadávaniu nepotvrdili. Rovnako časom zrejme zanikla aj vyššie spomenutá mikropopulácia blízko sedla medzi Zvolenom a Novou hoľou, kde sme po roku 2015 už nezaznamenali žiadneho jedinca. Príčiny zániku tejto mikropopulácie môžu spočívať v ohryze kvitnúcich stoniek zverou, v dôsledku čoho nedochádza ku generatívnej reprodukcii druhu. Klesajúci počet lokalít, sprevádzaný

pokračujúcou fragmentáciou populácií, bol zaznamenaný aj v iných regiónoch Slovenska, preto je druh zaradený medzi ohrozené rastliny (Turis in press).

***Crepis tectorum* – škarda strechová**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, v koľajisku železničnej stanice, 15.6.2005.

Rozšírenie škardy strechovej v NAPANT nie je známe. Uvedený nález zo Slovenskej Ľupče už uverejnili Turisová & Turis (2007).

***Cruciata laevipes* – krížavka chlpatá**

Nízke Tatry, Jasenie, lúky západne od obce medzi kótou Veľký Žiar (575 m) a bezmennou kótou 538 m južne od nej, 1.6.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, xerothermné lúky v Území európskeho významu SKUEV1149 Mackov bok v časti východne od hradu, 17.5.2001.

V sledovanom území krížavku chlpatú pri Slovenskej Ľupči a pri Nemeckej spomína Martincová (1989).

***Cryptogramma crista* – kučeravec čiarkovitý**

Nízke Tatry, Konské (1875 m), asi 30 trsov po oboch stranách červeno značeného turistického chodníka, 23.8.2018.

Podrobným mapovaním tejto paprade koncom 90. rokov minulého storočia v glaciálnych karoch severne od hlavného hrebeňa Nízkych Tatier sme zistili takmer identický areál ako spomína Jeslík (1970). Kučeravec čiarkovitý stále rastie v kamenitých až balvanitých žulových sutinách Lukového karu, karu Bystrá a Ludárového karu. Oproti Jeslíkom uvádzanému rozšíreniu sme však kučeravec nenašli v kare Brusnica, kde jemnozrná sutina už sukcesne zarástla kosodrevinou, avšak objavili sme aj novú populáciu v kare pod vrcholom Veľkého Dereša (2004 m). V balvanitých sutinách na južnom svahu Ďumbiera, kde ho našli už Sillinger a Suza (sec. Jeslík 1970) v 30. rokoch minulého storočia, je kučeravec podstatne vzácnejší. Horeuvedená lokalita je úplne nová a izolovaná od doteraz známych nálezísk.

Kučeravec čiarkovitý rastie v Karpatoch len na kamenitých sutinách Nízkych Tatier

***Cynoglossum officinale* – psojazyk lekársky**

Nízke Tatry, Podbrezová - časť Lopej, dolina Veľký Grapel', vápencové skaly na ľavom svahu začiatku doliny, 8.6.2000.

V celoslovenskom spracovaní psojazyka lekárskeho Holub & Bertová (1993) konkrétny výskyt v NAPANT neuvádzajú.

***Cystopteris fragilis* – pľuzgiernik krehký**

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, úpätie brál na západnej strane hrebeňa, 6.8.2015.

Výskyt prevažne bazofilného pľuzgiernika krehkého na minerálne bohatšom žulovom substráte Štiavnice je pozoruhodný. Rovnako ho aj Jeslík (1970) zaznamenal na viacerých miestach silikátového hlavného hrebeňa, a to až do nadmorskej výšky približne 1800 m.

***Delphinium oxypetalum* – stračonôžka tatranská**

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), niekoľko kvitnúcich jedincov v rokline Hučiaky, 22.6.1994.

Nízke Tatry, Kráľička (1807 m), severne orientované vápencové svahy nad záverom Jánskej doliny, 1635 m n. m., 23.8.1995, 25.6.2005.

Výskyt stračonôžky tatarskej na Salatíne Jeslík (1970) spochybňuje, je však doložený aj herbárovými položkami (Trapl 1924 PRC, Kavka 1952 BRA sec. Futák 1982b). Bez upresnenia konkrétneho miesta nálezů ju uvádza Sillinger (1933) v rastlinnom spoločenstve *Saxifrageto-Versicoloretum*, ktoré situoval do oblasti vápencového ostrova Kozích chrbtov (1728 m) a Kráľičky. Na oboch uvedených kótach druh spomína aj Jeslík (1970), len na Kozích chrbtoch Magic (1990) a Vartíková (1990).

***Descurainia sophia* – úhorník liečivý**

Nízke Tatry, Demänovská dolina, Repiská, pod skalným previsom pri chate Kožiar, 7.8.2013.

Úhorník liečivý z Repísk uvádzajú aj Zahradníková-Rošetzká (1957) a Goliašová (2002b). Pod inými skalnými prevismi v Demänovskej doline druh našli tiež Bernátová & Obuch (1991).

***Dianthus nitidus* – klinček lesklý**

Nízke Tatry, Liptovské Revúce, bralá v doline Lúšťava, 2.7.1998.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, pri malom vodopáde v bočnej ľavostrannej dolinke Nižný Blatník, 20.6.2002.

Nízke Tatry, Poludnica (1549 m), vrcholová časť, 18.7.2006.

Nízke Tatry, Jánska dolina, bočná pravostranná dolinka Špatná, v okolí prvej skalnej steny s malým vodopádom i na vrcholových bralách v závere dolinky na severnej strane Ohnišťa (1538 m), 24.7.2002, 31.7.2012.

Uvedené nálezy predstavujú len izolovanejšie populácie a netradičné lokality v rámci celkového zisteného rozšírenia klinčeka lesklého v Nízkych Tatrách, kde rastie iba vo vápencami budovanej

severnej časti od Salatína (1630 m) po Ohnište. Okrajový výskyt pri Liptovských Revúcach nadväzuje na veľkofatranskú arelu.

***Dianthus praecox* subsp. *praecox* – klinček včasný pravý**

Nízke Tatry, Ružomberok - časť Podsuchá, Národná prírodná pamiatka Brankovský vodopád, vápencové bralá, 24.6.2002.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, krovinami zarastajúci západný svah kóty Priechod (640 m) medzi poľom a sekundárnou borinou blízko kameňolomu, 19.6.2014.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, južný svah kóty Priechod (640 m) nad sedlom Biela púť (595 m), 25.7.1996, 19.6.2014.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Ludrová, trávnaté porasty pod elektrickým vedením na plytkých pôdach bezmenného pahorku južne od kóty Páncová (686 m), 25.6.2014.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, bralá Veľký Sokol východne od kóty Na Jame (1438 m), 20.6.2002.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, bralá popri potoku Demänovka medzi jaskyňou Slobody a pravostrannou dolinkou Vyvieranie, 12.6.2001.

Nízke Tatry, Poludnica (1549 m), vrcholová časť, 18.7.2006.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), bralnatý svah Klinčky nad dolinou Krčahovo, 18.7.2002.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), vápencové bralá Čierne rady v Čiernej dolinke, 17.7.2006.

Nízke Tatry, na vrchole kóty Ohnište (1538 m), 1.6.2017.

Nízke Tatry, Slemä (1514 m), bralá pod vrcholom orientované do Jánskej doliny, 22.9.2009.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, Hradište (1326 m), 14.6.2000.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, Sielnice (1244 m), bralnatý južny svah, 3.8.2006, 9.8.2011.

Liptovská kotlina, Liptovský Hrádok, Prírodná pamiatka Mašiansky balvan, 14.6.2002.

Liptovská kotlina, Liptovský Hrádok - časť Maša, skalné bralo vedľa cesty do Kráľovej Lehoty, 21.6.2016.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, južné svahy Vachtárovej (900 m), 7.8.1996.

Nízke Tatry, Svarín, juhozápadné svahy kóty Rígeľ (1009 m), 7.8.1996.

Nízke Tatry, Čierny Váh, bralá na južnom svahu Národnej prírodnej rezervácie Turková, 31.5.2002.

Na prevažnej časti spomínaných lokalít rastie klinček včasný pravý na vápencovo-dolomitických skalách, avšak medzi Ludrovou a mestskou časťou Ružomberka Biely Potok rastie aj v bylinnej etáži xerothermných trávnikov zväzu *Bromion erecti* na svahoch s veľmi plytkou kamenitou pôdou na dolomitickom podloží.

***Dianthus superbus* – klinček pyšný**

Nízke Tatry, Polomka, dolina Veľký Chmelinec západne od obce, desiatky kvitnúcich jedincov v úseku od elektrického vedenia po starú ťažobňu hliny vedľa poľnej cesty, 26.8.2002, 5.9.2022.

Klinček pyšný na tejto lokalite prvá zistila I. Háberová v rámci celoslovenského mapovania lúk prebiehajúceho v rokoch 1999 – 2006, ale nález nebol uverejnený.

***Diphasiastrum alpinum* – plavúnik alpínsky**

Nízke Tatry, Latiborská hoľa (1648 m), asi 100 m severovýchodne od vrcholu, 5.6.2003.

Nízke Tatry, bezmenná kóta 1839,7 m medzi sedlom Ďurkovej a Chabencom (1955 m), porast na okraji hlavného hrebeňa a glaciálneho karu, 6.11.2010.

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), kar Vyšné Matošovce, 23.7.1998.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1932 m), 10.10.2007.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), glaciálny kar pod vrcholom, 7.8.1998, 18.6.2014.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, Jasná, pri červeno značenom turistickom chodníku zo Zadnej vody na Lukovú, 9.6.2011.

Nízke Tatry, Chopok (2024 m), Lukový kar, v centrálnom kare i v jeho východnej vetve k Veľkému Konskému (1882 m), 1800 m n. m., 3.9.1997.

Nízke Tatry, Krúpova hoľa (1922 m), juhozápadný svah nad Demänovským sedlom (1756 m), 24.6.2005.

Uvádzané rozšírenie plavúnika alpínskeho sa v podstate zhoduje s tým, ktoré zistil Jeslík (1970).

***Diphasiastrum complanatum* – plavúnik sploštený**

Nízke Tatry, Bacúch, východný svah kóty Biela skala (1250 m), jeden polykormón tvorený fertilnými i sterilnými ramétami na okraji lesnej cesty rastúci na ploche asi 1 × 1 m, 30.8.2017.

Jediný recentný výskyt plavúnika splošteného v hodnotenom území publikoval už Veverka (2018), dávnejší nález v smrekovom lese neďaleko cesty do Kráľovej Lehoty poniže sedla Čertovica (pozri Jeslík 1970) sa nám nepodarilo potvrdiť.

***Doronicum stiriacum* – kamzičník chlpatý**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), kary Vyšné Matošovce, Chabenica a Veľká Oružná na severozápadných až severovýchodných svahoch Chabenca, 23.7.1998.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1932 m), 10.10.2007.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), glaciálny kar pod vrcholom, 7.8.1998, 6.6.2000.

Nízke Tatry, Vajskovská dolina, glaciálny kar Stredné Kotliská východne od vrcholu Skalky (1980 m), 3.8.2004.

Nízke Tatry, popri zeleno značenom turistickom chodníku z Krúpovho sedla (1905 m) do Demänovskej doliny, 1700 – 1750 m n. m., 24.6.2005.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), horná časť karu Brusnica (= Litôry), cca 1860 m n. m., 16.9.1997.

Nízke Tatry, Kráľova hoľa (1946 m), malá populácia asi 100 m juhozápadne od telekomunikačného stožiaru na vrchole, 1925 m n. m., N=48,8829167°, E=20,1372500°, 17.8.2004*.

V dŕmbierskej časti Nízkyh Tatier je kamzičník chlpatý známy od masívu Prašivej po Štiavnicu (Turis 2023), na jedinú známu lokalitu v kráľovohoľskej časti upozornili už Turis et al. (2006).

***Draba aizoides* – chudôbka vždzyzelená**

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), viacero lokalít na skalnatých miestach okraja vrcholovej plošiny, napr. začiatok vápnitých hornín na južnej strane, skaly východne od žltého značeného turistického chodníka, 9.8.1996, 19.7.2019; skalky a sutiny v závere doliny Snežná pod kótou 1670,8 m, 9.8.1996; blízko žltého značeného turistického chodníka na okraji plošiny strmo spadajúcej do doliny Hodruša, 30.5.2017; okraj plošiny strmo klesajúcej na sever do doliny Veľká Hlboká, 9.8.1996; okolie vrcholu, 9.8.1996.

Nízke Tatry, Čierny Váh, vápencové bralá v Národnej prírodnej rezervácii Turková, 18.4.2008.

Spomínané lokality upresňujú rozšírenie chudôbky vždzyzelenej v kráľovohoľskej časti Nízkyh Tatier, kde je podstatne vzácnejšia než v ich dŕmbierskej časti (Peniašteková & Kliment 2002).

***Drosera rotundifolia* – rosička okrúhlostá**

Nízke Tatry, Polomka, západne od obce, rašelinisko asi 300 m severne od starej ťažobne hliny situovanej pri poľnej ceste, 26.8.2002.

Nízke Tatry, Polomka, mokraď vo vrbových krovinách povyššie obce medzi železničnou traťou a cestou Brezno – Červená Skala, 25.8.2010.

Nízke Tatry, Pohorelá, rašelinisko medzi potokom Piksová a opusteným vápencovým lomom severozápadne od obce, N=48,8745000°, E=20,0019333°, 18.6.2003.

Nízke Tatry, Pohorelá, rašelinisko pri potoku Krajčovec severozápadne od obce, N=48,8774333°, E=20,0083167°, 18.6.2003.

Nízke Tatry, Pohorelá, Prírodná rezervácia Vrchovisko pri Pohorelskej Maši, 20.8.1998, 27.8.2002.

Nízke Tatry, Pohorelá, mokraď východne od obce a severne od Prírodnej rezervácie Vrchovisko pri Pohorelskej Maši, 20.9.2001.

Nízke Tatry, Telgárt, Chránený areál Brezinky, časť nachádzajúca sa v údolí potoka Brezinka, 19.6.2003.

Nízke Tatry, Telgárt, Chránený areál Brezinky, časť nachádzajúca sa pri rómskej osade, 11.6.2004.

Nízke Tatry/Slovenský raj, severovýchodná časť Prírodnej rezervácie Meandre Hrona, 18.6.1998.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Telgárt, mokrad' za plotom skládky komunálneho odpadu pri železničnej stanici, 25.8.2010.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, prameniská na Doštianke, 8.8.1996.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, rašelinisko v hornej časti údolia potoka Soľanka, 8.8.1996, 22.6.2006.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, niva Čierneho Váhu od horárne Rovníčky po ústie Ždiarskeho potoka do Čierneho Váhu v okolí vodárenských objektov, 5.8.1998.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, záver doliny Čierneho Váhu, rašelinisko Podškutová, 28.6.1994, 17.7.2003.

Nízke Tatry, Vikartovce, v údolí potoka Červenec na severozápadnom svahu kóty Čertovica (1428 m), 24.6.2004.

Najviac lokalít s výskytom rosičky okrúhlostej v sledovanom území sme zistili na rašeliniskách Horehronia od Polomky po Telgárt a v širšom okolí Liptovskej Tepličky, inde je vzácna.

***Dryas octopetala* – dryádka osemľupienková**

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), bralá na ľavej strane doliny Salatínka na severovýchodnom svahu Salatína, 31.5.1994, 5.7.1995.

Nízke Tatry, Siná (1560 m), okolie vrcholu a bralá juhozápadne od vrcholu, cca 1450 m n. m., 15.6.1994.

Nízke Tatry, Siná (1560 m), záver doliny Kamenistá pod severnými až severozápadnými bralami Sinej, 15.6.1994.

Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), strmý svah do karu Bystrá, vedľa žltého značeného turistického chodníka, 1870 m n. m., 24.6.1995, 27.6.2015.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), vrcholová časť a žľab klesajúci do ľľanovskej doliny, žľabom zostupuje až po vrstevnicu 1660 m, 29.7.1999.

Dryádka osemľupienková je v Nízkych Tatrách tradične udávaná zo Sinej a z Krakovej hole (Zahradníková-Rošetzká 1957, Jeslík 1970, Zahradníková 1992), nález izolovanej populácie na Salatíne uverejnil Turis (1995), v Jánskej doline ju našla Turisová (1995). Mimo uvedených lokalít s vápencovo-dolomitickým podložíom sme potvrdili aj výskyt malej populácie na mylonitizovanej žule v Krúpovom sedle, kde ju objavila Altmannová (1983). K tomuto miestu sa môže vzťahovať aj Dominov údaj o výskyte pod vrcholom Ďumbiera (Zahradníková 1992a).

***Echinochloa crus-galli* – ježatka kuria**

Nízke Tatry, Staré Hory, poľovnícke krmidlo v hornej časti banskej haldy Piesky, 815 m n. m., 13.9.2013, leg. I. Turisová.

Sekundárny výskyt ježatky kurej v dôsledku zavlečenia semien so znečisteným krmivom pre zver. Pri následnej kontrole v roku 2015 sme ju už pri kŕmidle nezaznamenali.

***Epilobium nutans* – vrbovka ovisnutá**

Nízke Tatry, Ludárový kar, väčšie rašelinisko na dne karu, cca 1560 m n. m., 6.8.2015*.

Nízke Tatry, kar Brusnica pod Štiavnicou (2025 m), rašelinisko poniže Litvorového plesa, cca 1500 m n. m., 15.8.2000*.

Prítomnosť vrbovky ovisnutej v Nízkych Tatrách pokladá Jeslík (1970) za neistú a rovnako aj Holub & Kmeťová (1988) ju odtiaľ nespomínajú. Neskôr boli uverejnené nálezy v masíve Kráľovej hole (1946 m) (Hrouda et al. 1990), na dvoch miestach v údolí potoka Bystrá v závere Jánskej doliny (Kochjarová et al. 1997) a v kare Brusnica (Turis 2002).

***Epipactis microphylla* – krušík drobnolistý**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Uľanka, les na južnom svahu kóty Pasoviská (649 m), 30.6.2004.

Nízke Tatry, Motyčky, Bukovská dolina, 12.8.1998.

Nízke Tatry, Priechod, Chránený areál Brvnište, jeden jedinec v lese, 20.7.2001.

Nízke Tatry, Valaská, Prírodná rezervácia Horné lazy, 30.5.1994.

Doplnenie doposiaľ známeho rozšírenia druhu v sledovanom území (Dítě et al. 2004, Jasík & Kostúr 2004).

***Epipactis muelleri* – krušík rožkatý**

Nízke Tatry, Medzibrod, Prírodná rezervácia Mačková, 26.7.1996.

Nízke Tatry, Pohorelá, vápencový vrch Hrubý jaseň (832 m) severozápadne od obce, 18.6.2003.

Nízke Tatry, Liptovské Revúce, dolina Lúšťava, 2.7.1998.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, Sielnice (1244 m), južný svah, 6.8.1996.

Ďalšie nálezy krušíka rožkatého v skúmanej oblasti uviedli Dítě et al. (2004) a Jasík & Kostúr (2004).

***Epipogium aphyllum* – sklenobyľ bezlistá**

Nízke Tatry, Demänovská dolina, skupiny kvitnúcich jedincov v alúviu potoka Demänovka od ústia pravostranného prítoku z dolinky Vyvieranie až po miesto vyššie jaskyne Slobody, 790 – 800 m n. m., 14.8.1997*.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, bočná pravostranná dolinka Machnaté, 14 kvitnúcich jedincov na dne dolinky na jej začiatku, 890 m n. m., 14.8.1997, 7.8.2013; jeden kvitnúci jedinec v hornej časti dolinky, 1050 m n. m., 14.8.1997.

Nízke Tatry, Jánska dolina, bočná dolinka Špatná, tri mikropopulácie s 19 kvitnúcimi jedincami pri chodníku na dne doliny, 31.7.2012.

Na rôznych miestach Demänovskej doliny našli sklenobyľ bezlistú aj Dítě et al. (2004).

***Equisetum pratense* – praslička lúčna**

Nízke Tatry, Demänovská dolina, pri opustenom lome povyššie jaskyne Slobody, 7.6.2011, det. J. Rydlo.

Distribúcia prasličky lúčnej v území NAPANT je nedostatočne známa, v závere Jánskej doliny ju zistili Kochjarová et al. (1997).

***Eranthis hyemalis* – tavolín zimný**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, okraj krovín oproti poslednému rodinnému domu pred železničným podjazdom na začiatku Chráneného areálu Jakub, 26.2.2022.

Splanievanie tavolínu zimného mimo záhrad v sledovanom území zatiaľ nebolo zaznamenané.

***Erigeron hungaricus* – turica uhorská**

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), stovky jedincov v nízkobylinnom poraste asi 30 m severne od vrcholu, 15.8.2017* (rev. O. Šída), 19.7.2019* (rev. O. Šída).

Turica uhorská bola v Nízkych Tatrách doposiaľ známa len na severnom svahu Štiavnice (2025 m) klesajúcom do Ludárového karu, kde jej zriedkavý výskyt ako prvý uvádza až Jeslík (1970). Aj v celoslovenskom spracovaní druhu je spomínaný iba tento nález (Šída 2023). Bohatá populácia na Veľkom boku podčiarkuje jedinečnosť a floristický význam karbonátmi budovanej časti tohto vrchu, predovšetkým okrajov vrcholovej plošiny prudko klesajúcej na sever i západ a s výstupmi materskej horniny až k povrchu, na ktoré sú viazané aj ďalšie významné druhy spomínané v tejto práci, ako napr. *Carex capillaris*, *Gentiana nivalis*, *Poa nemoralis* subsp. *carpatica*, *Salix alpina*, *S. hastata*, *S. retusa*, *Trifolium pratense* subsp. *kotulae*, *Veronica aphylla*.

***Eriophorum vaginatum* – páperník pošvatý**

Nízke Tatry, Donovaly, rašeliniská v Prírodnej rezervácii Barania hlava, 25.6.1996.

Nízke Tatry, Pohorelá, Prírodná rezervácia Vrchovisko pri Pohorelskej Maši, 27.8.2002, 26.8.2021.

Nízke Tatry, Telgárt, Chránený areál Brezinky v časti povyššie rómskej osady i v časti juhozápadne od vresoviska, 16.9.1999, 6.6.2001, 20.9.2001, 28.5.2003, 26.8.2021.

Nízke Tatry, dno glaciálneho karu Konské medzi kótami Veľké Konské (1882 m) a Malé Konské (1875 m), 23.8.2013.

Nízke Tatry, kar Bystrá, poniže dolného plesa, 12.8.1997.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, Čierny Váh, rašelinisko Podškutová, 17.7.2003.

Uvádzané vysokohorské populácie páperníka pošvatého zistil v glaciálnych karoch už Jeslík (1970). Ostatné podhorské až horské populácie sú zriedkavé a rastú na nevelkých rašeliniskách na východnom i západnom okraji skúmaného územia. Lokalita pri Vrbickom plese (Jeslík 1970) zanikla pravdepodobne v dôsledku manipulácie s vodnou hladinou plesa v 60. rokoch minulého storočia.

***Erysimum hungaricum* – horčičník karpatský**

Nízke Tatry, Bystrá, Bystrá dolina, pri odbočke do bočnej dolinky Krúpova, dve skupiny kvitnúcich jedincov na okraji asfaltovej cesty na vápencovom štrkovitom posypovom materiáli, 18.6.2014*.

Nízke Tatry, Bystrá, Bystrá dolina, skupinovitý výskyt na okraji cesty a v brehových porastoch potoka Bystrianka v úseku od oploteného vodného zdroja (N=48,90606°, E=19,60067°) po stĺp elektrického vedenia č. 219 poniže vyústenia bočnej pravostrannej dolinky Krúpova (N=48,91521°, E=19,60150°), 4.8.2021.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, medzi osadou Svarín a dolnou nádržou vodnej elektrárne Čierny Váh, v skupinách až do cca 25 jedincov na viacerých úsekoch pozdĺž okraja asfaltovej cesty, napr. dolný koniec osady Svarín, pri budove Lesnej správy Svarín, pri budove Strednej lesníckej školy vo Svaríne, pri skalnom záreze cesty povyššie osady Svarín, pri ústí doliny Nižné Úžavy, 20.6.2013.

Nízke Tatry, dolina Svarínka, rozptýlený výskyt pozdĺž údolnej lesnej cesty, 23.6.2008.

Nízke Tatry, dolina Torysa v závere doliny potoka Svarínka, rozptýlený výskyt pozdĺž údolnej lesnej cesty, 23.6.2008.

Nízke Tatry, dolina Nižný Chmelinec, rozptýlený výskyt pozdĺž údolnej lesnej cesty, 23.6.2008.

Nízke Tatry, dolina Vyšný Chmelinec, rozptýlený výskyt pozdĺž údolnej lesnej cesty, 23.6.2008.

Nízke Tatry, dolina Ipoltica, rozptýlený skupinovitý výskyt v brehových porastoch popri ceste od horárne Hazička po ústie doliny Dikuľa, 12.8.2020, 3.8.2021.

Nízke Tatry, Driečna dolina v závere doliny potoka Ipoltica, spolu približne 10 kvitnúcich jedincov na dvoch rôznych miestach na okraji lesnej asfaltovej cesty medzi sedlom Priehyba (1190 m) a horárňou Ráztoky (súradnice južnejšieho miesta N=48,9154117°, E=19,9482672°), cca 1070 m n. m., 26.6.2019.

Nízke Tatry, Čierny Váh, skupinovitý výskyt pozdĺž asfaltovej cesty na juhovýchodnom okraji vodnej nádrže, 2.6.2018.

Nízke Tatry, Čierny Váh, skupinovitý výskyt kvitnúcich jedincov po okraji asfaltovej cesty medzi horárňami Brezová a Biely potok severozápadne od Liptovskej Tepličky, 24.6.2004.

Z povodia Čierneho Váhu niekoľko lokalít horčičníka karpatského spomína aj Michalková (2002), avšak ňou uvádzané nízkotatranské výskyt v Suchej doline a v Jasenskej doline patria do fyto geografického podokresu Veľká Fatra. Pre rozhodnutie o pôvodnosti alebo druhotnom zavlečení s posypovým materiálom zaujímavého výskytu v doline Bystrá na južných svahoch Chopku (2024 m) je potrebný ďalší prieskum širšieho okolia.

Horčičník karpatský sa sekundárne šíri pozdĺž lesných ciest

***Erysimum wittmannii* – horčičník Wittmannov**

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, okraj sekundárneho lesa na západnom svahu kóty Priechod (640 m), 25.6.2014.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, južný svah kóty Priechod (640 m) nad sedlom Biela púť (595 m), 25.6.2014.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Ludrová, neďaleko elektrického vedenia na druhom pahorku medzi sedlom Biela púť (595 m) a obcou, 25.6.2014.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), vápencové bralá Čierne rady v Čiernej dolinke, 17.7.2006.

Nízke Tatry, Ohnište (1538 m), na báze radových skál od vyhladky smerom k Oknu, 1.6.2017.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, Hradište (1326 m), 14.6.2000.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, Sielnice (1244 m), južný bezlesý svah, 9.8.2011.

Liptovská kotlina, Liptovský Hrádok - časť Maša, skalné bralo vedľa cesty do Kráľovej Lehoty, 21.6.2016.

Liptovská kotlina, Kráľova Lehota, riedka borina nad cestou pri motoreste Červený kút, 21.6.2016.

Nízke Tatry, Svarín, juhozápadné svahy kóty Rígeľ (1009 m), 7.8.1996.

Nízke Tatry, Čierny Váh, bralá a ich úpätia na južnom svahu Národnej prírodnej rezervácie Turková, 31.5.2002.

Horčičník Wittmannov rastie nielen na prirodzených stanovištiach predstavujúcich rôzne typy skalných biotopov, trávne porasty s veľmi plytkou pôdou a presvetlené boriny, ale aj na antropogénnych miestach na okrajoch činných alebo opustených kameňolomov a na skalnatých zárezoch ciest. Viacero z uvedených lokalít spomínajú aj Jeslík (1970) a Michalková (2002).

***Euphrasia slovac* – očianka slovenská**

Nízke Tatry, Králička (1807 m), na vápencovom substráte pri turistickom chodníku smerom ku Chate M. R. Štefánika, 19.8.1996.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), nízkobylinný porast severne od vrcholu, 19.7.2019.

Na Veľkom boku zaznamenaný poddruh *Euphrasia slovac* subsp. *pseudomontana* rastie na hranici výškového maxima známeho pre Slovensko (Králik 1997).

***Euphrasia tatrae* – očianka tatranská**

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), hrebeň klesajúci do Demänovskej doliny a oddeľujúci dolinky Ploská a Hlboká, 18.8.1998.

Nízke Tatry, Chopok (2024 m), Lukový kar, 3.9.1997.

Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), strmý svah do karu Bystrá vedľa žltého turistického chodníka, 18.8.1999, 22.7.2015.

Nízke Tatry, kóta Baňa (1860 m) v masíve Ludárovej hole (1731 m), 12.8.1997.

Nízke Tatry, Ludárová hoľa (1731 m), 13.8.1997.

Nízke Tatry, Ludárový kar, rašelinisko na zazemnenom plese na dne karu, 10.8.1994, 6.8.2015.

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), popri zeleno značenom turistickom chodníku medzi Halašovou jamou a Chatou M. R. Štefánika, 15.8.2001.

Nízke Tatry, Králička (1807 m), vápencami budovaný bralnatý svah nad záverom doliny Štiavnica, 2.8.1994.

Nízke Tatry, Králička (1807), na vápencovom podloží pri turistickom chodníku smerujúcom ku Chate M. R. Štefánika, 19.8.1996.

Nízke Tatry, medzi Kumštovým sedlom a starými banskými výsypkami, 19.8.1996.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), skalnaté výstupy podložia vľavo od žltej turistickej značky smerujúcej na vrchol a klesajúce do doliny Hodruša, 15.8.2017*.

V západnej Ľumbierskej časti Nízkych Tatier viacero lokalít očianky tatranskej pozdĺž hlavného hrebeňa spomína aj Jeslík (1970), východne od sedla Čertovica je výskyt doposiaľ známy iba z Kráľovej hole (1946 m) a od Telgártu (Králik 1997).

***Fagus sylvatica* – buk lesný**

Nízke Tatry, Pohorelá, vápencová bezmenná kóta (837 m) so starým opusteným lomom severozápadne od obce, 4.9.2014.

Fytogeografickú analýzu o prirodzenom rozšírení buka v Nízkych Tatrách publikoval Sillinger (1933), podľa ktorého sa v lesoch na južnej strane pohoria silne uplatňuje od západného okraja až po Heľpu, ale ďalej na východ jeho zastúpenie rýchle klesá a na Kráľovej holi (1946 m) takmer chýba. Náš nález dokladá prítomnosť buka v tejto prechodovej zóne, kde ustupuje konkurencii smreka. V juhozápadnej pohronskej časti územia v masíve Skalky (1980 m) buk vystupuje až do cca 1450 m n. m.

***Festuca carpatica* – kostrava karpatská**

Nízke Tatry, Siná (1560 m), trávnaté porasty nad hranicou lesa, 18.8.1998.

Nízke Tatry, Poludnica (1549 m), malý porast pri modro značenom turistickom chodníku v bralnatej časti severne od vrchola, 1.8.1996*.

Porasty kostravy karpatskej v Nízkych Tatrách analyzoval Sillinger (1932), mimo vyššie uvedených lokalít ju našiel aj na Salatíne (1630 m) a na Krakovej holi (1752 m).

***Festuca picturata* – kostrava sfarbená**

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), na okraji vrcholovej plošiny a svahu strmo klesajúceho na sever do doliny Veľká Hlboká, 9.8.1996.

Kostrava sfarbená rastie na mnohých miestach d'umbierskej časti Nízkych Tatier (Jeslík 1970) i v masíve Kráľovej hole (1946 m) (Hrouda et al. 1990). Na vyuhovaných pôdach pokrývajúcich slienité vápence vrcholovej zóny Veľkého boku spomína prítomnosť tejto kostravy Sillinger (1933, ut *Festuca picta*).

***Festuca pseudodalmatica* – kostrava padalmátska**

Nízke Tatry, Svarín, Mačacia (1410 m), skaly na severovýchodnom, severozápadnom a západnom svahu, 25.9.2001.

Na melafýrových skalách vrchu Mačacia zaznamenali Suza (1931) aj Sillinger (1933) viacero teplomilných rastlín. Podľa Sillinger (Sillinger l. c.) je chemické zloženie melafýrov v údolí Čierneho Váhu a v jeho ľavostranných prítokoch podobné andezitom, na ktoré je v rámci Slovenska viazaný výskyt termofilných spoločenstiev s kostravou padalmátskou.

***Festuca supina* – kostrava nízka**

Nízke Tatry, Zadná hoľa (1619 m), 30.5.2017.

Kostrava nízka rastie hojne v subalpínskom až alpínskom stupni d'umbierskej časti Nízkych Tatier (Jeslík 1970) a častá je aj v masíve Kráľovej hole (1946 m) (Hrouda et al 1990). Sillinger (1933) ju zaznamenal tiež na Veľkej Vápenici (1691 m) a na Veľkom boku (1727 m). Náš nález dopĺňa rozšírenie druhu v sledovanom území.

***Festuca versicolor* – kostrava pestrá**

Nízke Tatry, Vajskovská dolina, glaciálny kar Stredné Kotliská východne od vrcholu Skalky (1980 m), cca 1700 m n. m., 3.8.2004.

Nízke Tatry, kar Brusnica, úpätie mokvavých žulových brál Štiavnice (2025 m), 1775 m n. m., 16.9.1997.

Druh je známy najmä z vyšších vápencových vrcholov severnej časti Nízkych Tatier, ale rastie aj na kryštaliniku v západnej časti pohoria (Sillinger 1933, Jeslík 1970).

***Filaginella uliginosa* – bielolistok barinný**

Nízke Tatry, Brezno, poľná cesta severne od nemocnice, 6.9.2013*.

Bielolistok barinný bol v hodnotenom území doposiaľ zaznamenaný iba pri Svaríne v údolí Čierneho Váhu (Hrčka 2023).

***Fraxinus ornus* – jaseň mannový**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, pri opustenom kameňolome na severozápadnom okraji obce nad Ľupčianskou ulicou, 16.5.2000.

Nízke Tatry, Medzibrod, vápencové skaly v Prírodnej rezervácii Mačková, 27.6.2002.

Nízke Tatry, Nemecká, pri opustenom kameňolome severne od obce, 19.5.1999.

Jaseň mannový bol v minulosti vysádzaný ako pionierska drevina na rôznych miestach za účelom stabilizácie svahov a vegetácie.

***Fumana procumbens* – devätorka rozprestretá**

Nízke Tatry, Priechod, okraj erózných rýh a trávnatých porastov zväzu *Bromion erecti* v Chránenom areáli Kopec i pod elektrickým vedením východne odtiaľ, 4.8.1999, 14.7.2006.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, Prírodná pamiatka Ľupčiansky skalný hríb, asi 50 kríčkov, 5.4.2002, 18.6.2002, 12.11.2021.

Fytogeograficky zaujímavý výskyt devätorky rozprestretej v okolí Slovenskej Ľupče spracoval Turis (2001a).

***Gagea minima* – krivec najmenší**

Nízke Tatry, Staré Hory - časť Dolný Jelenec, Jelenská dolina, dva kvitnúce jedince na trávinatej terase na úpäti svahu blízko okraja cesty, N=48,8514750°, E=19,1541583° a 20 kvitnúcich jedincov vyššie v doline na trávnom okraji cesty, N=48,8484019°, E=19,1569772°, 17.4.2019.

Nízke Tatry, Podkonice, Vysoká (988 m), 4 kvitnúce jedince na lúkach východne od bezmennej kóty 957 m, N=48,8183786°, E=19,2548350°, 10.4.2019.

Približne v rovnakom období našiel krivec najmenší v Krškovej doline severne od Bacúcha aj Veverka (sec. Hrivnák et al. 2021). Jeho nálezy sú spolu s našimi pravdepodobne prvú v NAPANT.

***Gagea villosa* – krivec páperistý**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, jeden kvitnúci jedinec na úpäti svahu s vápencovými skalkami vedľa starej cesty z Banskej Bystrice do Slovenskej Ľupče, na začiatku bezmennej dolinky s Prírodnou rezerváciou Mackov bok, 31.3.2017, 5.4.2018; dva kvitnúce jedince na rovnakom mieste, 5.4.2023.

Krivec páperistý patrí k najzáčnejším rastlinám sledovaného územia. Jeho kvitnutie na lokalite je nepravidelné.

***Galanthus nivalis* – snežienka jarná**

Liptovská kotlina, Ivachnová, na plošine kóty Bežan (670 m), 3.8.1995.

Liptovská kotlina, Ivachnová, les severne od kóty Bežan (670 m), brehové porasty potoka, 16.4.1996.

Snežienka jarná je častá v lesoch i na lúkach submontánneho až montánneho stupňa Starohorských vrchov a masívu Zvolena (1402 m) v západnej časti NAPANT. Na východ zasahuje približne po líniu Moštenica – Hiadeľské sedlo – Korytnická dolina, s exklávnym výskytom pri Ivachnovej.

***Gentiana frigida* – horec ľadový**

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), viac jedincov na svahu karu Brusnica (= Litôry), 1850 m n. m., 16.9.1997.

Uvedená lokalita je súčasťou veľmi malej a izolovanej nízkotatranskej arely horca ľadového, ktorú Jeslík (1970) situoval na severne orientované svahy Krúpovej hole (1922 m), Ďumbiera (2043 m) a Štiavnice v Ludárovom kare a v kare Bystrá. Ďalší výskyt na Chopku (2024 m) (Sillinger 1933, Bertová 1984a) sme nepotvrdili.

***Gentiana nivalis* – horec snežný**

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), 5 odkvitajúcich jedincov blízko žltého značeného turistického chodníka na okraji vrcholovej plošiny a strmého svahu klesajúceho do doliny Hodruša, pri skalnom rebre s vystupujúcimi vápnitými horninami, 19.7.2019.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, tri izolované mikropopulácie (N=48,936469°, E=20,0573258°; N=48,9344081°, E=20,0578247°; N=48,9338161°, E=20,0555611°) blízko vrcholu Panskej hole (1429 m) pozostávajúce len z 1 – 3 kvitnúcich jedincov, 26.6.2019.

Údaje o rozšírení horca snežného v sledovanom území zhrnul Kliment (2019a). Na uvádzanej lokalite „Kráľova hoľa“ (Scherfel s. d. BRA) sme ho nezaznamenali, no s ohľadom na živiny chudobný rulový substrát je výskyt v tejto oblasti nepravdepodobný a predpokladáme, že zberateľ nepresne uviedol miesto svojho nálezu. Výskyt na Panskej holi pri Liptovskej Tepličke sme potvrdili, avšak v oveľa menšej kvantite.

***Gentiana pneumonanthe* – horec pľúcny**

Liptovská kotlina, Liptovský Kríž, Chraste, 12.9.2011.

Na ďalšej uvádzanej lokalite pri Slovenskej Ľupči (Procházka & Krahulec 1982) sa nám prítomnosť horca pľúcneho nepodarilo potvrdiť.

***Gentiana punctata* – horec bodkovaný**

Nízke Tatry, hrebeň zbíhajúci z Malej Chochule (1719 m) severozápadným smerom na Skorušovú (1348 m), 12.8.2004.

Nízke Tatry, Latiborská hoľa (1648 m), vrcholová časť, 5.6.2003.

Nízke Tatry, Veľká Vápenica (1691 m), vrcholová časť, 10.8.1998.

Vybrané lokality dokumentujú západnú hranicu rozšírenia horca bodkovaného v Nízkych Tatrách i jeho izolovaný výskyt na Veľkej Vápenici medzi Ďumbierskou a kráľovohoľskou arelou, ktoré spomínajú aj Jeslík (1970) a Bertová (1984a).

***Gentiana verna* – horec jarný**

Nízke Tatry/Slovenský raj, Telgárt, Prírodná rezervácia Meandre Hrona i nad cestou Červená Skala – Telgárt, 3.5.1994.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Telgárt, lúky popri ceste Červená Skala – Poprad od Prírodnej rezervácie Meandre Hrona až po Pusté Pole, 12.5.1994.

Nízke Tatry, Telgárt, v slatinnej časti Chráneného areálu Brezinky, 13.5.2020.

Nízke Tatry, Pusté Pole, lúka pri poľovníckej chate Svätá voda (= Šušková), 23.5.1996.

Nízke Tatry/Slovenský raj, sedlo Besník (994 m), viacero miest v okolí štátnej cesty Telgárt – Pusté Pole, 20.6.2003, 26.7.2007, 17.6.2010.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, povyššie vodnej nádrže v doline Veľká Hudrová, 19.6.2003.

Uvádzané lokality horca jarného sa nachádzajú na juhovýchodnom okraji Nízkyh Tatier približne od Červenej Skaly po Pusté Pole na hranci so susednými fyto geografickými okresmi Muránska planina a Slovenský raj. Z iných častí NAPANT tento horec nie je známy (Bertová 1984a).

***Gentianella amarella* – horček horký**

Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), strmý svah klesajúci do karu Bystrá vedľa žltého značeného turistického chodníka, 18.8.1999.

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m) pri Chate M. R. Štefánika, 15.8.2001.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, úpätie brál na západnej strane hrebeňa, 6.8.2015.

Nízke Tatry, Kráľova hoľa (1946 m), okolie telekomunikačného stožiaru na vrchole, 10.8.2017.

Jedince na lokalite Štiavnica morfológickými vlastnosťami zodpovedajú poddruhu *Gentianella amarella* subsp. *reussii*, ktorého typová lokalita sa nachádza na Kráľovej holi (Holub & Bertová 1984).

***Gentianella lutescens* – horček žltkastý**

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), viacero kvitnúcich jedincov na svahu klesajúcom do Krížskej doliny, 24.8.2016.

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), hrebeň klesajúci do Demänovskej doliny a oddeľujúci dolinky Ploská a Hlboká, 18.8.1998.

Nízke Tatry, Ludárová hoľa (1731 m), 13.8.1997.

Nízke Tatry, hôľny hrebeň Malý Gápeľ vybiehajúci na juh z kóty Kráľička (1807 m), 17.8.2000.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), výstupy vápнитých hornín blízko žltého značeného turistického chodníka na okraji plošiny strmo klesajúcej do doliny Hodruša, 15.8.2017.

Jedince na lokalitách Malý Gápeľ a Veľký bok boli determinované ako poddruh *Gentianella lutescens* subsp. *tatrae*, ktorý Holub & Bertová (1984) uvádzajú aj z Nízkyh Tatier. Rastliny z tejto oblasti však

Jeslík (1970, ut *G. praecox* subsp. *depauperata*) hodnotí len ako ekomorfózy veľmi variabilného taxónu *G. lutescens* subsp. *carpatica*.

***Geranium dissectum* – pakost strihaný**

Nízke Tatry, Moštenica, mezofilná lúka juhozápadne od obce, 13.6.2014.

Distribúcia pakostu strihaného v sledovanom území nie je preskúmaná. Ojedinelý údaj pri Slovenskej Ľupči uverejnili Procházka & Krahulec (1982).

***Geranium pusillum* – pakost nízky**

Nízke Tatry, Nemce, úpätie kóty Kajchiar (617 m), 13.6.2000.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, Repiská, pod skalným previsom pri chate Kožiar, 7.8.2013.

Pakost nízky je hojnejší v panónskej fyto geografickej oblasti Slovenska, zatiaľ čo inde je zriedkavejší až vzácny (Jasičová 1982b).

***Gladiolus imbricatus* – mečík škridlicovitý**

Nízke Tatry, Mýto pod Ďumbierom, zarastajúce lúky južne od obce, 23.8.2013.

Mečík škridlicovitý sa v západnej pohronskej časti NAPANT po Brezno vyskytuje výnimočne, ďalej na východ, rovnako aj v liptovskej časti, je častejší.

***Gypsophila repens* – gypsomilka plazivá**

Nízke Tatry, Ružomberok - časť Podsuchá, Národná prírodná pamiatka Brankovský vodopád, vápencové bralá, 23.8.1994.

Nízke Tatry, Liptovská Lúžna, bralá na hrebeni Magury (1416 m), 13.5.1994.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), bralá v dolinke Jazvečie, 30.6.1994.

Areál gypsomilky plazivej je v sledovanom území obmedzený len na severozápadnú časť v širšom okolí Salatína. Naše zistenia dopĺňajú celoslovenské spracovanie rozšírenia druhu, v ktorom je spomenutý iba starší výskyt na Červenej Magure pri Liptovskej Lúžnej (Sillinger 1930 PRC sec. Eliáš jun. & Dítě 2012).

***Hackelia deflexa* – hakélia zohnutá**

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), dolinka Jazvečie, 30.6.1994*.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, bralá Veľký Sokol východne od kóty Na Jame (1438 m), 20.6.2002.

Nález dopĺňajú doposiaľ uvádzané rozšírenie hakélie zohnutej v Nízkych Tatrách (Bernátová & Obuch 1991, Králik & Šípošová 1993).

***Hacquetia epipactis* – hviezdiatec čemerícový**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Nový Svet, dolinka Pancierovo na západnom úbočí Horného dielu (996 m), 19.4.2005.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, Horný diel (996 m), pri vápencovom brale v lese južne od Prírodnej rezervácie Baranovo, 22.4.2004.

Nízke Tatry, Selce, ústie Selčianskej doliny, háj pri asfaltovej ceste vedúcej k lyžiarskemu stredisku Čachovo, 2.5.2005, 9.4.2015.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, v bučine severne od Národnej prírodnej rezervácie Príboj, 14.4.2005.

Nízke Tatry, Priechod, Chránený areál Brvnište, les na ľavej strane potoka Ľupčica, 14.4.2017.

Nízke Tatry, Podkonice, dolinka Šimunka v masíve Vysokej (968 m), 21.4.1995.

Hviezdnatec čemerícový je spolu s kamienkou modropurpurovou, áronom alpínskym a scilou severnou bukovskou v NAPANT známy len v jeho juhozápadnom cípe v širšom okolí Banskej Bystrice. Smerom na sever zasahuje po jej mestskú časť Nový Svet a na východ po líniu Slovenská Ľupča – Moštenica.

***Hedysarum hedysaroides* – sekernica tmavá**

Nízke Tatry, Králička (1807 m), bralnatý vápencový svah v závere doliny Štiavnica, 2.8.1994.

V sledovanom území má sekernica tmavá jedinú známu lokalitu (Jeslík 1970).

***Hesperis matronalis* subsp. *matronalis* – večernica voňavá pravá**

Nízke Tatry, Staré Hory, niva Starohorského potoka medzi Polkanovou a Starými Horami, spoločne s *H. matronalis* subsp. *candida*, 31.5.2007*.

Nízke Tatry, Polomka, skupina jedincov pri ceste Brezno – Červená Skala medzi Polomkou a jej časťou Hámor, 6.6.2008.

Nízke Tatry, Heľpa, okraj vrbín medzi železnicou a cestou Brezno – Červená Skala na južnom okraji obce, 6.6.2008.

Nízke Tatry, Liptovská Osada, niva na pravom brehu potoka Lúžňanka východne od obce, 12.6.2007.

Poddruh večernica voňavá pravá s červenofialovými kvetmi je uvádzaný z okolia Banskej Bystrice, Slovenskej Ľupče, Jarabej (Zahradníková et al. 2002) a niekoľko nálezov medzi Závadkou nad Hronom až Červenou Skalou uverejnili aj Blanár & Kochjarová (2016). Výskyt pri Starých Horách už publikovali Turisová & Turis (2007) i Kliment et al. (2020).

***Hesperis slovacica* – večernica slovenská**

Nízke Tatry, Bystrá, Bystrá dolina, bočná ľavostranná dolinka Veľká, viacero kvitnúcich jedincov pri zeleno značenom turistickom chodníku, 7.6.2007, leg. M. Jasík.

Nízke Tatry, Bystrá, Bystrá dolina, bočné ľavostranné dolinky Veľká Bacúška a Malô, 15.6.2007.

Nízke Tatry, dolina Trangoška, vo vysokobylinnej vegetácii na okraji vyústenia lavínového žľabu klesajúceho spod Krúpovej hole (1922 m), 11.6.2011.

Nízke Tatry, Mýto pod Ďumbierom, Mlynná dolina, ústie bočnej ľavostrannej dolinky Košť, 15.6.2007.

Nízke Tatry, Mýto pod Ďumbierom, Mlynná dolina, asi 500 m powyše posledných chát, skupina jedincov s prechodnými znakmi k *Hesperis matronalis* subsp. *candida*, 15.6.2007.

Nízke Tatry, Mýto pod Ďumbierom, dolina Štiavnička, skupinovitý výskyt popri potoku od hotela Mýtnik až asi 400 m powyše minerálneho prameňa situovaného vedľa cesty pred Jarabou, 15.6.2007.

Nízke Tatry, Malužiná, dolina Hodruša, popri potoku od horárne Škarkétka po vyústenie bočnej pravostrannej dolinky Nižná Brhlová, 26.7.2005.

Rozšírenie tohto nízkotatranského endemitu zhrnuli Zahradníková et al. (2002). V rámci mapovania bielokvitnúcich večerníc v roku 2007 sme na južnej strane Nízkyh Tatier potvrdili výskyt druhu v dolinách Bystrá, Mlynná a Štiavnička, kde rastie spolu s *Hesperis matronalis* subsp. *candida*. Okrem jedincov so žliazkatým odením zodpovedajúcim *H. slovacca* sme tu nachádzali aj jedince s intermediárnym charakterom odenia medzi obomi menovanými taxónmi. Počas mapovania na severnej strane Nízkyh Tatier v rokoch 2007 a 2008 bola v doline Ipoltica večernica slovenská zaznamenaná rozptýlene až po rázcestie s dolinou Dikuľa, pričom sa tu vyskytuje spoločne s hojnejšou večernicou voňavou snežnou (*Hesperis matronalis* subsp. *candida*) a nájdené boli aj jedince s intermediárnym charakterom odenia. Podobne aj v doline Svarínka rastú *H. slovacca*, *H. matronalis* subsp. *candida* i intermediárne jedince. V doline Vyšný Chmelinec rastie *H. slovacca* spolu s intermediárnymi jedincami, v doline Nižný Chmelinec sme výskyt večerníc nezaznamenali. V dolinách Ústredok (= horná západná časť údolia Svarínky) a Hlboká bol nájdený taxón *Hesperis matronalis* subsp. *candida* i jedince s intermediárnym charakterom odenia. V doline Dikuľa a v malužinskej doline Kyslá (v jej pravostrannej dolinke Krivá), pri horárni Predné bol nájdený iba poddruh *Hesperis matronalis* subsp. *candida*.

Večernica slovenská je endemit Nízkyh Tatier

***Hibiscus trionum* – ibištek trojdielny**

Nízke Tatry, Staré Hory, poľovnícke krmidlo v hornej časti banskej haldy Piesky, N=48.8175833°, E=19.1322500°, 815 m n. m., 13.9.2013, leg. I. Turisová.

Pravdepodobne nový druh pre sledované územie, ktorý sem bol zavlečený spolu so znečisteným krmivom pre zver (Turisová et al. 2014). Pri opätovnej kontrole lokality v roku 2015 sme výskyt už nezaznamenali.

***Hieracium alpinum* – jastrabník alpínsky**

Nízke Tatry, hlavný hrebeň medzi Malou Chochuľou (1719 m) a Strednou Chochuľou (1735 m), 12.8.2004.

Nízke Tatry, Latiborská hoľa (1648 m), 5.6.2003.

Nízke Tatry, Veľká Vápenica (1691 m), 26.9.2000.

Výskyt na Veľkej Vápenici dopĺňa distribúciu jastrabníka alpínskeho medzi d'umbierskou a kráľovohoľskou arelou (Jeslík 1970, Hrouda et al. 1990), ostatné nálezy dokumentujú jeho prítomnosť aj v nižších polohách nízkotatranského hrebeňa.

***Hieracium villosum* – jastrabník huňatý**

Nízke Tatry, Demänovská dolina, bralá Veľký Sokol východne od kóty Na Jame (1438 m), 20.6.2002.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), bralnatý svah Klinčky nad dolinou Krčahovo, 18.7.2002, 6.8.2003.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, Hradište (1326 m), dolinka Hrtanová, 14.6.2000.

Uvádzané nálezy dopĺňajú doposiaľ známe rozšírenie jastrabníka huňateho v NAPANT (Jeslík 1970).

***Hippochaete hyemalis* – prasličkovka zimná**

Nízke Tatry/Muránska planina, Valkovňa - časť Nová Maša, pravý breh Hrona, asi 200 m vyššie obce smerom k Valkovni, 27.2.1990.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, Zbojnická dolina, porast na ploche asi 5 × 2 m vedľa údolnej lesnej cesty asi 300 m poniže začiatku lúky Salašná, 21.6.2023.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, pri opustenom lome vyššie jaskyne Slobody, 7.6.2011.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, medzi cestou a potokom Demänovka vyššie predošlej lokality, 15.10.2014*.

Nízke Tatry, Svarín, dolina Svarínka, pramenisko za horárňou Drogovo, 6.7.2004.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, breh Čierneho Váhu neďaleko horárne Črchľa, 10.6.2004.

Prasličkovka zimná sa v NAPANT vyskytuje rozptýlene od Slovenskej Ľupče (Procházka & Krahulec 1982) až po Liptovskú Tepličku, v Demänovskej doline ju našla aj Zahradníková-Rošetzká (1957, ut *Equisetum hiemale*).

***Hippochaete variegata* – prasličkovka pestrá**

Nízke Tatry, Jasenie, čiastočne zatopený opustený vápencový lom severne od obce, 570 m n. m., 5.5.2011*.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, dolina Veľká Hudrová, slatina povyššie vodnej nádrže, 19.6.2003.

Liptovská kotlina, Liptovské Sliače, Prírodná rezervácia Sliačske travertíny, 17.7.2002*.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, pri opustenom lome povyššie jaskyne Slobody, 7.6.2011.

Prasličkovka pestrá patrí v NAPANT k menej častým druhom rastúcim v slatinách alebo v okolí minerálne bohatých pramenísk. Nález pri Liptovských Sliačoch už uverejnil Turis (2003).

***Hippocrepis comosa* – podkovka chochlatá**

Nízke Tatry, Šumiac, trávnatý svah nad opusteným lomom západne od obce, 6.6.2006, 15.6.2011.

Podkovka chochlatá je v sledovanom území častá v teplomilných travinno-bylinných porastoch na vápencovom podloží medzi Banskou Bystricou až Breznom. Ďalej na východ v údolí Hrona doposiaľ nie je uvádzaná (Chrtková 1988c). Výskyt pri Šumiaci nadväzuje na jej muránsku arelu v Národnej prírodnej rezervácii Zlatnica pri osade Zlatno.

***Hordeum murinum* – jačmeň myší**

Nízke Tatry, Demänovská dolina, Repiská, pod skalným previsom pri chate Kožiar, 7.8.2013.

Rozšírenie jačmeňa myšieho v Nízkych Tatrách nie je známe.

***Inula helenium* – oman pravý**

Nízke Tatry, Staré Hory, početná populácia v mokradi na hornom konci obce vedľa cesty Banská Bystica – Donovaly, 5.8.2010.

O náleze omanu pravého pri Starých Horách informovali aj Kliment et al. (2008) a Slezák et al. (2011).

***Inula salicina* – oman vrboolistý**

Nízke Tatry, Liptovská Porúbka, východný okraj kóty Zapač (884 m), strmý južne orientovaný svah nad obcou, súvislý porast v xerothermnej vegetácii zväzu *Bromion erecti*, 26.8.2015.

Nízke Tatry, Podkonice, Vysoká (988 m), nad turistickou chatou, 23.9.2011.

Nízke Tatry, Priechod, lúky na južnom úpätí vrchu Rovne (856 m) a severozápadnom svahu vrchu Kopec (730 m), 27.7.1999, 3.8.1999.

Nízke Tatry, Podbrezová, starý lom pri ceste do Hornej Lehoty, 26.6.1997.

Nízke Tatry, Svarín, juhozápadné svahy kóty Rígel' (1009 m), 7.8.1996*.

Oman vrboľistý je v hodnotenom území omnoho zriedkavejší než oman mečolistý, aj keď rastú na podobných stanovištiach. Jeho rozšíreniu sa venoval Hrouda (1974), ktorý tu zistil len poddruh *Inula salicina* subsp. *salicina*.

***Iris pseudacorus* – kosatec žltý**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Šalková, mŕtve rameno Hrona asi 20 m od železničnej trate, 5.6.2005.

Nízke Tatry, Podbrezová - časť Lopej, mokrad' povyššie obce vedľa cesty Banská Bystrica – Brezno, 5.6.2005, leg. M. Jasík.

Jediný zistený pôvodný druh kosatca v sledovanom území rastie veľmi vzácne iba na jeho okraji. V Chránenom areáli Jakub vysadil Kleinert (2001) aj *Iris variegata*, avšak jeho prítomnosť už v posledných rokoch nebola potvrdená.

***Jovibarba globifera* subsp. *tatrensis* – skalničník guľkovitý tatranský**

Nízke Tatry, Skalka (1980 m), Vajskovská dolina, glaciálne kary Stredné Kotliská (v cca 1700 m n. m.) i Zadné Kotliská, 16.7.1996, 3.8.2004.

Nízke Tatry, Chopok (2024 m), Lukový kar, 3.9.1997.

Nízke Tatry, Krúpova hoľa (1922 m), asi 100 m západne od Krúpovho sedla (1905 m), vedľa červeno značeného turistického chodníka, 22.7.2015.

Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), strmý svah klesajúci do karu Bystrá, vedľa žltého značeného turistického chodníka, 27.6.2015, 22.7.2015.

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), od Chaty M. R. Štefánika smerom na Štiavnicu (2025 m), 15.8.2001.

Nízke Tatry, kóta Baňa (1860 m) v masíve Ludárovej hole (1731 m), 12.8.1997.

Nízke Tatry, Ludárová hoľa (1731 m), 13.8.1997.

Nízke Tatry, Ludárový kar, asi 10 kvitnúcich jedincov pri poľovníckom chodníku na východnom úpätí masívu Ludárovej hole (1731 m), 6.8.2015.

Skalničník guľkovitý tatranský sme zaznamenali v centrálnej časti Ďumbierskych Nízkych Tatier od Skalky po Ludárovu hoľu, v kráľovohoľskej časti absentuje.

***Juncus trifidus* – sitina trojzárezová**

Nízke Tatry, Latiborská hoľa (1648 m), vrcholová časť, 5.6.2003.

Nízke Tatry, Veľká Vápenica (1691 m), vzácne na vrchole i na jej západnom predvrchole (bezmenná kóta 1675 m), 10.8.1998.

Sitina trojzárezová je charakteristický druh vyfúkavaných alpínskych trávnikov s bežným výskytom v najvyšších polohách Ďumbierskej aj kráľovohoľskej časti Nízkych Tatier, ale na uvedených lokalitách výnimočne zostupuje aj do subalpínskeho stupňa. Z Veľkej Vápenice ju spomína tiež Sillinger (1933) vo výpočte alpínskych druhov zastúpených v Nízkych Tatrách.

***Knautia slovacica* – chrastavec slovenský**

Nízke Tatry, Kozie chrby (1728 m) pri Chate M. R. Štefánika, 15.8.2001*.

Západokarpatský endemit chrastavec slovenský je v sledovanom území doposiaľ známy z jedinej lokality v oblasti Čierneho Váhu (Štěpánek 1985).

***Koeleria macrantha* – ometlina štíhla**

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Iľanovo, viacero miest na krovinami zarastajúcom juhovýchodnom svahu kóty Rohačka (827 m), 7.6.2016* (rev. A. Pečinka).

Liptovská kotlina, Podtureň, dolomitické pahorky s opusteným lomom nad železničnou traťou, 7.6.2016* (rev. A. Pečinka).

Nízke Tatry, Závažná Poruba, spásaný svah bezmennej kóty 776 m juhozápadne od obce, 7.6.2016* (rev. A. Pečinka).

Nízke Tatry, Liptovská Porúbka, Jašterovica, niekoľko jedincov na spásanom pahorku s pamätníkom SNP juhovýchodne od areálu poľnohospodárskeho družstva, 26.8.2015, 21.6.2016* (rev. A. Pečinka).

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, svetlé miesta v sekundárnej borine nad štátnou cestou Kráľova Lehota – Liptovský Mikuláš, 21.6.2016* (rev. A. Pečinka).

Presné rozšírenie ometliny štíhlej v NAPANT zatiaľ nie je známe.

***Koeleria tristis* – ometlina smutná**

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, xerothermné trávne porasty zväzu *Bromion erecti* od Bieleho Potoka cez kótu Priečhod (640 m) až po vrch Páncová (686 m) západne od Ludrovej, 19.6.2014, 25.6.2014.

Detailné rozšírenie tohto západokarpatského endemitu v okolí Ružomberka spracoval Turis (2015).

***Leontodon pseudotaraxaci* – púpavec horský**

Nízke Tatry, Králička (1807 m), vápencové skaly nad záverom doliny Štiavnica, 1645 m n. m., 23.8.1995.

Púpavec horský patrí k mimoriadne vzácnym rastlinám sledovaného územia. Ako prvý ho tu objavil Jeslík (1970) iba v Lukovom a Ludárovom kare.

***Leontopodium alpinum* – plesnivec alpínsky**

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), bralo na severozápadnom svahu klesajúcom do rokliny Hučiaky, cca 1400 m n. m., 22.6.1994.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), zdola prvé väčšie bralo na južnom bezlesom svahu, cca 1450 m n. m., 29.7.1994.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), bralnatý svah Klinčeky nad dolinou Krčahovo, 18.7.2002, 6.8.2003.

Nízke Tatry, Slemä (1514 m), bralá pod vrcholom orientované do Jánskej doliny, 22.9.2009.

Nízke Tatry, Ohnište (1538 m), skalný útvar Okno, 24.7.2002.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, Hradište (1326 m), 14.6.2000.

Plesnivec alpínsky je emblémovým druhom Národného parku Nízke Tatry a vďaka nápadnému vzhľadu má dostatočne známu distribúciu v území (Letz 2023). Takmer na všetkých vyššie uvedených lokalitách ho zaznamenali aj Jeslík (1970), Turisová (1995) a Kochjarová et al. (1997).

***Leopoldia comosa* – leopoldia chochlatá**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Uľanka, lúky na južnom svahu kóty Pasoviská (649 m), 23.6.2004.

Nízke Tatry, Jasenie - časť Kramlište, južné a západné svahy kóty Hôrka (585 m) nad opusteným kameňolomom, 1.6.2000.

Rozšírenie leopoldie chochlatej v sledovanom území doposiaľ nie je známe.

***Leucanthemopsis alpina* subsp. *tatrae* – pakrálik alpínsky tatranský**

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), kar Mošnica, 18.8.1998.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1932 m), 6.6.2000, 10.10.2007.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), kar Veľkého Dereša, 7.8.1998, 6.6.2000, 18.6.2014.

Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), strmý svah klesajúci do karu Bystrá vedľa žltého značeného turistického chodníka, 27.6.2015.

Naše nálezy potvrdzujú distribúciu pakrálika alpínskeho tatranského v Nízkych Tatrách zistenú Jeslíkom (Jeslík 1970) od Chabenca (1955 m) po Štiavnicu (2025 m). V masíve Kráľovej hole (1946 m) sme ho nezaznamenali, aj keď Hrouda et al. (1990) pripúšťajú správnosť staršieho Toclovho údaj (Toc1 1900) o výskyte na tomto vrchu, hoci tam taxón takisto nenašli.

***Pakrálik alpínsky tatranský* na Slovensku rastie iba v Tatrách a v Nízkych Tatrách**

***Leucjum vernum* subsp. *carpaticum* – bleduľa jarná karpatská**

Nízke Tatry/Veľká Fatra, Staré Hory, tri kvitnúce a 26 sterilných jedincov, 11.4.2005.

Výskyt bledule jarnej karpatskej v občasne zaplavovanej jelšine vedľa hlavnej cesty pri dolnom okraji Starých Hôr je nepôvodný, rastliny tu boli vysadené pravdepodobne koncom 70. rokov minulého storočia (Kliment et al. 2008).

***Ligularia sibirica* – jazýčnik sibírsky**

Nízke Tatry/Slovenský raj, Telgárt, neďaleko budovy pri vyústení železničného tunela pod sedlom Besník (994 m), 6 kvitnúcich polykormónov na ploche približne 3 × 3 m, 10.7.2007.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, Zbojnická dolina, 1.8.2002.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, Zadná dolina, slatina na začiatku doliny medzi cestou a Hnilcom, 1.8.2002.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, dolina Veľká Hudrová, slatina powyše i poniže vodnej nádrže, 19.6.2003, 26.7.2007.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, dolina Malá Hudrová, od začiatku doliny po rázcestie s dolinkou Žabková, 11.9.2020.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, mokrad' po pravej strane Ždiarskeho potoka na začiatku Ždiarskej doliny, 21.8.2012, 5.8.2022.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, mokrad' pri horárni Váh, 5.8.1998.

Nález pri Telgárte je doposiaľ jediný známy výskyt druhu v pramennej oblasti Hrona. Bohaté populácie rastú v povodí Hnilca na slatinách a po okrajoch jelšín v Zbojníckej doline aj v Zadnej doline v Národnej prírodnej rezervácii Hnilecká jelšina i mimo nej v dolinách Veľká Hudrová a Malá Hudrová. Prítomnosť jazýčníka sibírskeho je tu dlhodobo známa a uvádzaná viacerými autormi (napr. Kalchbrenner 1865, Wetschky 1878, Točl 1900, Lengyel 1927). Výskyt severne od Kráľovej hole (1946 m) spomínajú už Haussknecht (sec. Sagorski & Schneider 1891), Hayek (1916) a Mauksch (sec. Neireich 1866 ut *Senecio cacaliaefolius*), hoci jeho infomácia je nepresná a geograficky mätúca („Auf der Nordseite der Kralova Hola bei Vernárd im Com. Gömör, ...“) a Hrouda et al. (1990) ho neskôr spochybnili. V nive Čierneho Váhu powyše Liptovskej Tepličky je aj napriek dostatku vhodných biotopov známy iba na dvoch plošne obmedzených lokalitách a jeho pôvodnosť je tu pochybná.

***Ligusticum mutellinoides* – kôprovniček jednoduchý**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), kar Chabenica, 23.7.1998*.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1932 m), 6.6.2000, 10.10.2007.

Vzácný druh zaznamenaný doposiaľ len v dŕmbierskej časti Nízkyh Tatier (Jeslík 1970, Hlavaček et al. 1984d).

***Ligustrum vulgare* – zob vtáčí**

Nízke Tatry, Liptovská Lúžna, strmý svah pred obcou na pravom brehu potoka Lúžňanka, 22.8.2012.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, južný svah kóty Priechod (640 m) nad sedlom Biela púť (595 m), 25.6.2014.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Ludrová, vrch Páncová (686 m), 9.8.1995.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Iľanovo, vrch Rohačka (827 m), 2.7.1996.

Nízke Tatry, Liptovská Porúbka, východná časť kóty Zapač (884 m), svah so xerothermnou vegetáciou nad obcou, 26.8.2015.

Zob vtáci je častý krik na strmších vápencovo-dolomitických svahoch teplejšieho predhoria Nízkyh Tatier medzi Banskou Bystricou až Breznom. Rozšírenie v iných častiach NAPANT je nedostatočne známe.

***Lilium martagon* – ľalia zlatohlavá**

Nízke Tatry, Zákľuky (1915 m), žľab klesajúci spod vrcholu do doliny Paludžanka, cca 1700 m n. m., 28.6.2005.

Pozoruhodný nález dosahujúci známe výškové maximum 1700 – 1750 m n. m. v Nízkyh Tatrách (Jeslík 1970).

***Linnaea borealis* – linnéovka severná**

Nízke Tatry, Ludárový kar, niekoľko polykormónov na ploche asi 20 × 20 m rastúcich na hranici lesa a kosodreviny, N=48,9468417°, E=19,6526083°, 6.8.2015.

Linnéovku severnú v Nízkyh Tatrách ako prví objavili Suza a Šmarda v roku 1935 v poraste kosodreviny na dne Ludárového karu blízko hornej hranice lesa v nadmorskej výške 1450 – 1500 m (Suza 1935a, Suza & Šmarda 1935). Na iných dvoch miestach tohto ťažko dostupného a neprehľadného glaciálneho karu ju v asi 1850 m n. m. zistil aj Resner (1966). V roku 2014 linnéovku na stanovišti podobnom prvému nálezu a zrejme tiež na približne rovnakom mieste opätovne našiel Jasík (Jasík & Dítě 2016). Tento mimoriadne vzácny druh slovenskej flóry zistil ešte na Kozích chrbtoch (1728 m) Jeslík (1970), kde sa nám ho neskôr napriek viacnásobnému dohľadávaniu nepodarilo potvrdiť. Všeobecný údaj o prítomnosti linnéovky v Nízkyh Tatrách bez upresnenia konkrétneho miesta spomína Háberová (1989).

***Linum extraaxillare* – ľan konáristý**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Ul'anka, lúky nad železničnou traťou severovýchodne od obce, 8.6.2005.

Nízke Tatry, Donovaly, lúka povyššie čističky odpadových vôd, 16.5.2003; lúka nad Športhotelom, 17.5.2003.

Nízke Tatry, Korytnica, lúky na Babe (1120 m), 18.6.2008.

Nízke Tatry, Vajskovská dolina, glaciálny kar Stredné Kotliská východne od vrcholu Skalky (1980 m), 1540 m n. m., 16.7.1996; cca 1700 m n. m., 3.8.2004.

Ľan konáristý rastie v sledovanom území vo vyšších polohách na bezlesých miestach s karbonátovým podloží, odkiaľ zriedkavo zostupuje aj do nižších polôh (Turisová & Turis (2007). Výnimočne sme ho zaznamenali i na silikátoch v glaciálnom kare vo Vajskovskej doline, kde ho spomína tiež Jeslík (1970).

***Linum tenuifolium* – ľan tenkolistý**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, Chránený areál Jakub, mnoho kvitnúcich jedincov na vápencovom svahu v miestach s obnaženým substrátom na východnom okraji územia, 19.6.2021.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Sásová, xeroterm nad cestou z Kostiviarskej do Sásovej, 29.5.2001.

Z juhozápadnej časti NAPANT na severnom okraji Banskej Bystrice uvádzajú niekoľko miest s výskytom ľanu tenkolistého aj Turis (2001b) a Janišová (2008).

***Listera cordata* – bradáčik srdcovitolistý**

Nízke Tatry, Staré Hory, dolina Richtárová, okraj lesa na starých banských haldách, asi 25 kvitnúcich a 170 sterilných jedincov, 23.5.1997, 19.6.1997, 26.6.1997, 18.6.2009, 3.6.2010, 19.5.2015.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), žľaby s kosodrevinou klesajúce do doliny Salatínka, 29.7.2010, leg. M. Jasík.

Nízke Tatry, Ludárový kar, 11 sterilných jedincov v prechodovej zóne lesa a kosodreviny pod severným výbežkom Štiavnice (2025 m), 1475 m n. m., 15.8.2000.

Doplnenie distribúcie alebo opätovné potvrdenie doterajších nálezov bradáčika srdcovitolistého v sledovanom území (Turis 2002, Dítě et al. 2012).

***Lithospermum purpureocaeruleum* – kamienka modropurpurová**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, Chránený areál Jakub, okraje krovín na začiatku územia, 29.4.1994, 1.5.2024.

Nízke Tatry, Nemce, svah pod kótou Kajchiar (617 m), 29.5.1995.

Kamienku modropurpurovú sme v NAPANT našli iba v juhozápadnej časti v širšom okolí Banskej Bystrice.

***Lloydia serotina* – ľaľujka neskorá**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), kar Chabenica, 23.7.1998.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1928 m), 6.6.2000.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), kar Veľkého Dereša, 6.6.2000, 18.6.2014.

Nízke Tatry, Ďumbierik (2019 m), svah klesajúci do karu Bystrá, 24.6.2005.

Nízke Tatry, kar Bystrá pod Ďumbierom (2043 m), 22.7.2015.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), horná časť karu Brusnica (= Litôry), cca 1860 m n. m., 16.9.1997.

Uvádzané lokality potvrdzujú doteraz známe rozšírenie ľaľujky neskej v Nízkych Tatrách (Jeslík 1970).

***Loiseleuria procumbens* – skalienka ležatá**

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), 18.6.1996, 19.6.2004, 21.9.2004, 24.8.2016.

Nízke Tatry, Zákľuky (1915 m), 4.7.1996.

Opis biotopu i fytoocenologické pomery na oboch lokalitách skalienky ležatej uviedol Turis (1997), ktorý zhrnul aj dovtedajšie poznatky o distribúcii druhu na Slovensku. Po uverejnení tejto práce bol dodatočne objavený ďalší herbárový doklad (sedlo Kopa 1756 m, 17.7.1919, J. Dúška, PRC), na základe ktorého zrejme Dostál (1989) spomína prítomnosť skalienky v Belianskych Tatrách. Avšak ani na tejto lokalite sme prítomnosť druhu v súčasnosti nepotvrdili, a tak Nízke Tatry sú jediným pohorím na Slovensku s recentným výskytom druhu.

Skalienka ležatá na Slovensku rastie iba v Nízkych Tatrách

***Lycopodium clavatum* – plavúň obyčajný**

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), južný svah, pri modro značenom turistickom chodníku z Krížskeho sedla do sedla Príslop, N=48,9342283°, E=19,5569492°, 20.9.2019.

Nízke Tatry, glaciálny kar Konské medzi Veľké Konské (1882 m) a Malé Konské (1875 m), v hornej polovici svahu, 23.8.2013.

Nízke Tatry, Bartková (1790 m), severný svah klesajúci do doliny Staníkovo, blízko pod hrebeňom, 1750 m n. m., 9.6.2004.

O nálezoch plavúňa obyčajného nad hornou hranicou lesa je v sledovanom území málo údajov (Futák 1966, Jeslík 1970).

***Malaxis monophyllos* – trčníček jednolistý**

Nízke Tatry, Liptovské Revúce, 10 jedincov v doline Lúšťava, 2.7.1998.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), lúka nad Hučiakmi, 16.8.1994.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), asi 40 jedincov na severovýchodnom svahu klesajúcom do doliny Salatínka k lesníckemu kopcu č. 219, 5.7.1995*.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, ľavostranná dolinka pod kótou Na Jame (1438 m), 20.6.2002.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, alúvium potoka Demänovka poniže jaskyne Slobody, 800 m n. m., 14.8.1997.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, dva jedince na dne bočnej dolinky Machnaté, 14.8.1997.

Nízke Tatry, Jánska dolina, bočná ľavostranná dolinka Bielo, 23.7.2003.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, záver doliny na severnom svahu kóty Hradište (1326 m), 8.8.1996.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, vrcholová plošina na kóte Sielnice (1244 m), 3.8.2006.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, lúky v okolí malého lyžiarskeho vleku bezprostredne nad penziónom Dolinka, 26.7.2005.

Distribúcia trčníčka jednolistého v Nízkych Tatrách je málo známa, viacero lokalít uverejnili Dítě et al. (2004).

***Malva moschata* – slez pižmový**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Sásová, okolie vodojemov na konci Pieninskej ulice, 9.6.2000.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Sásová, intenzívne spásané pasienky medzi asfaltovou cestou na Šachtičky a kótou Bučičie (629 m), 26.9.2005, 14.7.2020.

O rozšírení slezu pižmového v NAPANT nie je dostatok uverejnených informácií (Hlavaček 1982, Turisová & Turis 2007).

***Matteuccia struthiopteris* – perovník pštrosí**

Nízke Tatry/Poľana, Medzibrod, asi 10 jedincov na brehu Hrona poniže obce, 31.5.2004, leg. S. Ondruš.

Nízke Tatry, Pohronský Bukovec, fragment lužného lesa pri mŕtvom ramene Hrona vedľa cesty Banská Bystrica – Brezno neďaleko odbočky do obce, 18.5.2022.

Nízke Tatry, Podbrezová, niekoľko izolovaných skupín trsov v brehových porastoch na pravom brehu Hrona v úseku medzi ústím potoka Bystrianka a Čiernym Hronom, 9.10.2020.

Nízke Tatry/Slovenské rudohorie, Beňuš, nivná lúka na ľavom brehu Hrona prechádzajúca do močiara s vodnou hladinou oproti železničnej stanici, 20.5.1998.

Nízke Tatry/Slovenské rudohorie, Beňuš, horný koniec obce na pravom brehu Hrona, 5.7.1998.

Nízke Tatry/Muránska planina, Valkovňa - časť Nová Maša, približne 5 trsov rastúcich na ploche asi 2 × 2 m pri ústí bezmenného ľavostranného prítoku do Hrona severozápadne od obce, 26.7.2007.

Liptovská kotlina, Liptovský Hrádok, Prírodná pamiatka Mašiansky balvan, staré koryto Váhu, 14.6.2002.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, dve izolované skupiny na okraji lúky a brehového porastu Čierneho Váhu medzi obcou a Svarínom, asi 200 m vyššie bývalého detského tábora, 9.7.2020.

Nízke Tatry, začiatok doliny Ipoltica, brehové porasty potoka, 16.6.1994.

Nízke Tatry, dolina Ipoltica, v brehových porastoch potoka Ipoltica od lúk na začiatku doliny až vyššie horárne Hazička, 12.8.2020.

Perovník pštrosí v sledovanom území rastie koncentrovane v brehových porastoch na dolnom toku potoka Ipoltica, ostatné známe výskytý pozdĺž Hrona a Čierneho váhu majú ostrovčekovitý charakter.

***Melampyrum arvense* – čermel' roľný**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Sásová, južne orientovaný svah kóty Bučičie (629 m), 9.6.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, severne od obce a východne od cesty do Podkoníc, nad záhradkami, 29.6.2005.

Nízke Tatry, Medzibrod, južné úpätie kóty Na Hore (680 m) a východne od roľníckeho družstva, 2.6.1999.

Nízke Tatry, Jasenie - časť Kramlište, intenzívne spásané svahy kóty Hôrka (585 m) východne od obce, 1.6.2000.

Nízke Tatry, Podbrezová - časť Lopej, dolina Veľký Grapeľ, vápencové skaly na ľavom svahu na začiatku doliny, 8.6.2000.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, krovunami zarastajúci západný svah kóty Priechod (640 m) medzi poľom a sekundárnou borinou blízko kameňolomu, 19.6.2014.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, okraj sekundárneho lesa na západnom svahu kóty Priechod (640 m), 25.6.2014.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, viacero miest v okolí sedla Biela púť (595 m), 19.6.2014, 25.6.2014.

V prehľade rozšírenia druhu na Slovensku (Šípošová 1997) chýbajú informácie o prítomnosti vo fytogeografickom okrese Nízke Tatry, hoci v mapovej prílohe je výskyt zaznačený. Pri Banskej Bystrici, Selciach a Slovenskej Ľupči čermel' roľný uvádzajú Martincová (1989) a Benčaťová & Ujházy (1998).

***Melampyrum barbatum* – čermeľ bradatý**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Sásová, okolie vodojemov na konci Pieninskej ulice, 9.6.2000.

Nízke Tatry, Jasenie, asi 15 jedincov na úpätí kóty Žiar (589 m) východne od obce, 1.6.2000*.

Nízke Tatry, Podbrezová - časť Lopej, dolina Veľký Grapel', vápencové skaly na ľavom svahu na začiatku doliny, 8.6.2000.

Doterajšie ojedinelé výskyty čermeľa bradatého v NAPANT boli zaznamenané od Banskej Bystrice po Medzibrod (Martincová 1989, Šípošová 1997), naše nálezy posúvajú jeho distribúciu ďalej na východ.

***Naumburgia thysiflora* – bazanovec kytkový**

Liptovská kotlina, Liptovský Kríž, Územie európskeho významu SKUEV0060 Chraste, niekoľko kvitnúcich jedincov, 18.6.2008.

Bazanovec kytkový je v sledovanom území známy len na uvedenej lokalite, kde bol objavený iba v roku 2007 (Dítě & Jasík 2009).

Bazanovec kytkový patrí k najvzácnejším rastlinám Národného parku Nízke Tatry

***Nonea pulla* – ostreň počerný**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Sásová, xerotermy nad cestou z Kostiviarskej do Sásovej, 29.5.2001.

Nízke Tatry, Podkonice, xerothermné lúky vpravo od asfaltovej cesty z Podkoníc do Priechodu, 11.6.1999.

Slovenská Ľupča, xerothermné lúky v Území európskeho významu SKUEV1149 Mackov bok v časti východne od hradu, 17.5.2001.

Nízke Tatry, Jasenie, na začiatku dolinky Sviňarka, 26.5.1998.

Nízke Tatry, Podbrezová - časť Lopej, skalnatý svah nad obcou na ľavom svahu Vajskovského potoka, 13.5.2002.

Ostreň počerný rastie v NAPANT zriedkavo v xerothermných travinno-bylinných porastoch na vápnitom substráte. Jeho prítomnosť na dvoch miestach medzi Slovenskou Ľupčou a Podkonicami spomínajú Procházka & Krahulec (1982).

***Novosieversia reptans* – kuklička plazivá**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), kar Chabenica, 23.7.1998.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1932 m), 6.6.2000, 10.10.2007.

Nízke Tatry, horný okraj karu Bystrá medzi Krúpovým sedlom (1905 m) a Ďumbierikom (2019 m), 24.6.1995.

Nízke Tatry, Ďumbierik (2019 m), severný svah klesajúci do karu Bystrá, 24.6.2005.

Nízke Tatry, Ludárový kar, jeden jedinec na sutine pod severnou stenou Ďumbiera (2043 m), 1755 m n. m., 12.8.1997.

Nízke Tatry, Ludárový kar, asi 5 jedincov na sutinatom svahu východne od širokého trávnatého žľabu klesajúceho od sedla medzi Ďumbierom (2043 m) a Štiavnicou (2025 m), 1715 m n. m., 12.8.1997.

Nízke Tatry, plytké sedlo medzi Ďumbierom (2043 m) a Štiavničkou (2021 m), tesne pod horným okrajom Ludárového karu, 17.5.2000.

Výskyt kukličky plazivej v NAPANT je sústredený predovšetkým do oblasti Ďumbiera, kde ju spomínajú aj Jeslík (1970, ut *Geum reptans*), Chrtek & Šourková (1992) a v spoločenstve *Oxyrieto-Saxifragetum* tiež Sillinger (1933, ut *Geum reptans*). Náš nález v Derešskom kare dopĺňa ostávajúce dva publikované výskyt na Chabenci (Jeslík l. c., Chrtek & Šourková l. c.) a na Chopku (2024 m) (Chrtek & Šourková l. c.).

***Ophioglossum vulgatum* – hadivka obyčajná**

Nízke Tatry, Moštenica, dolina Čierna, rašelinisko powyše horárne i vrúbami zarastené pramenisko poniže horárne, 13.6.2007.

Nízke Tatry, Medzibrod, dolina Vyvieranica, slatina v súkromnej záhrade na ľavej strane potoka, 13.6.2007.

Nízke Tatry, Jánska dolina, stovky jedincov na lúke v bočnej ľavostrannej dolinke Biela, 23.7.2003.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, desiatky jedincov v hornej časti lúk v okolí malého lyžiarskeho vleku bezprostredne nad penziónom Dolinka, 26.7.2005; stovky

jedincov na lúkach v údolí Kvasničnej severne od kóty Smrečiny (1365 m), 22.6.2006; lúky na kóte Smrečiny (1365 m) a ďalej smerom na Panskú hoľu (1429 m), 22.6.2006.

Rozšírenie hadivky obyčajnej v sledovanom území nie je dostatočne známe. Informácie o niektorých horeuvedených lokalitách pri Liptovskej Tepličke uverejnil aj Jasík (2007).

***Ophrys insectifera* – hmyzovník muchovitý**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, okraje starého opusteného lomu s navážkami odpadov poníže Prírodnej rezervácie Mackov bok, 16.5.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, Ulický bok (480 m), staré záhrady na juho-juhovýchodnom svahu, 16.5.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, pri opustenom kameňolome na severozápadnom okraji obce nad Ľupčianskou ulicou, 16.5.2000.

Nízke Tatry, Podkonice, xerothermné lúky vpravo od asfaltovej cesty z Podkoníc do Priechodu, 11.6.1999.

Nízke Tatry, Podkonice, bezmenná kóta (598 m) východne od obce smerom k Moštenici, asi 10 kvitnúcich jedincov na svahu s xerothermnou vegetáciou, 25.5.1998.

Nízke Tatry, Medzibrod, asi 10 kvitnúcich jedincov na lúke na východnom svahu kóty Mačková, 14.6.2005.

Nízke Tatry, Nemecká, skalnatý svah nad cestou Banská Bystrica – Brezno oproti motorestu, 19.5.1999.

Nízke Tatry, Jasenie, lúky pod západným svahom vrchu Bôrovie (684 m) severovýchodne od obce, 29.5.1996.

Nízke Tatry, Valaská, Chránený areál Suchá dolina, 19.5.1999, 22.5.2007.

Nízke Tatry, Malý Salatín (1444 m), trávnatý svah Úplazy, jeden kvitnúcí jedinec, asi 1170 m n. m., 29.6.1997, 11.6.1998.

Nízke Tatry, Dúbrava, pri ceste na začiatku doliny Paludžanka, 27.6.1995.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, asi 10 kvitnúcich jedincov na strmom svahu pod bralami na začiatku bočnej dolinky Machnaté, 31.5.2016.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, lúky v údolí Kvasničnej juhozápadne od kóty Doštianka (1235 m), asi 15 kvitnúcich jedincov, cca 1250 m n. m., 22.6.2006.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, Ždiarska dolina, lúky na ľavom svahu v ústí doliny, 26.7.2005.

Na vápencoch v južnej časti sledovaného územia medzi Banskou Bystricou až Breznom bol hmyzovník muchovitý nájdený na mnohých miestach, ďalej na východ nebol zistený. V severnej časti územia je známy od Liptovskej Osady a Ružomberka až po Jánsku dolinu (Dítě et al. 2004), ale rastie i v okolí Liptovskej Tepličky, kde sme ho zaznamenali napríklad aj v blízkosti vlhkomilných rastlín *Primula farinosa* a *Tofieldia calyculata*.

***Orchis coriophora* – vstavač ploštičný**

Nízke Tatry, Moštenica, 4 jedince na ľavom svahu Moštenickej doliny poniže obce, 17.6.2008; 4 jedince vo fenofáze optimálneho kvitnutia, 7.6.2010.

Vstavač ploštičný je v NAPANT mimoriadne vzácnou rastlinou, ktorú na horeuvedenom mieste našiel Jasík (2012).

***Orchis militaris* – vstavač vojenský**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, Prírodná rezervácia Mackov bok, dva kvitnúce a dva sterilné jedince, 3.6.1998.

Nízke Tatry, Moštenica, jeden kvitnúcí jedinec vo svahu nad Moštenickým potokom poniže obce, 29.5.2001.

Nízke Tatry, Mýto pod Ďumbierom, dva kvitnúce jedince nad obcou v záreze cesty Brezno – Mýto pod Ďumbierom, 25.5.2004.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, tri odkvitnuté jedince medzi kótou Priechod (640 m) a sedlom Biela púť (595 m), 25.6.2014.

Vstavač vojenský patrí k zriedkavejším druhom čeľade Orchidaceae v hodnotenom území, kde je známy najmä v jeho západnej časti (Prochádzka & Krahulec 1982, Dítě et al. 2004, Jasík & Kostúr 2004).

***Orchis purpurea* – vstavač purpurový**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, Chránený areál Jakub, na tienistejších miestach pod kríkami alebo stromami popri počiatkovej časti náučného chodníka, 21.5.2021.

Nízke Tatry, Moštenica, jeden kvitnúcí jedinec na zarastajúcej lúke na ľavej strane Moštenickej doliny poniže obce, 18.5.2004.

Nízke Tatry, Medzibrod, jeden kvitnúcí jedinec na lúke severovýchodne od Prírodnej rezervácie Mačková, 29.5.2010, leg. P. Kostúr.

Vstavač purpurový sa v NAPANT vzácnne vyskytuje hlavne v okolí Banskej Bystrice, izolovaný výskyt jedného kvitnúceho jedinca pri Valaskej v roku 2014 zistil Veverka (2018).

***Orchis tridentata* – vstavač trojzubý**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Sásová, xerothermné lúky južne od kóty Grunty (591 m), 29.5.2001.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, bezmenná dolinka začínajúca pod západnou stranou hradu, 17.5.2001.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, pravý svah bezmennej dolinky východne od hradu, 17.5.2001.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, xerothermné lúky v Území európskeho významu SKUEV1149 Mackov bok v časti východne od hradu, 17.5.2001.

Nízke Tatry, Podkonice, bezmenná kóta (598 m) východne od obce smerom k Moštenici, asi 10 kvitnúcich jedincov na svahu so xerothermnou vegetáciou, 25.5.1998.

Nízke Tatry, Moštenica, zarastajúce lúky na ľavej strane Moštenickej doliny poniže obce, 18.5.2004.

Nízke Tatry, Hiadeľ, jeden kvitnúci jedinec na lúke nad kravínom na pravom svahu Hiadeľskej doliny poniže obce, 30.5.1999.

Nízke Tatry, Hiadeľ, Hiadeľská dolina, asi 30 kvitnúcich jedincov na lúke na pravom svahu doliny poniže horárne Vážna, 25.5.1999.

Nízke Tatry, Hiadeľ, Hiadeľská dolina, jeden kvitnúci jedinec na svahu so xerothermnou vegetáciou na ľavej strane doliny poniže obce, 26.5.1999.

Nízke Tatry, Medzibrod, dolina Borovského potoka, cca 30 kvitnúcich jedincov na lúke na pravom svahu doliny v okolí lyžiarskeho vleku, 26.5.1999.

Nízke Tatry, Nemecká, skalnatý svah nad cestou Banská Bystrica – Brezno oproti motorestu, 19.5.1999.

Nízke Tatry, Jasenie, stovky jedincov na zarastajúcich lúkach pod vrcholom Čierneho dielu (1146 m), 24.5.1996.

Nízke Tatry, Jasenie, asi 40 jedincov na lúke powyše salaša severozápadne od obce, 24.5.1996.

Nízke Tatry, Jasenie, jeden jedinec na bezmennom lysom pahorku severne od kóty Veľký Ždiar (575 m) a západne od obce, 26.5.1996.

Nízke Tatry, Valaská, Chránený areál Suchá dolina, 19.5.1999, 22.5.2007.

Nízke Tatry, Valaská, xerothermná vegetácia v trase elektrického vedenia na južnom úpätí Prírodnej rezervácie Horné lazy, 30.5.2002.

Nízke Tatry, Bystrá, asi 70 kvitnúcich jedincov na lúkach nad severným okrajom obce, 25.5.2004.

Nízke Tatry, Beňuš, tri kvitnúce jedince na kosených lúkach nad obcou, 20.5.1998.

Výskyt vstavača trojzubého v NAPANT sa koncentruje do juhozápadnej časti od Banskej Bystrice až po Brezno na miesta s vápňitým podložím porastené trávno-bylinnými spoločenstvami triedy *Festuco-Brometea*.

***Orchis ustulata* subsp. *aestivalis* – vstavač počerný letný**

Nízke Tatry, Mýto pod Ďumbierom, lúky nad cintorínom, 26.6.1997.

Nízke Tatry, Šumiac, 5 kvitnúcich jedincov na lúke nad opusteným dolomitovým lomom západne od obce, 20.6.2003; dva kvitnúce jedince, 15.6.2011.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, východne orientovaný trávnatý svah nad obcou, 19.6.2014.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, okolie lomov, 19.6.2014, 25.6.2014.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, pahorok nad skládkou komunálneho odpadu, 25.7.1996.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, svah nad sedlom Biela púť (595 m) povyš kameňolomu smerom ku elektrickému vedeniu, 25.6.2014.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Ružomberok, Ludrová, Pánková (686 m), 9.8.1995.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), jeden kvitnúci jedinec na trávnom južnom svahu povyš Ráztockého sedla (1234 m), 31.7.2010.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, malá lúka na začiatku bočnej ľavostrannej dolinky Nižný Blatník, 15.7.2005.

Nízke Tatry, Jánska dolina, dva kvitnúce jedince na lúke v bočnej ľavostrannej dolinke Biela, 23.7.2003.

Nízke Tatry, Čierny Váh, lúka pri severovýchodnom okraji dolnej nádrže vodnej elektrárne Čierny Váh, desiatky kvitnúcich jedincov, 23.6.2008.

Nízke Tatry, Šuňava, Kónská hlava (985 m), 6 kvitnúcich jedincov na lúčnom svahu bezmenného pravostranného prítoku Šuňavského potoka pred jeho ústím do Čierneho Váhu, 28.6.1994.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, 4 kvitnúce jedince na lúčnej medzi pri malom lyžiarskom vleku bezprostredne nad penziónom Dolinka, 26.7.2005.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, dva kvitnúce jedince v doline Uhlárová južne od obce, 23.6.2006.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, Ždiarska dolina, lúka na ľavom svahu v ústí doliny, 26.7.2005.

V sledovanom území je vstavač počerný letný bežnejší po celej severnej časti od Ružomberka po Liptovskú Tepličku, v južnej časti sme ho zaznamenali len veľmi vzáčne.

***Orobanche elatior* – zárafa väčšia**

Nízke Tatry, Čierny Váh, lúka pri severovýchodnom okraji dolnej nádrže vodnej elektrárne Čierny Váh, 23.6.2008.

Zárafa väčšia bola v hodnotenom území doposiaľ nájdená iba neďaleko Slovenskej Ľupče (Procházka & Krahulec 1982, Zázvorka 1997).

***Orobanche lutea* – zárafa žltá**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, xerothermné porasty v okolí skalného brala pri potoku Ľupčica severozápadne od obce, 29.6.2000.

Aj dostupné literárne zdroje spomínajú zárafu žltú v Nízkych Tatrách len z okolia Slovenskej Ľupče (Procházka & Krahulec 1982, Zázvorka 1997).

***Orthantha lutea* – zúbkokvet žltý**

Nízke Tatry, Priechod, Chránený areál Kopec, miesta s pionierskou vegetáciou, 25.9.2012.

Nízke Tatry, Podkonice, svahy so xerothermnou vegetáciou nad cestou z Priechodu do Podkoníc, 25.9.2012.

Nízke Tatry, Moštenica, bezmenná kóta 609 m juhozápadne od obce, desiatky dokvitajúcich jedincov, 25.9.2012*, 9.9.2021.

Publikované nálezy zúbkokvetu žltého v NAPANT pochádzajú z okolia Slovenskej Ľupče, Moštenice a Podkoníc (Procházka & Krahulec 1982, Michalková 1997, Benčaťová & Ujházy 1998).

***Oxycoccus palustris* – kľukva močiarna**

Nízke Tatry, Pohorelá, Prírodná rezervácia Vrchovisko pri Pohorelskej Maši, 8.9.1995, 27.8.2002.

Liptovská kotlina, Liptovský Kríž, Územie európskeho významu SKUEV0060 Chraste, 3.8.1995.

Kľukva močiarna patrí k vzácnym rastlinám NAPANT, o ktorých sú dôležité všetky distribučné údaje z územia.

***Padus avium* subsp. *petraea* – čremcha obyčajná skalná**

Nízke Tatry, Ludárová hoľa (1731 m), východne orientované svahy smerujúce do Ludárového karu, jeden krík, N=48,9430278°, E=19,6441389°, 12.9.2012*.

Z hrebeňovej časti Nízkeho Tatier je čremcha obyčajná skalná uvádzaná na troch miestach severných svahov Veľkej Chochule (1753 m) a Skalky (1549 m) v masíve Prašivej (Jeslík 1970). Z fytogeografického okresu Nízke Tatry pochádza aj herbárový doklad zbieraný na pravom brehu rieky Čierny Váh (Klika 1935 PR sec. Bertová 1992).

***Papaver rhoeas* – mak vlčí**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, bezmenný pahorok so xerothermnou vegetáciou uprostred polí západne od cesty do Podkoníc, 25.9.2014.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, krovinami zarastajúci západný svah kóty Priechod (640 m) medzi poľom a sekundárnou borinou blízko kameňolomu, 19.6.2014.

V rámci celoslovenského spracovania rozšírenia maku vlčieho na Slovensku (Šípošová & Kubát 2002) chýbajú konkrétne údaje z NAPANT.

***Parietaria officinalis* – múrovník lekársky**

Nízke Tatry, Banská Bystrica, Horný diel (996 m), rozsiahly porast v Prírodnej rezervácii Baranovo i na juhovýchodnom svahu klesajúcom do Sásavskej doliny, 12.8.1999, 25.6.2002.

Múrovník lekársky rastie v NAPANT iba na kamenitých sutinách v masíve Horného dielu (996 m) (Janišová 1995, Turisová & Turis 2007). V prehľade rozšírenia druhu na Slovensku (Goliašová 2006a) sa zastúpenie v tejto oblasti neuvádza.

***Pedicularis hacquetii* – všivec karpatský**

Nízke Tatry, Vajskovská dolina, dva kvitnúce jedince neďaleko potoka povyššie vodopádu, 12.7.1996.

Nízke Tatry, kar Holičná medzi Strednou hoľou (1876 m) a Orlovou (1840 m), tri jedince v okolí vlhkých skál na čelnej strane karu, 13.9.1995; 7 kvitnúcich jedincov, 5.7.1996.

Vzácný horský druh spomínaný len na niekoľkých miestach v d'umbierskej časti Nízkyh Tatier (Zahradníková-Rošetzká 1957, Jeslík 1970, Holub & Kmeťová 1997) a na jednej lokalite v kráľovohoľskej časti (Hrouda et al. 1990, Ondrejová & Turis 1992). Staršie herbárové doklady zbierané na vrchoch Zvolen (1402 m) a Salatín (1630 m) (Holub & Kmeťová 1997) sme nepotvrdili.

***Pedicularis oederi* – všivec Oederov**

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), stovky kvitnúcich jedincov v hornej časti glaciálneho karu vo vlhkej terénnej ryhe orientovanej po spádnici, 1765 – 1820 m n. m., 27.6.1995, 7.7.1995.

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), vápence pri Chate M. R. Štefánika, 14.6.1994, 18.6.1994, 23.6.1994, 21.6.1995, 24.6.1995.

Všivec Oederov sa v Nízkyh Tatrách aktuálne vyskytuje len na dvoch vyššie uvedených lokalitách. Jeho prítomnosť v tomto fyto geografickom okrese niektorí autori zaznávajú (Holub & Kmeťová 1997), hoci početnú populáciu na Bôre našli už Křivka & Štepitová (1985).

***Peucedanum cervaria* – smldník jelení**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Uľanka, lúky nad obcou na juhozápadnom svahu kóty Pasoviská (649 m), 23.6.2004.

Nízke Tatry, Priechod, dolina Istebník, strmšie zrázy vľavo od cesty smerujúcej k Biotike Slovenská Ľupča, 18.6.2002.

Nízke Tatry, Podkonice, západný svah kóty Gačiny (529 m), medzi elektrovodmi 220 kV a 380 kV, 20.6.2000.

Nízke Tatry, Podkonice, nekosený strmší trávnatý svah severo-severozápadne i juhozápadne od kóty Gačiny (529 m), 29.6.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, xerothermné porasty v okolí skalného brala pri potoku Ľupčica severozápadne od obce, 29.6.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, bezmenný pahorok so xerothermnou vegetáciou uprostred polí západne od cesty do Podkoníc, 25.9.2014.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, severne od obce a východne od cesty do Podkoníc, nad záhradkami, 29.6.2005.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, svah na pravej strane bezmennej dolinky východne od hradu, 17.5.2001.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, xerothermné lúky v Území európskeho významu SKUEV1149 Mackov bok v časti východne od hradu, 17.5.2001.

Nízke Tatry, Moštenica, zarastajúce lúky na ľavej strane Moštenickej doliny poniže obce, 18.5.2004.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, okraj sekundárneho lesa na západnom svahu kóty Priechod (640 m), 25.6.2014.

Uvádzané nálezy dopĺňajú málopočetné údaje o distribúcii smldníka jelenieho v NAPANT (Hlavaček et al. 1984e).

***Peucedanum oreoselinum* – smldník olšovníkovitý**

Nízke Tatry, Brezno, lúky nad nemocnicou smerom k Prírodnej rezervácii Breznianska skalka, 30.5.2002.

Nízke Tatry, Liptovská Lúžna, vápencové skaly pred obcou pri moste cez potok Lúžňanka, 2.5.2002.

Nízke Tatry, Liptovská Porúbka, južné svahy kóty Zapač (884 m) oproti hotelu Liptovia, 22.8.2017.

Liptovská kotlina, Liptovský Hrádok, Prírodná pamiatka Mašiansky balvan, 14.6.2002.

Liptovská kotlina, Liptovský Hrádok - časť Maša, skalné bralo vedľa cesty do Kráľovej Lehoty, 21.6.2016.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, Sielnice (1244 m), bralnatý južný svah, 3.8.2006.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, južné svahy Vachtárovej (900 m), 7.8.1996.

V prehľade rozšírenia smldníka olšovníkovitého na Slovensku (Hlavaček et al. 1984e) chýbajú akékoľvek údaje o jeho prítomnosti v Nízkych Tatrách.

***Peucedanum palustre* – smldník močiarny**

Nízke Tatry, Pohorelá - časť Pohorelská Maša, Prírodné rezervácia Vrchovisko pri Pohorelskej Maši, 7.9.1994, 27.8.2002.

Liptovská kotlina, Partizánska Ľupča, mokrade na severozápadnom okraji obce, 8.7.2003.

Liptovská kotlina, Prírodná rezervácia Jelšie, 3.8.1995, 4.9.2002.

V celoslovenskom spracovaní rozšírenia smldníka močiarného (Hlavaček et al. 1984e) sa jeho prítomnosť v NAPANT nespomína.

***Phyllitis scolopendrium* – jazyk jelení**

Nízke Tatry, Staré Hory - časť Horný Jelenec, spodné časti dolín Stará a Chladná, 10.5.1995.

- Nízke Tatry, Staré Hory - časť Dolný Jelenec, Jelenská dolina, niekoľko jedincov na úpätí skalného brala v bočnej dolinke Motyčková, 4.11.2003.
- Nízke Tatry, Staré Hory, Jelenská skala (1153 m), hojne na západných svahoch pod vápencovými bralami, 26.2.1998.
- Nízke Tatry, Banská Bystrica, Prírodná rezervácia Baranovo, svah pod vápencovým bralom na ľavej strane doliny, 24.4.1996.
- Nízke Tatry, Banská Bystrica, Horný diel (996 m), v lese poniže menších brál na juhovýchodnom svahu klesajúcom do Sásavskej doliny, 12.8.1999.
- Nízke Tatry, Baláže, Koškov vrch (1131 m), poniže vápencových brál v lese na pravej strane potoka Ľupčica, 14.3.1997.
- Nízke Tatry, Donovaly, spodná časť doliny Žarnovka, 3.5.1995.
- Nízke Tatry, Ružomberok - časť Podsuchá, Národná prírodná pamiatka Brankovský vodopád, sutinatý les poniže vodopádu, 23.8.1994, 1.5.2012.
- Nízke Tatry, Salatín (1630 m), dolina Jazveče, 30.6.1994.
- Nízke Tatry, Salatín (1630 m), tiesňava Hučiaky, 22.6.1994.
- Nízke Tatry, Salatín (1630 m), dolina Salatínka, 1010 m n. m., 27.7.1995.
- Nízke Tatry, Salatín (1630 m), bralá na severovýchodnom svahu klesajúce do doliny Salatínka, 31.5.1994.
- Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, Hradište (1326 m), dolinka Hrtanová, 14.6.2000.

S výnimkou nálezu pri obci Bystrá (Veverka 2018) a posledne uvedenej lokality v masíve Hradišťa sa všetky ostatné výskyty nachádzajú na západnom okraji fytogeografického celku Nízke Tatry, čo je zhodné s poznatkami, ktoré uverejnil Schidlay (1966).

***Phyteuma orbiculare* – zerva hlavičkatá**

- Nízke Tatry, Bôr (1888 m), kar Mošnica, 18.8.1998.
- Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), strmý svah klesajúci do karu Bystrá, vedľa žltého značeného turistického chodníka, 24.6.1995, 18.8.1999, 27.6.2015.
- Nízke Tatry, kar Brusnica, úpätie mokvavých žulových brál Štiavnice (2025 m), 1775 m n. m., 16.9.1997.

Hojný druh horských vápencových častí NAPANT rastie vzáčne aj na silikátových horninách, kde ho v skupine Ďumbiera (2043 m) zaznamenal taktiež Jeslík (1970).

***Picea abies* – smrek obyčajný**

- Nízke Tatry, Kráľova hoľa (1946 m), krovitý jedinec vysoký asi 1 m na južnom svahu poniže telekomunikačného stožiaru, 1910 m n. m., 14.7.2004.
- Nízke Tatry, Kráľova hoľa (1946 m), zakrpatený jedinec na severnom svahu, 1790 m n. m., 16.8.2004.

V Šumiackej doline na južnej strane Kráľovej hole vystupuje mnoho zakrpatených jedincov vysokých 2 – 3 m do 1780 m n. m. (Turis et al. 2006). Na južnej strane Ďumbiera (2043 m) spomína Sillinger (1933) drobné smrekové kríčky v nadmorskej výške 1900 m.

***Picea pungens* – smrek pichľavý**

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), strmá severne orientovaná dolina Veľká Hlboká, približne 10 – 15 vysadených jedincov vysokých asi 1,5 m v cca 1600 m n. m., 14.9.2004.

Smrek pichľavý bol na strmých severných svahoch Veľkého boku vysádzaný lesníkmi spolu s kosodrevinou a jelšou zelenou v snahe zamedziť zosuvu lavín.

***Pilosella stolonifera* – chlpánik dlhokvetý**

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, Smrečiny (1365 m), psicové lúky, 31.5.2017, det. P. Mráz.

Distribúcia chlpánika dlhokvetého v sledovanom území nie je známa.

***Pinguicula alpina* – tučnica alpínska**

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, úpätie žulových brál západnej strany hrebeňa, 1650 m n. m., 6.8.2015.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), lavinózna dolina na severnom úbočí východne od kóty 1670,8 m, 9.8.1996.

Tučnica alpínska sa v Nízkych Tatrách vyskytuje predovšetkým v celej severnej vápencovej časti od Salatína (1630 m) po Ohnište (1538 m), avšak zriedkavo bola zaznamenaná aj na granitoch pozdĺž hlavného hrebeňa od Skalky (1980 m) po Štiavnicu (Jeslík 1970). V kráľovohofskej časti je známa len na Veľkom boku, kde ju spomína aj Sillinger (1933).

***Pinguicula vulgaris* – tučnica obyčajná**

Nízke Tatry, Veľká Vápenica (1691 m), pramenisko na východnom svahu, cca 1530 m n. m., 10.8.1998.

Výskyt tučnice obyčajej v NAPANT je sústredený do mokradí situovaných predovšetkým v nižších a stredných polohách. V južnej časti územia rastie na slatinách a prechodných rašeliniskách v údolí Hrona od Pohorelej na východ až po hranice so Slovenským rajom. V severnej časti územia sme ju zistili na viacerých miestach od Liptovskej Lúžnej a Ružomberka po Michalovo v Bocianskej doline, početnejšie nálezy v širšom okolí Liptovskej Tepličky zasahujú až po dolinu Holičná a Podškutovú pod Kráľovou hoľou (1946 m). Na Veľkej Vápenici druh dosahuje výškové maximum v Nízkych Tatrách.

***Pinus cembra* – borovica limbová**

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), ľavá strana dolinky Hlboká klesajúca do Demänovskej doliny, 18.8.1998.

Nízke Tatry, mladé vysadené jedince vo vrcholovej časti južného vrcholu Veľkého Gápľa (kóta 1669 m) i na holi poniže vrcholu, 14.8.2001.

Nízke Tatry, sedlo Priehybka (1555 m) východne od Veľkej Vápenice (1691 m), 10.8.1998.

Nízke Tatry, Chopok (2024 m), pri hoteli Kosodrevina, 18.8.1999.

Lesníkmi občas vysádzaná drevina, ktorú Jeslík (1970) našiel aj na iných miestach NAPANT.

***Pinus sylvestris* – borovica lesná**

Nízke Tatry, Kráľova hoľa (1946 m), vysadená na vrchole blízko telekomunikačného stožiara, 3.9.2014.

Dôvody snáh o vysádzanie rôznych drevín vo vrcholovej časti Kráľovej hole sú zrejme motivované známou ľudovou piesňou, avšak pre miestne drsné klimatické podmienky končia neúspešne.

***Poa laxa* – lipnica riedka**

Nízke Tatry, Prašivá (1652 m), malé skaly nad hranicou lesa severozápadne od vrcholu, 1550 m n. m., 12.8.2004.

Nízke Tatry, Latiborská hoľa (1648 m), okolie malých skál na vrchole, 5.6.2003.

Nízke Tatry, Veľká Vápenica (1691 m), skaly pri turistickom chodníku v okolí bezmenného západného predvrcholu (kóta 1675 m) i severne odtiaľ na bezmennej kóte 1675 m smerom na Medvediu (1569 m), 2.9.1999.

Nízke Tatry, Veľká Vápenica (1691 m), skaly severovýchodne od vrcholu, 6.7.1995*.

Doposiaľ známa nízkotatranská arela lipnice riedkej zahŕňa alpínsky stupeň Ľumbierskej časti i masív Kráľovej hole a zriedkavo klesá aj do subalpínskych polôh v oblasti Prašivej (Jeslík 1970, Hroudá et al. 1990). Izolovaná Veľká Vápenica hostí v širšom okolí vrcholovej časti a na bočnom severnom hrebeni až po Medvediu (1570 m) okrem lipnice riedkej viacero vysokohorských druhov, napr. *Avenula versicolor*, *Campanula alpina*, *Festuca supina*, *Hieracium alpinum*, *Juncus trifidus*, *Pulsatilla scherfelii*, *Sedum alpestre*, *Vaccinium gaultherioides*.

***Poa nemoralis* subsp. *carpatica* – lipnica hájna karpatská**

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), počiatok vápnitých hornín na južnej strane masívu, skaly východne od žltého značeného turistického chodníka, 19.7.2019.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), blízko žltého značeného turistického chodníka na okraji vrcholovej plošiny a strmého svahu klesajúceho do doliny Hodruša, skalné rebro s vystupujúcimi vápnitými horninami južne od vrcholu, 19.7.2019.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), dva trsy v nízkobylinnom poraste severne i západne od vrcholu, 19.7.2019.

Údaje dopĺňajú rozšírenie endemickej lipnice hájnej karpatskej v masíve Veľkého boku, ktorú Bernátová et al. (2006) spomínajú len na severnom svahu vrchu a na hornom okraji doliny Snežná.

***Polemonium caeruleum* – vojnovka belasá**

Muránska planina, Telgárt, Prírodná rezervácia Meandre Hrona, brehové porasty Hrona na juhozápadnom konci rezervácie v katastri Šumiaca, 13.7.1994.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), dno doliny Krčahovo, 18.7.2002.

Nízke Tatry, Čierny Váh, mokrad' vedľa cesty na lúke Poľana medzi ústím dolín Nižné Úžavy a Prostredné Úžavy, 16.6.1994.

Nízke Tatry, Čierny Váh, severný okraj dolnej nádrže vodnej elektrárne, 20.6.2013.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, pri vodou vyplnenej depresii na pravom brehu Čierneho Váhu pri horárni Kolesárky, 6.7.2004.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, lúky v okolí malého lyžiarskeho vleku bezprostredne nad penziónom Dolinka, 26.7.2005, 23.6.2006.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, viacero lokalít v nive Čierneho Váhu od horárne Rovienky po horáreň Váh, 5.8.1998.

Výskyt vojnovky belasej v NAPANT je koncentrovaný do najvýchodnejšej časti a pokračuje ďalej cez Muránsku planinu, Slovenský raj až do Tatier, čím vytvára jadro rozšírenia druhu na Slovensku (Goliašová 1988). Niekoľko ojedinelých nálezov z Demänovskej doliny uverejnila Zahradníková-Rošetzská (1957).

***Polygala amarella* – horčinka horkastá**

Nízke Tatry/Veľká Fatra, Ružomberok - časť Biely Potok, mokrad' asi 200 m poniže objektov rybného hospodárstva južne od obce, 22.5.2001.

Nízke Tatry, Ludrová, Ludrovská dolina, pramenisko asi 300 m poniže vyústenia doliny Hučiaky, 16.6.1994.

Rozšírenie horčinky horkastej je v sledovanom území i na Slovensku nedostatočne známe (Hostička 1982).

***Polystichum lonchitis* – papraďovec kopijovitý**

Nízke Tatry, Vajskovská dolina, glaciálny kar Stredné Kotliská východne od vrcholu Skalky (1980 m), cca 1700 m n. m., 3.8.2004.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1932 m), 10.10.2007.

Papraďovec kopijovitý rastie v hodnotenom území najmä na vápencoch v montánnom stupni, nálezy vo vyšších polohách na nevápenatých horninách v glaciálnych karoch sú ojedinelé (Jeslík 1970).

***Potentilla alba* – nátržník biely**

Liptovská kotlina, Liptovské Sliače, Vyšný Sliač, viacero jedincov na krovinami zarastajúcom svahu cca 150 m južne od Prírodnej rezervácie Sliačske travertíny, 17.9.2012.

Nátržník biely je v NAPANT známy len pri Nemciach neďaleko Banskej Bystrice, výskyt v západnej časti Liptovskej kotliny Goliašová (1992) bližšie nešpecifikovala.

***Potentilla crantzii* – nátržník Crantzov**

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), viacero miest v kare Mošnica, 27.7.1994*, 27.6.1995, 7.7.1995.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, nanajvýš 10 trsov na úpätí brál na západnej strane hrebeňa, 6.8.2015.

Nátržník Crantzov našiel v Nízkych Tatrách Jeslík (1970, 1971) pravdepodobne na rovnakých miestach ako aj my.

***Potentilla rupestris* – nátržník skalný**

Nízke Tatry, Brezno, početne nad bývalými kasárňami po hrebienok s kovovými stĺpmi 380 kV elektrického vedenia, 30.5.2002.

Nátržník skalný patrí v hodnotenom území k zriedkavým rastlinám s jediným aktuálne známym výskytom pri Brezne (Turis 2003). V minulosti bol zistený aj pri horárni Čierny Váh (Futák 1957 SAV sec. Goliašová 1992).

***Primula farinosa* – prvosienka pomúčená**

Nízke Tatry, Kráľova hoľa (1946 m), dva kvitnúce zakrpatené jedince na antropicky narušenom mieste pri budove telekomunikačného stožiaru, 1945 m n. m., 14.7.2004.

Tento efemérny výskyt prvosienky pomúčenej, ktorý publikovali Turis et al. (2006), podstatne prevyšuje doteraz zaznamenané výškové maximum v rámci Slovenska pri Jamnických plesách v nadmorskej výške 1718 m (Kochjarová 2016b).

***Pritzelago alpina* – žeruška alpínska**

Nízke Tatry, Ďumbierik (2019 m), severný svah klesajúci do karu Bystrá, 24.6.2005.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), viac jedincov na svahu karu Brusnica, 1867 m n. m., 16.9.1997*.

Aj doterajšie nálezy žerušky alpínskej sú uvádzané iba z glaciálnych karov v záveroch Bystrej a Ludárovej doliny (Jeslík 1970 ut *Hutchinsia alpina*, Marhold 2002).

***Prunella laciniata* – čiernoohlávkov zastrihovaný**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Nový Svet, lúky na úpätí Včelince povyše čerpacej stanice pohonných hmôt, 11.8.1994*.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Uľanka, lúky nad obcou na juhozápadnom i južnom svahu kóty Pasoviská (649 m), 23.6.2004, 30.6.2004.

Nízke Tatry, Banská Bystrica, Horný diel (996 m), lúky vo vrcholovej časti, 12.8.1999.

Nízke Tatry, Selce, okolie ťažobne piesku, 10.7.1995 i pri skládke komunálneho odpadu, 4.7.1995.

Nízke Tatry, Selce, lúky na ľavom svahu Selčianskeho potoka oproti lyžiarskemu vleku Čachovo, 27.7.1999.

Nízke Tatry, Priechod, trávnaté sedlo na južnom úpätí kóty Rovne (856 m), 27.7.1999.

Nízke Tatry, Priechod, xerothermné porasty na pravej strane potoka pretekajúceho cez objekty bývalého roľníckeho družstva západne od obce, 4.8.1999.

Nízke Tatry, Priechod, Chránený areál Kopec, 20.6.2000, 14.7.2006.

Nízke Tatry, Podkonice, xerothermné porasty južne od kóty Gačiny (529 m), 29.6.2000.

Nízke Tatry, Podbrezová - časť Piesok, okolie výdatného prameňa na severnom okraji obce, 26.6.1997.

Nízke Tatry, Valaská, na úpätí Prírodnej rezervácie Horné lazy i v Chránenom areáli Suchá dolina, 26.6.1997.

Nízke Tatry, Mýto pod Ďumbierom, lúky nad cintorínom, 26.6.1997.

Čiernohlávkov zastrihovaný hodnotí Zahradníková (1993) vo fyto geografickom okrese Nízke Tatry ako veľmi vzácny. Rastie tu predovšetkým v juhozápadnej časti v širšom okolí Banskej Bystrice, kde ho spomínajú taktiež Procházka & Krahulec (1982) a Benčaťová & Ujházy (1998).

***Puccinellia distans* – steblovec odstávajúci**

Nízke Tatry, Pohorelá - časť Pohorelská Maša, na okraji cesty Brezno – Červená Skala východne od obce, 6.9.2012.

Nízke Tatry, Liptovská Osada, ústie doliny Patočiny, na okraji cesty Banská Bystrica – Ružomberok, 28.8.2012.

Fakultatívne halofytná tráva šíriaca sa pozdĺž dopravných komunikácií v dôsledku ich solenia v zimnom období. Jej rozšíreniu na Slovensku sa venovala Kucová (2010), ktorá ju v NAPANT zistila na okrajoch hlavných cestných ťahov pri Banskej Bystrici - časti Uľanka, pri Slovenskej Ľupči a pri Podbrezovej - časti Skalica. Na okraji cesty Banská Bystrica – Brezno pri Nemeckej ju spomínajú Slezák et al. (2011).

***Pulmonaria mollis* – pľúcnik mäkký**

Nízke Tatry, Liptovská Lúžna, vápencové bralá pred obcou nad mostom cez potok Lúžňanka, 26.4.2017.

Zo sledovaného územia je spomínaný iba jeden historický údaj o výskyte na lokalite Turková na severovýchodnom okraji NAPANT (Májovský & Hegedúšová 1993).

***Pulsatilla scherfelii* – poniklec biely**

Nízke Tatry, Šumiac, dolina Havraník východne od obce, cca 900 m n. m., 19.6.2003.

Nízke Tatry, Liptovská Lúžna, zarastajúce lúky západne od ulice „Vrch ulica“ na juhozápadnom okraji obce, cca 720 m n. m., 26.4.2017.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), okolie vrcholu, 30.5.2017.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, psicové lúky nad hornou stanicou lyžiarskeho vleku západne od obce, cca 1280 m n. m., 31.5.2017.

Poniklec biely je hojný v hrebeňovej časti Nízkych Tatier, odkiaľ zostupuje aj do nižšie položených okrajových miest. Výskyt pri Liptovskej Lúžnej predstavuje výškové minimum na Slovensku zaznamenané doposiaľ v Spišských vrchoch v 870 m n. m. (Futák 1982d).

Poniklec biely je charakteristickou rastlinou nízkotatranských hôľ

***Pyrola minor* – hruštička menšia**

Nízke Tatry, Telgárt, Martalúžka, riedka mladá smrečina nad lesnou cestou, 6.9.2012.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1932 m), 10.10.2007.

Nízke Tatry, vápencová oblasť v závere Jánskej doliny v severozápadnej časti Kráľičky (1807 m), 10.8.2010.

Uvádzané údaje dopĺňajú rozšírenie hruštičky menšej v horskej časti Nízkych Tatier (Jeslík 1970).

***Quercus cerris* – dub cerový**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, dva mladé jedince na svahu bezmennej dolinky s elektrickým vedením pri severnom okraji Prírodnej rezervácie Mackov bok, 24.10.2005 i na začiatku tej istej dolinky, 15.6.2016.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, skupina starých stromov blízko opusteného kameňolomu nad Ľupčianskou ulicou na severozápadnom okraji obce, 16.5.2000.

Dub cerový sa v NAPANT koncentrovanejšie vyskytuje v Národnej prírodnej rezervácii Príboj pri Slovenskej Ľupči, kde predstavuje hlavný motív ochrany územia. Inde v okolí sme ho zaznamenali len výnimočne. V masíve Horného dielu (996 m) ho spomína Magic (2001, ut Baranovo).

***Quercus pubescens* – dub plstnatý**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, jeden krovitý jedinec na svahu bezmenného údolia s elektrickým vedením západne od Prírodnej rezervácie Mackov bok, 15.6.2016*.

Okolie Banskej Bystrice je súčasťou severnej hranice areálu duba plstnatého na Slovensku (Magic 2006).

***Ranunculus alpestris* – iskerník alpínsky**

Nízke Tatry, Malý Salatín (1444 m), časť Úplazy, 1250 – 1300 m n. m., 11.6.1998.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, pri malom vodopáde v ľavostrannej dolinke Nižný Blatník, cca 950 m n. m., 20.6.2002.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), v strmom severne orientovanom žľabe klesajúcom do ľánovskej doliny od vrcholovej časti až do 1300 m n. m., 29.7.1999.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), na dne Čiernej dolinky, cca 1420 m n. m., 17.7.2006.

Nízke Tatry, Jánska dolina, pravostranná dolinka Špatná, okolie skalnej steny s malým vodopádom, cca 1050 m n. m., 31.7.2012.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, Hradište (1326 m), dolinka Hrtanová, cca 1100 m n. m., 14.6.2000.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), vrcholová časť, 9.8.1996, 14.9.2004.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), blízko žltého značeného turistického chodníka na okraji plošiny strmo spadajúcej do doliny Hodruša, 30.5.2017.

Slienité vápence Veľkého boku sú jedinou známou lokalitou výskytu iskerníka alpínskeho v kráľovohoľskej časti Nízkyh Tatier, ktorú spomína aj Futák (1982e). Lokality zo Salatína, z Demänovskej doliny, Krakovej hole a Hradišta dokumentujú vertikálne minimálny druh v Nízkyh Tatrách.

***Ranunculus breyninus* – iskerník veľhorský**

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, úpätie žulových brál na západnej strane hrebeňa, 1650 m n. m., 6.8.2015.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), okraj vrcholovej plošiny strmo klesajúcej na sever do dolín Veľká Hlboká a Široká, 9.8.1996, 17.6.1998.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), horná časť doliny Snežná, 17.6.1998.

V prehľade rozšírenia iskerníka veľhorského na Slovensku (Futák 1982e) nie sú uvádzané žiadne lokality z kráľovohoľských Nízkyh Tatier. Nález na Štiavnici je pravdepodobne prvý v rámci silikátmi budovaného hlavného hrebeňa pohoria.

***Ranunculus bulbosus* – iskerník hlúznatý**

Nízke Tatry, Beňuš, subxerothermné lúky na bývalých terasovitých poličkach nad obcou, 20.5.1998.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Liptovské Kľačany, okolie vápencového lomu juhozápadne od obce, 13.6.2006.

Iskerník hlúznatý rastie v sledovanom území častejšie iba v teplomilných travinno-bylinných spoločenstvách vápencového predhoria Nízkyh Tatier od Banskej Bystrice po Brezno a Bystrú, inde je ojedinelý.

***Ranunculus pseudomontanus* – iskerník pahorský**

Nízke Tatry/Veľká Fatra, Liptovské Revúce, na lúke v sedle Veľký Šturec (1003 m), 7.5.2002.

Nízke Tatry, Motyčky, Bukovská dolina, trávnatá čistina v lese vedľa potoka a blízko studničky Farárova voda, 755 m n. m., 3.8.2002.

Nízke Tatry, Donovaly, pri borievkových porastoch na začiatku obce, 13.6.2002.

Nízke Tatry, Donovaly, lúka nad budovou Obecného úradu, 9.5.2002 i nad Športhotelom, 17.5.2003.

Nízke Tatry, Donovaly, lúky povyššie čističky odpadových vôd, 16.5.2002.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), sedlo na začiatku vápnitých horním južne od vrcholu i sedlo pod Veľkým bokom (1479 m), 30.5.2017.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), južný okraj vrcholovej plošiny, 23.7.2002.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), okolie vrcholu, 14.9.2004, 30.5.2017.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), svah smerom k Malému boku (1534 m), 14.9.2004.

Nízke Tatry, kar Veľký Brunov medzi Strednou hoľou (1876 m) a bezmennou kótou 1875 m, 16.7.2004.

Západný okraj nízkotatranskej arely iskerníka pahorského v okolí Donovál nadväzuje na veľkofatranskú arelu a pri Motyčkách zostupuje blízko k publikovanému vertikálnemu minimu na Slovensku spomínanému na Podšturci v nadmorskej výške cca 650 m. Výskyty v kráľovohoľskej časti pohoria dopĺňajú uvádzané zriedkavé zastúpenie druhu v tejto časti sledovaného územia (Futák 1982e).

***Ranunculus sardous* – iskerník sardínsky**

Nízke Tatry, Predajná, okolie kóty Žiar (589 m), 2.6.1997.

V sledovanom území doposiaľ chýbajú údaje o prítomnosti iskerníka sardínskeho (Futák 1982e).

***Rhamnus catharticus* – rešetliak prečisťujúci**

Nízke Tatry, Banská Bystrica, Horný diel (996 m), vápencové bralo v Prírodnej rezervácii Baranovo, 25.6.2002.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, skalné bralo na severnom okraji obce medzi železničnou traťou a potokom Bystrica, 23.5.2003.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Sásová, Bučičie (629 m), 29.5.2001.

Nízke Tatry, Priechod, medze na lúke južne od obce, 11.6.1999.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, Ulický bok (480 m), juhovýchodný svah, 16.5.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, svah pod elektrickým vedením na začiatku bezmennej dolinky západne od Prírodnej rezervácie Mackov bok, 15.6.2016.

Nízke Tatry, Podkonice, Vysoká (988 m), povyššie turistickej chaty, 23.9.2011.

Nízke Tatry, Horná Lehota, medze na lúkach severne od obce, 5.9.2013.

Nízke Tatry, Valaská, Prírodná rezervácia Horné lazy, 19.6.2002.

Nízke Tatry, Heľpa, južné úpätie kóty Holý vrch (822 m) nad cintorínom, krovunami zarastajúci vápencový svah, 5.9.2014.

Nízke Tatry, Šumiac, trávnatý svah nad opusteným lomom západne od obce, 15.6.2011.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, krovunami zarastajúci západný svah kóty Priechod (640 m) medzi poľom a sekundárnou borinou blízko kameňolomu, 19.6.2014.

Liptovská kotlina, Liptovské Sliače, Vyšný Sliač, krovunami zarastajúci svah cca 150 m južne od Prírodnej rezervácie Sliačske travertíny, 17.9.2012.

Liptovská kotlina, Liptovské Sliače, Vyšný Sliač, jeden jedinec v Prírodnej rezervácii Sliačske travertíny, 17.7.2002.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Iľanovo, krovunami zarastajúci juhovýchodný svah kóty Rohačka (827 m), 2.7.1996, 27.8.2015.

Nízke Tatry, Závažná Poruba, početnejšie na viacerých miestach v okolí obce, 25.8.2015.

Ker s rozptýleným výskytom v NAPANT. Uvádzané lokality upresňujú jeho rozšírenie v území zobrazené na distribučnej mape (Merzel 1994).

***Rhodiola rosea* – rozchodnica ružová**

Nízke Tatry, Kozie chrby (1728 m), dolina Trangoška od Halašovej jamy po Chatu M. R. Štefánika, 14.6.1994, 15.8.2001.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), žľab klesajúci z vrcholu do Iľanovskej doliny, 1520 m n. m., 29.7.1999.

Dôsledný prehľad rozšírenia rozchodnice ružovej v Nízkych Tatrách uverejnil Kliment (2019b). Nami spomenuté nálezy sú jediné na vápnitom substráte, ostatné lokality ležia na granitoch v d'umbierskej časti, alebo na metamorfovaných horninách v masíve Kráľovej hole (1946 m).

***Ribes petraeum* – ríbezľa skalná**

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, úpätie brál na západnej strane hrebeňa, 6.8.2015.

Údaj dopĺňa distribúciu ríbezle skalnej v hodnotenom území uvádzanú Jeslíkom (Jeslík 1970) a zároveň sa približuje k vertikálnemu maximu druhu na Slovensku stanovenému na 1730 m n. m. (Jasičová 1985b).

***Rosa gallica* – ruža galská**

Nízke Tatry, Moštenica, tri kvitnúce polykormóny na ľavom svahu Moštenickej doliny poniže obce, 17.6.2008.

Nízke Tatry, Liptovské Sliače, jeden polykormón na okraji porastu krovitých ruží a hlohov na južnom svahu kóty Hvozdec (639 m), 17.9.2012, leg. I. Turisová.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Svätý Kríž, jeden polykormón s rozmermi asi 2 × 1 m na okraji krovín a intenzifikovanej lúky na svahu severne od obce a východne od cesty Ružomberok – Liptovský Mikuláš, N=49,0626333°, E=19,5356833°, 10.6.2021, leg. I. Turisová.

Ruža galská patrí k veľmi vzácnym rastlinám NAPANT. Starší nález pri Moštenici (Procházka & Krahulec 1982) môže byť totožný s nami uvedenou lokalitou, o ktorej informoval tiež Jasík (2012) a výskyt pri Liptovských Sliačoch už uverejnili Sořtys-Lelek et al. (2013).

***Rosa pimpinellifolia* – ruža bedrovníková**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, Horný diel (996 m), z lesa vyčnievajúce vápencové bralo južne od Prírodnej rezervácie Baranovo, 22.4.2004.

Nízke Tatry, Banská Bystrica, Horný diel (996 m), bralá v Prírodnej rezervácii Baranovo, 25.6.2002.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, Chránený areál Jakub, 29.4.2007.

Ruža bedrovníková bola v NAPANT zistená iba v juhozápadnej časti v širšom okolí Banskej Bystrice, kde rastie na vyššie spomenutých miestach v masíve Horného dielu (Turisová & Turis 2007), pri Moštenici (Procházka & Krahulec 1982) a na Javorí pri Podkoniciach (Sořtys-Lelek et al. 2012, ut *Rosa spinosissima*).

***Salix alpina* – vrba alpínska**

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), početne v kosodrevine pri turistickom chodníku blízko vrcholu, vo vrcholovej časti i na severnom svahu klesajúcom do Iľanovskej doliny, 1680 – 1750 m n. m., 29.7.1999*, 26.8.1999.

Nízke Tatry, Kráľička (1807 m), severne orientované vápencové svahy v závere Jánskej doliny, 25.6.2005*.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), okraj vrcholovej plošiny strmo klesajúcej na sever do doliny Veľká Hlboká, 23.7.2002*; skalnaté výstupy podložia situované vľavo od žltej turistickej značky smerujúcej na vrchol a klesajúce do doliny Hodruša, 15.8.2017*.

Uvádzané údaje dopŕňajú, alebo opätovne dokladujú publikované zriedkavé nálezy vrby alpínskej v sledovanom území (Zahradníková-Rošetzká 1957 ut *Salix myrsinites* subsp. *jacquiniana*, Jeslík 1970 ut *Salix myrsinites*, Koblížek 2006).

***Salix elaeagnos* – vrba sivá**

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, krovitý jedinec v slatine v dolinke Hudrová asi 100 m povyššie vodnej nádrže, 19.8.2019.

Nízke Tatry, Liptovská Osada, dolina Strelovec, pri ceste vedúcej dnom doliny, 17.8.2012*.

Nízke Tatry, Partizánska Ľupča, Ľupčianska dolina, pri potoku Ľupčianka, 13.6.2006.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, blízko opusteného lomu na pravom brehu potoka Demänovka, cca 870 m n. m., 7.6.2011.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, jeden strom na brehu potoka Demänovka poniže ústia bočnej dolinky Vyvieranie, 7.8.2013.

Nízke Tatry, Závažná Poruba, opustený lom v dolinke Brostová, viacero jedincov (najmä juvenilných) na štrkovitom substráte, 25.8.2015.

Vrba sivá patrí v Nízkyh Tatrách k vzácnym druhom s nízkym počtom známych lokalít (Turisová 1995, Koblížek 2006), kde prítomné ojedinelé jedince nevytvárajú biotop Br4-Horské vodné toky a ich drevinová vegetácia s vrbou sivou (*Salix elaeagnos*) (cf. Stanová & Valachovič 2002). Pri revízii iných ohlasovaných lokalít v okolí Liptovskej Lúžnej, Ludrovej a pri Liptovských Sliačoch - časti Stredný Sliač sme v roku 2012 nenašli nijaké jedince.

***Salix hastata* – vrba oštepovitistá**

Nízke Tatry, Vajskovská dolina, pri potoku powyše vodopádu, 11.8.2010.

Nízke Tatry, dno glaciálneho karu Konské medzi kótou Veľké Konské (1882 m) a Malé Konské (1875 m), jeden nízky polykormón pri potoku, cca 1490 m n. m., 23.8.2013*.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), okraj vrcholovej plošiny strmo klesajúcej na sever do doliny Veľká Hlboká, 23.7.2002*; skalnaté výstupy podložia situované vľavo od žltej turistickej značky smerujúcej na vrchol a klesajúce do doliny Hodruša, 15.8.2017*.

V Nízkyh Tatrách zriedkavá vrba, zistená bola aj v nive pod vrcholovými skalami Poludnice (1549 m) a na Kráľovej skale (1690 m) (Jeslík 1970, Hrouda et al. 1990).

***Salix helvetica* – vrba švajčiarska**

Nízke Tatry, dno glaciálneho karu Konské medzi kótami Veľké Konské (1882 m) a Malé Konské (1875 m), rozľahlý porast na ploche cca 50 × 10 m pozdĺž potoka pretekajúceho medzi balvanmi, N=48,9470000°, E=19,6087333°, cca 1490 m n. m., 23.8.2013*.

Nízke Tatry, Ludárový kar, súvislý porast dlhý asi 20 m popri potoku pretekajúcom okrajom zazemneného plesa, 10.8.1994*, 28.7.1999*, 12.9.2012, 6.8.2015.

Rozšírenie vrby švajčiarskej na Slovensku zhrnuli Hroneš et al. (2012). V Nízkyh Tatrách ju uvádzajú z vrchu Konské, vo Veľkom kare a v Ludárovej doline. Výskyt na vrchu Konské a v Ludárovej doline spomína tiež Koblížek (2006) a v karoch Konské a Ludárka Jeslík (1970, ut *Salix lapponum* subsp. *helveticum*). Vymenované lokality sa v skutočnosti nachádzajú vo dvoch glaciálnych karoch: plošne rozľahlejšia populácia je situovaná na nami opísanom mieste v kare Konské a v Ludárovom kare pri pretekajúcom potoku rastú dve izolované menšie subpopulácie.

***Salix herbacea* – vrba bylinná**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), v glaciálnych karoch Veľká Oružná, Vyšné Matošovce a Chabenica, 23.7.1998.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), 18.6.2014.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), kar Veľkého Dereša, 7.8.1998, 6.6.2000.

Nízke Tatry, medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Chopkom (2024 m), vrcholová časť pohoria, 16.6.1995.

Nízke Tatry, Chopok (2024 m), Lukový kar, 3.9.1997.

Nízke Tatry, kar Bystrá pod Ďumbierom (2043 m), 18.8.1999.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), vrcholová časť na okraji Ludárového karu, 15.8.2001.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), kar Brusnica (= Litôry), 16.9.1997.

Nízke Tatry, kar Veľký Brunov medzi Strednou hoľou (1876 m) a bezmennou kótou 1875 m, bralá na ľavej i pravej strane karu, 11.8.1995; viacero mikrolokality na mokvavých bralách v 1620 m n. m. i na trávnatých terasách nad posledným veľkým bralom v závere karu, 16.7.2004.

Vrba bylinnú pokladá Jeslík (1970) za hojnú na miestach s dlhotrvajúcou snehovou pokrývkou medzi Chabencom až Rovnou hoľou (1723 m). Našiel ju aj v masíve Prašivej, kde sa nám druh zistiť nepodarilo. Údaj Magica (Magic 1990) o výskyte na Kozích chrbtoch (1728 m) sme nepotvrdili a pokladáme ho za mylný (rovnako aj uvádzanú prítomnosť *Bupleurum ranunculoides* na tejto lokalite). V kráľovohofskej časti NAPANT je vrba bylinná veľmi vzácna a rastie iba v glaciálnych karoch Holičná a Veľký Brunov (Ondrejová & Turis 1992, Turis et al. 2006, Kliment 2019c).

***Salix phylicifolia* – vrba bobkolistá**

Nízke Tatry, dno glaciálneho karu Konské medzi kótami Veľké Konské (1882 m) a Malé Konské (1875 m), približne 5 rozľahlejších nízkych polykormónov na ploche asi 10 × 3 m na okraji populácie *Salix helvetica*, N=48,9476833°, E=19,6091500°, cca 1480 m n. m., 23.8.2013*.

Nízke Tatry, kar Bystrá, medzi horným a dolným plesom, 4.10.1995.

Nízke Tatry, kar Bystrá, 3 – 4 kríky vo svahu nad južným okrajom väčšieho z plies, N=48,9432944°, E=19,6333333°, 12.9.2012, leg. M. Hroneš, R. J. Vašut.

Nízke Tatry, Ludárový kar, popri potoku prameniacom pod severnou stenou Ďumbiera (2043 m) a pretekajúcom okrajom zazemneného plesa, N=48,9420833°, E=19,6485278°, 12.9.2012*.

Výskyt vrby bobkolistej v štyroch severne orientovaných glaciálnych karoch medzi Chopkom (2024 m) až Ďumbierom (2043 m) uverejnil na základe revidovaných herbárových položiek Koblížek (2006). Na doposiaľ overených lokalitách vytvára málopočetné populácie - v Ludárovom kare bol zistený iba jeden jedinec v blízkosti *Salix helvetica*, v kare Bystrá boli nájdené 4 jedince (R. J. Vašut, 12.9.2012, nepubl.). Je pozoruhodné, že Jeslík (1970) vo svojej rozsiahlej floristickej práci o vysokohorskej flóre západnej časti Nízkych Tatier tento druh nespomína.

***Salix reticulata* – vrba sieťkovaná**

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), úzka terasa na strmom svahu pod vrcholom klesajúcim do ľľanovskej doliny, N=48,9855556°, E=19,6330556°, 1740 m n. m., 29.7.1999*, 26.8.1999, 22.9.2004.

V prvom komplexnejšom spracovaní rozšírenia vrby sieťkovanej na Slovensku údaje z Nízkych Tatier chýbajú (Koblížek 2006) a rovnako ju neuvádza ani Soják (1983), hoci ju tu sám zbieral (Soják 1958 PR). Pravdepodobne omylom ju spomína len Majzlanová & Ho Thi Kim Thach (1995) v porastoch

spoločenstva *Cetrario nivalis-Vaccinietum gaultherioides* na Kráľovej holi (1946 m), kde vzhľadom k acidickému substrátu nemá vhodné biotopy. V ďalšom sumárnom prehľade rozšírenia tejto plazivej vrby na Slovensku (Kliment 2019d) je už zahrnutý starší Sojákov nález i jeho novšie overenie (Turis et al. 2006).

Vřba sieťkovaná je v Nízkyh Tatráh známa iba na jedinej lokalite

***Salix retusa* – vrba tupolistá**

Nízke Tatry, Latiborská hoľa (1648 m), okolie malých skál na vrchole, 5.6.2003.

Nízke Tatry, žľab Vyšná Klina medzi kótami Zákľuky (1915 m) a Stredný Bôr (1886 m), 18.6.1996*.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1928 m), 6.6.2000.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), na svahu i na dne glaciálneho karu pod kótou, povyše lyžiarskeho vleku, 7.8.1998, 18.6.2014.

Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), strmý svah klesajúci do karu Bystrá vedľa žltého značeného turistického chodníka, 27.6.2015.

Nízke Tatry, Ďumbierik (2019 m), severný svah klesajúci do karu Bystrá, 24.6.2005.

Nízke Tatry, kar Bystrá pod Ďumbierom (2043 m), 18.8.1999*.

Nízke Tatry, Ludárový kar, hojne na sutine pod severnou stenou Ďumbiera (2043 m), 12.8.1997.

Nízke Tatry, Ludárový kar, sutinatý svah východne od širokého trávnatého žľabu klesajúceho od sedla medzi Ďumbierom (2043 m) a Štiavnicou (2025 m), 12.8.1997.

Nízke Tatry, Ludárový kar, na voľných plochách v kosodrevine blízko hranice lesa na dne karu, 6.8.2015.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), horná časť karu Brusnica (= Litôry), 16.9.1997.

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), 21.6.1995*, leg. P. Turis, det. D. Bernátová.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), strmý svah klesajúci z vrcholu do ľľanovskej doliny, zostupuje až do 1640 m n. m., 29.7.1999.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), od horného okraja strmej doliny Veľká Hlboká smerom k hornému okraju doliny Malé Kobyly, 10.8.1996*, 14.9.2004.

Nízke Tatry, kar Veľký Brunov medzi Strednou hoľou (1876 m) a bezmennou kótou 1875 m, jeden rozsiahlejší polykormón na skalnej terase v rámci skalných brál na pravej strane karu, 1700 m n. m., 16.7.2004*.

Výskyt vrby tupolistej je v sledovanom území sústredený do dľumbierskej časti (Jeslík 1970). Malá arela s početnejším výskytom sa nachádza na Veľkom boku, kde ju našiel aj Sillinger (1933). Fytogeograficky zaujímavá izolovaná veľmi malá populácia rastie tiež v masíve Kráľovej hole (1946 m) (Turis et al. 2006), aj keď ju Sillinger (l. c.) v tejto časti pohoria nezistil.

***Salix rosmarinifolia* – vrba rozmarínolistá**

Nízke Tatry, Moštenica, slatina na začiatku doliny na pravom brehu potoka, 20.6.2022.

Nízke Tatry, Šumiac, Chránený areál Brezinky v časti západne od obce Šumiac, 12.6.2002, 20.6.2003.

Nízke Tatry, Telgárt, Chránený areál Brezinky v časti nachádzajúcej sa v údolí potoka Brezinka, 19.6.2003.

Nízke Tatry, Telgárt, Chránený areál Brezinky v časti nachádzajúcej sa pri rómskej osade, 11.6.2004.

Nízke Tatry, Telgárt, Chránený areál Brezinky v časti pri cintoríne, 20.9.2001.

Muránska planina, Telgárt, Prírodná rezervácia Meandre Hrona, slatiny v strednej aj juhozápadnej časti chráneného územia, 27.8.2002.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Telgárt, priesek pod elektrickým vedením za plotom skládky komunálneho odpadu pri železničnej stanici, 28.6.2008.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, Zbojnická dolina, slatiny na pravom brehu Zbojnického potoka v Národnej prírodnej rezervácii Hnilecká jelšina, 1.8.2002.

Liptovská kotlina, Liptovská Štiavnica, Územie európskeho významu SKUEV1152 Sliache travertíny pri prameni minerálky, 19.9.2001, 15.6.2004.

Liptovská kotlina, Pavčina Lehota, slatina vpravo od cesty pred začiatkom obce, 12.6.2001.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, lúky v údolí Kvasničné juhozápadne od kóty Doštianka (1235 m) západne od obce, 22.6.2006.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, niva Čierneho Váhu od horárne Rovienky po ústie Ždiarskeho potoka do Čierneho Váhu v okolí vodárenských objektov, 5.8.1998.

Nízke Tatry, Vikartovce, v údolí potoka Červienec na severozápadnom svahu kóty Čertovica (1428 m), 24.6.2004.

Vřba rozmarínolistá je v NAPANT častejšia iba na slatinách a v prechodných rašeliniskách od Šumiaca a Červenej Skaly po Pusté Pole a tiež v okolí Liptovskej Tepličky, inde sa vyskytuje zriedkavo.

***Salix viminalis* – vřba košíkárska**

Nízke Tatry, Iľanovo, Iľanovská dolina, vedľa údolnej cesty na začiatku doliny, cca 700 m n. m., 2.7.1996.

V prehľade rozšírenia druhu na Slovensku (Koblížek 2006) chýbajú informácie o prítomnosti vřby košíkárskej vo fytogeografickom okrese Nízke Tatry.

***Saussurea alpina* subsp. *macrophylla* – pabodliak alpínsky veľkolistý**

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), kar Mošnica, úpätie najspodnejších brál, 28.6.2005.

Nízke Tatry, Kráľička (1807 m), početne na úpäti vápencových skál v závere doliny Štiavnica, 1635 m n. m., 2.8.1994*, 23.8.1995*, 10.8.2010.

Pabodliak alpínsky je v Nízkych Tatrách mimoriadne vzácny a uvádza sa iba z Kráľičky a zo Štiavnice (2025 m) (Jeslík 1970, Sillinger 1933).

***Saxifraga adscendens* – lomikameň vystupujúci**

Nízke Tatry, Donovaly, južné svahy Zvolena (1402 m), 26.7.1994.

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), 23.6.1994.

Nízke Tatry, Liptovská Lúžna, bralá na hrebeni Magury (1416 m), 13.5.1994.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), skalky na lúke Magura nad záverom dolinky Jazvečie, 30.6.1994.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), dolinka Jazvečie, 30.6.1994.

Nízke Tatry, Siná (1560 m), na vrchole, 15.6.1994.

Nízke Tatry, Predná Poludnica (1491 m), 26.6.1995.

Nízke Tatry, Poludnica (1549 m), vrcholová časť, 1.8.1996.

Nízke Tatry, Závažná Poruba, dolina Suchá smerom na Poludnicu (1549 m), 26.6.1995.

Nízke Tatry, Vyšná Boca, Bocianske sedlo (1506 m), svah klesajúci do Vyšnej Boce, 5.11.1994.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, Hradište (1326 m), 14.6.2000.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), v závere dolín Snežná a Široká, 9.8.1996, 17.6.1998.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), drevinami zarastajúci trávnatý svah na začiatku vápniťých hornín v okolí žlto značeného turistického chodníka na južnej strane, 23.7.2002.

Nízke Tatry, Svarín, vápencové skaly pri ceste zo Svarína na Čierny Váh, 16.6.1994.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, dolina potoka Teplička, zárez lesnej cesty v úseku od drevoskladu po lúky na Panskej holi (1429 m), 21.8.2012.

Uvedené lokality dopĺňajú chorologické údaje o zastúpení lomikameňa vystupujúceho v sledovanom území (Zahradníková-Rošetzká 1957, Jeslík 1970, Jasičová 1985a).

***Saxifraga aizoides* – lomikameň vždyzelený**

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), pri zeleno značenom turistickom chodníku od Halašovej jamy po Chatu M. R. Štefánika, 15.8.2001; v okolí Chaty M. R. Štefánika, 14.6.1994.

Nízke Tatry, Ohnište (1538 m), skalný útvar Okno, 24.7.2002*.

Najviac údajov o výskyte lomikameňa vždyzeleného vo fytogeografickom okrese Nízke Tatry sa spája s Kozími chrbtami a s ich bezprostredným okolím budovaným vápencami (Jeslík 1970, Jasičová 1985a, Petrík et al. 2005, Kliment 2018). Zistený bol aj na Ohništi, hoci Jeslíkov nález (Jeslík l. c., ut Hradovica) v jeho východnej časti označovanej ako Hradište (1326 m) sme nepotvrdili. Zaujímavú lokalitu na mylonitoch Štiavnice (2025 m) uvádza Jeslík (l. c.). Údaj o výskyte na Chabenci (1955 m) (Jasičová l. c.) bol priradený omylom a v skutočnosti sa vzťahuje k Malej Fatre (Klika 1932: 148).

***Saxifraga androsacea* – lomikameň pochybkový**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), kar Chabenica, 23.7.1998.

Nízke Tatry, Zákľuky (1915 m), terénna ryha s potokom klesajúca do karu Mlynce, 18.6.1996.

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), kar Mošnica, po spádnici orientovaná vlhká terénna ryha, 7.7.1995.

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), skalný prah v kare Mošnica, 1765 m n. m., 27.6.1995.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1932 m), 6.6.2000, 10.10.2007.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), kar Veľkého Dereša, 7.8.1998, 6.6.2000, 10.10.2007.

Nízke Tatry, Chopok (2024 m), Lukový kar, 3.9.1997.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), vápencové skaly vo vrcholovej časti orientované do ľľanovskej doliny, 29.7.1999.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), na dne Čiernej dolinky, cca 1420 m n. m., 17.7.2006.

Nízke Tatry, Krúpova hoľa (1922 m), severne orientované svahy v závere Širokej doliny popri žltom značenom turistickom chodníku, 24.6.1995.

Nízke Tatry, kar Bystrá, sutina a úpätie brál pod severnou stenou Ďumbiera (2043 m), 22.7.2015.

Nízke Tatry, Ludárový kar, sutina pod severnou stenou Ďumbiera (2043 m), 12.8.1997.

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), v okolí Chaty M. R. Štefánika, 14.6.1994, 21.6.1995*.

Nízke Tatry, Králička (1807 m), vápencové skaly nad záverom doliny Štiavnica, 1675 m n. m., 23.8.1995.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), horná časť karu Brusnica (= Litôry), cca 1860 m n. m., 16.9.1997.

Zistené lokality zodpovedajú distribúcii lomikameňa pochybkového spomínanej aj inými autormi (Jeslík 1970, Jasičová 1985a).

***Saxifraga bryoides* – lomikameň machovitý**

Nízke Tatry, horný okraj karu Bystrá medzi Krúpovym sedlom a Ďumbierikom (2019 m), 24.6.1995.

Nízke Tatry, Ďumbierik (2019 m), severne orientovaný svah klesajúci do karu Bystrá, 24.6.2005.

Nízke Tatry, Ludárový kar, sutina pod severnou stenou Ďumbiera (2043 m), 1690 m n. m., 12.8.1997.

Nízke Tatry, Ludárový kar, početne na sutinatom svahu východne od širokého trávnatého žľabu klesajúceho od sedla medzi Ďumbierom (2043 m) a Štiavnicou (2025 m), 12.8.1997.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), horná časť karu Brusnica (= Litôry), cca 1860 m n. m., 16.9.1997.

Doterajšie nálezy lomikameňa machovitého v Nízkych Tatrách (Jeslík 1970, Jasičová 1985a) pochádzajú z oblasti hlavného hrebeňa medzi Chabencom (1955 m) až Štiavnicou. V časti tohto úseku sú situované aj naše údaje.

***Saxifraga caesia* – lomikameň sivý**

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), bralá na ľavej strane doliny Salatínka, cca 1300 m n. m., 31.5.1994 i na vápencovej skale na ľavej strane tejto doliny, cca 1100 m n. m., 5.7.1995.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), bralnatý svah Klinčky nad dolinou Krčahovo, cca 1550 m n. m., 18.7.2002.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), vrcholová časť a strmý žľab klesajúci do lľanovskej doliny, ktorým zostupuje až do 1330 m n. m., 29.7.1999.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), skalné bralo pri žltom značenom turistickom chodníku povyššie sedla Javorie (1487 m), 1640 m n. m., 26.8.1999.

V sledovanom území je lomikameň sivý tradične uvádzaný len z masívu Krakovej hole (napr. Zahradníková-Rošetzká 1957, Jeslík 1970), avšak vzácnne rastie aj na Salatíne (Turis 1995). Herbárovou položkou (Šmarda 1934 PR sec. Jasičová 1985a) doložený výskyt na Sinej (1560 m) sa nám nepodarilo potvrdiť.

***Saxifraga carpatica* – lomikameň karpatský**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), kar Chabenica, 23.7.1998.

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), kar Mošnica, po spádnici orientovaná vlhká terénna ryha, 7.7.1995.

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), kar Mošnica, 18.8.1998.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1932 m), 6.6.2000, 10.10.2007.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), kar Veľkého Dereša, tri jedince, 7.8.1998.

Nízke Tatry, Chopok (2024 m), Lukový kar, 3.9.1997.

Nízke Tatry, kar Bystrá pod Ďumbierom (2043 m), početne, 18.8.1999, 22.7.2015.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, viacero kvitnúcich jedincov na úpätí brál západnej strany hrebeňa, 1650 – 1750 m n. m., 6.8.2015.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), úpätie mokvavých brál v hornej časti karu Brusnica (= Litôry), 1820 m n. m., 16.9.1997.

Nízke Tatry, kar Veľký Brunov medzi Strednou hoľou (1876 m) a bezmennou kótou 1875 m, niekoľko mikropopulácií na vlhkých skalách na pravej strane karu, 1650 – 1685 m n. m., 11.8.1995, 16.7.2004, 10.8.2017.

Rozsiahlejšia nízkotatranská arela lomikameňa karpatského sa rozprestiera od Chabenca po Štiavnicu (Jeslík 1970, Jasičová 1985a). V kráľovohoľskej časti rastie len niekoľko izolovaných skupín jedincov v glaciálnom kare Veľký Brunov (Ondrejová & Turis 1992, Turis & Valachovič 1996, Turis et al. 2006). Nález na Veľkej Vápenici (1691 m) (Hrouda 1999) sme nepotvrdili.

***Saxifraga granulata* – lomikameň zrnitý**

Nízke Tatry, Moštenica, asi 10 kvitnúcich jedincov na kosenej lúke na svahu Moštenickej doliny poniže obce, 7.6.2010*.

Lomikameň zrnitý bol v sledovanom území doposiaľ zaznamenaný iba pri Slovenskej Ľupči (Procházka & Krahulec 1982) a na nepresne lokalizovanom mieste medzi Priechodom až Lučatínom (Jasičová 1985a). Výskyt na horeuvedenej lokalite uverejnili Slezák et al. (2012).

***Saxifraga hieraciifolia* – lomikameň jastrabníkolistý**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), kar Chabenica, jeden kvitnúcí jedinec, 23.7.1998.

Nízke Tatry, Zákľuky (1915 m), terénna ryha s potokom klesajúca do karu Mlynce, 18.6.1996.

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), kar Mošnica, po spádnici orientovaná vlhká terénna ryha, 27.6.1995, 7.7.1995.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1932 m), 6.6.2000, 10.10.2007.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), kar Veľkého Dereša, 10.10.2007.

Nízke Tatry, Kráľička (1807 m), vápencové skaly nad záverom doliny Štiavnica, 1675 m n. m., 23.8.1995.

Nízke Tatry, mokvavé skaly v kare Holičná medzi Strednou hoľou (1876 m) a Orlovou (1840 m), 1670 m n. m., 5.7.1996.

Lomikameň jastrabníkolistý rastie v Nízkych Tatrách takmer výlučne len v Ďumbierskej časti (Jeslík 1970, Jasičová 1985a), v kráľovoohoľskej časti bol nájdený iba v glaciálnom kare Holičná (Turis & Valachovič 1996).

***Saxifraga moschata* – lomikameň pižmový**

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), okolie Chaty M. R. Štefánika, 14.6.1994.

Nízke Tatry, záver Širokej doliny, pri žltom značenom turistickom chodníku z Demänovského sedla do Krúpovho sedla, 24.6.1995.

Nízke Tatry, Krúpova hoľa (1922 m), zamokrené miesta pri zeleno značenom turistickom chodníku z Krúpovho sedla do Demänovskej doliny, 1700 – 1750 m n. m., 24.6.2005.

Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), strmý svah klesajúci do karu Bystrá, vedľa žltého značeného turistického chodníka, 24.6.1995, 27.6.2015.

Nízke Tatry, okraj zrázov do karu Bystrá medzi Krúpovym sedlom a Ďumbierikom (2019 m), 24.6.1995.

Nízke Tatry, Ďumbierik (2019 m), severný svah klesajúci do karu Bystrá, 24.6.2005.

Nízke Tatry, kar Bystrá pod Ďumbierom (2043 m), okolie nižšieho plesa, 12.8.1997 i vyššie pod bralami Ďumbiera (2043 m), 18.8.1999, 22.7.2015.

Nízke Tatry, Ludárový kar, hojne na sutine pod severnou stenou Ďumbiera (2043 m), 12.8.1997.

Nízke Tatry, Ludárový kar, sutinatý svah východne od širokého trávnatého žľabu klesajúceho od sedla medzi Ďumbierom (2043 m) a Štiavnicou (2025 m), 12.8.1997.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), horná časť karu Brusnica (= Litôry), cca 1860 m n. m., 16.9.1997.

Nízke Tatry, Králička (1807 m), vápencami budovaný bralnatý svah nad záverom doliny Štiavnica, 2.8.1994, 23.8.1995.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), vrcholová časť a bralá na svahu klesajúcom do ľľanovskej doliny, 29.7.1999.

Nízke Tatry, Vyšná Boca, Bocianske sedlo (1506 m), 5.11.1994.

Na rozdiel od iných vysokohorských lomikameňov je tento druh v NAPANT známy iba približne od Demänovského sedla na východ po Králičku a v masíve Krakovej hole, pričom západnejšie smerom na Chopok (2024 m) a Chabenec (1955 m) nebol zaznamenaný (Jeslík 1970, Jasičová 1985a). Zaujímavú izolovanú populáciu v Bocianskom sedle spomína aj Jeslík (l. c.). V kráľovoohoľskej časti uvádza Jasičová (l. c.) Sillingerove nálezy, avšak bez uvedenia zdrojového materiálu. Na omyl tejto informácie možno usudzovať zo Sillingerovej sumarizácie alpínskych druhov zastúpených v Nízkych Tatrách, v ktorej konštatuje, že *S. moschata* sa vyskytuje len na Ďumbieri a na Chopku (Sillinger 1933). Takisto Hrouda et al. (1990) výskyt v kráľovoohoľskom masíve popierajú a rovnako ani my sme ho tam nenašli.

***Saxifraga mutata* – lomikameň pozmenený**

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), tri jedince na bralách na východnom okraji Úplazov, 1410 – 1415 m, 28.7.1995.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), asi 100 – 150 jedincov na vápencovom brale v hornej časti doliny Salatínka, 1545 m n. m., 24.10.1995.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), ľavá strana doliny Salatínka, vápencová skala v cca 1100 m n. m., 5.7.1995.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), južný predvrchol, asi 60 jedincov, 1610 m n. m., 29.7.1994, 24.10.1995, 2.8.1996.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), blízko vrcholu, 1625 – 1628 m n. m., 29.7.1994, 2.8.1996.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), 5 jedincov na južnom svahu v strmom trávnom žľabe západne od turistického chodníka z Ráztockého sedla na vrchol, 29.7.2010.

Lomikameň pozmenený je v Západných Karpatoch aktuálne známy iba na Salatíne, kde rastie na viacerých miestach. Objavený bol ešte koncom 18. storočia alebo začiatkom 19. storočia (Jasičová 1985a). Staršie údaje o výskyte tohto vápnomilného druhu na lokalite Kunstava v Kumštovej doline v Nízkych Tatrách viacerí autori pokladajú za mylné s odôvodnením nevyhovujúceho acidického substrátu v okolí. Plošne veľmi malý vápencový ostrov sa v Kumštovej doline predsa len nachádza, ale lomikameň pozmenený na ňom nerastie a nepotvrdili sme ho ani v iných častiach doliny. Je pravdepodobné, že Kitaibel, autor jedinej informácie o výskyte druhu na lokalite Kunstava (Jasičová 1985a), si ho zamenil s veľkými listovými ružicami *Saxifraga paniculata* f. *recta* (cf. Jeslík 1970). V roku 1968 Jeslíkom vysadené jedince na Kráľičke (1807 m) sme už neobjavili a rovnako neúspechom skončili aj jeho pokusy s výsevom semien na Kozích chrbtoch a na Kráľičke (Jeslík 1970).

Lomikameň pozmenený na Slovensku rastie iba v masíve Salatína

***Saxifraga oppositifolia* – lomikameň protistojnolistý**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), kar Chabenica, početný výskyt, 23.7.1998*.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1928 m), niekoľko sterilných jedincov, 6.6.2000, 10.10.2007.

Nízke Tatry, Ďumbierik (2019 m), severný svah klesajúci do karu Bystrá, 24.6.2005.

Nízke Tatry, Ludárový kar, sutiny pod bralami Ďumbiera (2043 m), 12.8.1997*.

Lomikameň protistojnolistý rastie len na niekoľkých miestach Ďumbierskej časti Nízkyh Tatier, kde ho medzi Chabencom až Štiavnicou (2025 m) našiel aj Jeslík (1970).

***Saxifraga paniculata* – lomikameň metlinatý**

Nízke Tatry, kar Veľký Brunov medzi Strednou hoľou (1876 m) a bezmennou kótou 1875 m, na hornom konci skál na pravej strane karu, 1670 m n. m., 16.7.2004.

V systéme vlhkých i suchších rulových brál na pravej strane karu Veľký Brunov rastie viacero ďalších druhov uprednostňujúcich bázičkejšie horniny, ako napr. *Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Pedicularis verticillata* alebo *Cystopteris fragilis*. Tieto druhy sa s väčšou frekvenciou vyskytujú v granitmi alebo granodioritmi budovaných glaciálnych karoch Ďumbierskej časti Nízkyh Tatier, avšak v masíve Kráľovej hole (1946 m) sú veľmi vzácné (Turis et al. 2006).

***Saxifraga rotundifolia* – lomikameň okrúhlostý**

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), les v doline Jazvečie, 30.6.1994.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), dolina Hučiaky, les pred začiatkom rokliny aj povyššie rokliny, 22.6.1994.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), les aj bralá na ľavej strane i v hornej časti doliny Salatínka, 31.5.1994, 5.7.1995, 24.10.1995.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), dolina Salatínka, bočná dolinka Jurášiková, 27.7.1995.

Lomikameň okrúhlostý má v masíve Salatína východný okraj svojho areálu v rámci Slovenska, zasahuje sem z fatranskej oblasti (Jasičová 1985a).

***Saxifraga tridactylites* – lomikameň trojprstý**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, Ulický bok (480 m), vápencové skalky v okolí bývalého lomu a asfaltovej cesty do Slovenskej Ľupče, 16.5.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, po oboch stranách potoka Ľupčica, bralo pri malej vodnej nádrži a suchý svah nad poľnohospodárskou farmou, 10.5.1994*.

Nízke Tatry, Brusno, Sopotnická dolina, početne na xerothermoch na ľavom svahu začiatku doliny medzi roľníckym družstvom a cestou Banská Bystrica – Brezno, 15.5.1995 i xerothermy na kóte Hrb (495 m) na pravej strane doliny, 23.5.1995.

Nízke Tatry, Jasenie, bezmenný odlesnený kopec s vyčnievajúcimi skalkami západne od obce, 24.5.1996.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Iľanovo, Rohačka (827 m), 2.7.1996.

V prehľade rozšírenia druhu na Slovensku (Jasičová 1985a) chýbajú informácie o prítomnosti lomikameňa trojprstého v južnej časti fyto geografického okresu Nízke Tatry.

***Saxifraga wahlenbergii* – lomikameň trváci**

Nízke Tatry, Siná (1560 m), záver doliny Kamenistá pod severnými až severozápadnými bralami Sinej, 15.6.1994, 21.9.2004.

Masív Sinej je jedinou aktuálne známou oblasťou výskytu lomikameňa trváceho v Nízkych Tatrách. Ďalšie uvádzané lokality na Kráľičke (1807 m) a na svahoch Krakovej hole (1752 m) klesajúcich do Demänovskej doliny (Jeslík 1970, Jasičová 1985a) sme napriek viacnásobnému overovaniu nepotvrdili.

***Sceptridium multifidum* – vratičník mnohozárezový**

Nízke Tatry, Kráľova hoľa (1946 m), Zadná dolina, okraj lesnej cesty, 11.8.1995, 16.9.1999, 6.9.2012.

Nízke Tatry, Bacúch, východný svah kóty Biela skala (1250 m), asi 15 jedincov na okraji lesnej cesty rastúcich na ploche asi 10 × 5 m, 30.8.2017.

V sledovanom území je vratičník mnohozárezový aktuálne známy iba na Bielej skale, kde ho objavil Veverka (2018). Populácia rastúca v Zadnej doline na miestach s pôdnym krytom narušeným činnosťou lesnej prevádzky už zanikla v dôsledku zarastenia čučoriedkami a smrekom. Je pravdepodobné, že išlo o rovnakú populáciu, ktorú spomínajú aj Hrouda et al. (1990).

***Schoenoplectus tabernaemontani* – škripinec dvojbližnový**

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Ludrová, pri minerálnom prameni na hornom konci obce, 3.8.1995.

Liptovská kotlina, Liptovská Štiavnica, Územie európskeho významu SKUEV1152 Sliačske travertíny pri prameni minerálky, 19.9.2001, 15.6.2004.

Liptovská kotlina, Liptovská Štiavnica, pri horárni v ústí Komorníckej doliny, 3.8.1995, 15.6.2004.

Liptovská kotlina, Liptovské Sliače, Prírodná rezervácia Sliačske travertíny, 3.8.1995.

Škripinec dvojbližnový rastie v NAPANT veľmi vzácne len v okolí minerálnych prameňov neďaleko Ružomberka.

***Schoenus ferrugineus* – šašina hrdzavá**

Liptovská kotlina, Liptovská Štiavnica, dva trsy v Území európskeho významu SKUEV1152 Sliačske travertíny pri prameni minerálky, 19.9.2001; 5 fertilných trsov, 15.6.2004.

Šašina hrdzavá patrí k najvzácnejším rastlinám sledovaného územia. Vďaka cieľovým manažmentovým opatreniam sa jej početnosť v posledných rokoch zvýšila na približne 50 trsov. Zachovanie druhu v území je však neustále ohrozované snahami o urbanizáciu okolia lokality. Ďalšia lokalita na okraji intravilánu Liptovskej Štiavnice (Ondrejová & Hrivnák 1994) zanikla krátko po jej objavení.

***Scilla drunensis* subsp. *buekkensis* – scila severná bukovská**

Nízke Tatry, Banská Bystrica, Prírodná rezervácia Baranovo, 24.4.1996.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, v podraste izolovaných skupín drevín na lúke severne od Chráneného areálu Jakub i v okrajových častiach lesa vedľa lúky Roveň, 19.4.1995, 9.4.2010, 25.3.2012, 26.3.2017.

Scila severná bukovská rastie v NAPANT iba neďaleko Banskej Bystrice na južných a juhozápadných svahoch Horného dielu (996 m), kde ju našli aj Vlčko et al. (2004) a Slezák et al. (2012).

***Scilla kladnii* – scila Kladného**

Nízke Tatry, Ráztoka, v krovinách nad obcou neďaleko stožiaru mobilného operátora nad Nemeckou, 560 m n. m., 7.4.2010.

Nízke Tatry, Nemecká, údolie severne od hydínárne Zámotie i susediaci pahorok Šiman (538 m), 490 – 520 m n. m., 31.3.2017.

Scila Kladného je bežná vo vyššie položených častiach sledovaného územia. Uvedené lokality sa nachádzajú na južnom okraji nízkotatranskej arely a v rámci nej blízko vertikálneho minima, ktoré v nadmorskej výške 390 m pri Slovenskej Ľupči spomína Slobodník (2003). Výskyt pri Ráztoke uverejnili aj Slezák et al. (2012).

***Scopolia carniolica* – skopólia kranská**

Nízke Tatry, Moštenica, malá populácia pri lesnej ceste na južnom svahu kóty Handliarka (1211 m), 6.5.1997*, 13.6.2007.

Nález výrazne izolovanej populácie skopólie kranskej v závere Moštenickej doliny uverejnil už Vařečka (1857) a jeho objav preberali, alebo neskôr potvrdili aj ďalší autori (napr. Vařečka sec. Neilreich 1866, Tmák 1884 ut *Scopolina atropoides*, Vařečka sec. Futák 1943, Procházka & Krahulec 1982, Hendrych & Hendrychová 1989, Banášová & Goliašová 1993).

***Scorzonera hispanica* – hadomor španielsky**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Uľanka, lúky nad železničnou traťou, 8.6.2005 i lúky na juhozápadnom svahu kóty Pasoviská (649 m), 23.6.2004.

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, na viacerých miestach v Chránenom areáli Jakub, 26.5.2004*.

Hadomor španielsky sme zaznamenali iba na juhozápadnom okraji hodnoteného územia v blízkom okolí Banskej Bystrice (Turisová & Turis 2007). Nájdený bol aj v severnej časti v masíve Ohnišťa (1538 m) (Kochjarová et al. 1997), na vrchu Sielnice (1244 m) a pri Svaríne (Sillinger 1933).

***Scorzonera humilis* – hadomor nízky**

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, zarastajúce psicové lúky Okrúhle juhozápadne od kóty Sofanka (1118 m), 31.5.2005, 10.6.2004*.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, lúky v údolí Kvasničné juhozápadne od kóty Doštianka (1235 m) a západne od obce, skupina kvitnúcich jedincov na ploche asi 3 × 3 m, 22.6.2006.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, psicové lúky blízko žltu značeného turistického chodníka východne od vrchu Smrečiny (1365 m), 31.5.2017.

Málopočetné populácie hadomoru nízkeho rastú zriedkavo na zachovalých horských lúkach v okolí Liptovskej Tepličky. V severnej časti sledovaného územia bol nájdený ešte aj v Jánskej doline (Jasík 2012) a bez uvedenia lokality tiež v spoločenstve *Calamagrostidetum variae carpaticum* (Sillinger 1933). V južnej časti územia je známy iba pri Dolnej Lehote (Jasík l. c.). Staršie údaje o výskyte pri Slovenskej Ľupči (Procházka & Krahulec 1982) sme nepotvrdili.

***Scrophularia umbrosa* – krtičník tŕňomilný**

Nízke Tatry, Nemce, zvyšok lužného lesa vedľa Nemčianskeho potoka severne od roľníckeho družstva, 29.5.1995.

Liptovská kotlina, Liptovská Štiavnica, mokrad' pred vjazdom do obce, 20.9.1994.

V prehľade rozšírenia krtičníka tŕňomilného na Slovensku nie sú uvedené konkrétne lokality z NAPANT (Chrtek & Skočdoplová 1997).

***Sedum alpestre* – rozchodník alpínsky**

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), menšie skaly a sutiny na južnom svahu klesajúce do doliny Hošková, 9.8.1996.

Rozchodník alpínsky je hojný na kryštalickej horninách v celej vysokohorskej časti Nízkyh Tatier, ale na vápňitých horninách sme ho zaznamenali len na spomenutej lokalite.

***Selaginella selaginoides* – plavúnka brvitá**

Nízke Tatry, glaciálny kar Kónské medzi Veľké Kónské (1882 m) a Malé Kónské (1875 m), v dolnej polovici svahu, 23.8.2013.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, úpätie brál na západnej strane hrebeňa, 6.8.2015.

V Nízkyh Tatrách druh rastie predovšetkým vo vápencovo-dolomitckej severnej časti územia a len ojedinele bol nájdený aj v glaciálnych karoch na granitoch (Jeslík 1970).

***Sempervivum wettsteinii* subsp. *heterophyllum* – skalnica Wettsteinova veľkolistá**

Nízke Tatry, Svarín, Mačacia (1410 m), skalnatý hrebeň na severozápadnom a západnom svahu, 25.9.2001.

Nízke Tatry, Chmelinec (1509 m), melafýrové skaly vo vrcholovej časti, 22.7.2002.

Tento západokarpatský endemit sa vyskytuje predovšetkým na vulkanitoch Slovenského stredohoria. Ojedinelé lokality sú známe aj z Klenovského Vepra (1338 m), Krivánskej Malej Fatry, Chočských vrchov a Slanských vrchov (Kliment 1999), ale z Nízkyh Tatier doposiaľ nie je spomínaný. Na melafýrových skalách blízko Malužinej v nadmorskej výške približne 750 m zistili Letz & Marhold (1998) prechodné typy medzi *Sempervivum wettsteinii* subsp. *heterophyllum* a *S. wettsteinii* subsp. *wettsteinii*, ktoré ale priradili k druhému z menovaných taxónov.

***Senecio abrotanifolius* subsp. *carpathicus* – starček abrotanolistý karpatský**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), okolie vrcholu, 23.7.1998.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), kar Veľkého Dereša, 7.8.1998, 6.6.2000.

Nízke Tatry, medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Chopkom (2024 m), vrcholová časť pohoria, 18.6.2014.

Nízke Tatry, medzi Chatou M. R. Štefánika a Štiavnicou (2025 m), 15.8.2001.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), kar Brusnica (= Litôry), 16.9.1997.

Nízke Tatry, od Bartkovej (1790 m) po Kráľovu hoľu (1946 m), na celom úseku v hrebeňovej časti, 24.9.1998.

Nízke Tatry, kar Holičná medzi Strednou hoľou (1876 m) a Orlovou (1840 m), na dne karu v 1570 m n. m., 5.7.1996.

Nízke Tatry, Stredná hoľa (1876 m), na sever vybiehajúca rászocha oddeľujúca doliny Holičná a Široká, jedince zbiehajú až do 1670 m n. m., 17.8.2004.

Nízke Tatry, Telgárt, okolie rulových skál na bezmennej kóte 1538 m severne od Martalúžky, 26.8.2002.

Na silikátovom hlavnom hrebeni d'umbierskej časti Nízkyh Tatier uvádza starček abrotanolistý karpatský Jeslík (1970) od Chabencu po Rovnú hoľu (1723 m) a na rovnakom podklade tiež na bočných rászochách Bôr (1888 m), Veľký Gápeľ (1776 m), Malý Gápeľ (1572 m) a Kráľov stôl (1580 m). Výnimočne bol nájdený (Cejp 1928 PRC sec. Hodálová et al. 2023 ut *Jacobeia abrotanifolia* subsp. *carpathica*) aj na vápencami budovanej Krakovej holi (1752 m). V kráľovohoľskej časti Nízkyh Tatier sme druh zaznamenali pozdĺž hlavného hrebeňa od Bartkovej po Kráľovu hoľu, odkiaľ zachádza ďalej na východ takmer po hranicu NAPANT s Národným parkom Slovenský raj. Na západnejšie ležiacej Veľkej Vápenici (1691 m) sme tento starček už nezistili.

***Senecio umbrosus* – starček tŕňomilný**

Nízke Tatry, Donovaly - časť Hanesy, asi 5 kvitnúcich jedincov na lúke pri okraji cesty Ružomberok – Banská Bystrica približne 100 m poniže obce, 9.8.2002, 13.8.2004.

Nízke Tatry, Moštenica, dolina Čierna, približne 30 kvitnúcich jedincov na zvetranom penovcovom substráte na začiatku bezmennej ľavostrannej dolinky klesajúcej z kóty Vlačuhovo (1034 m), 27.5.1999, 20.8.1999*, 5.6.2002, 22.5.2014.

Nízke Tatry, Moštenica, Uhliarska dolina, 5 kvitnúcich jedincov na penovcovom pramenisku v bočnej bezmennej dolinke západne od chaty Slovenka, 1.8.2019.

Nízke Tatry, Moštenica, Uhliarska dolina, asi 20 kvitnúcich jedincov pod elektrickým vedením cca 300 m povyše obce, 1.8.2019.

Nízke Tatry, Moštenica, Uhliarska dolina, niekoľko jedincov na okraji penovcového prameniska vedľa cesty na Moštenickú Kyslú, 5.6.2002, 27.5.2005, 1.8.2019.

Nízke Tatry, Hiadeľ, asi 10 fertílňých jedincov v okolí prameniska na ľavom svahu doliny Vážna pred obcou, 24.8.2005.

Nízke Tatry, Medzibrod, asi 10 jedincov na lúke na ľavom svahu doliny Borovského potoka povyše lyžiarskeho vleku, 29.9.2005.

Nízke Tatry, Liptovská Osada, dolina Patočiny, popri údolnej ceste i na spásaných lúkach na pravom svahu doliny, 28.8.2012.

Nízke Tatry, Liptovská Lúžna, viacero jedincov v oblasti vápencových skál nad potokom Lúžňanka poniže obce, 2.5.2002.

Nízke Tatry, Liptovská Lúžna, dve mikropopulácie na trávnom svahu severne od obce povyššie odbočky do doliny Salatínka, 22.8.2012.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, svah nad sedlom Biela púť (595 m) povyššie kameňolomu smerom k elektrickému vedeniu, 25.6.2014.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Ludrová, vrch Pánková (686 m), 9.8.1995, 19.6.2014.

Nízke Tatry, Partizánska Ľupča, Ľupčianska dolina, suchá dolinka na západnom úpätí kóty Vysoká (1318 m); rozptýlene od vyústenia bočnej dolinky Salatínka až po začiatok Ľupčianskej doliny; v bočnej dolinke Bravnô severovýchodne od horárne Vršky, 13.8.1998, 11.8.1999.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Liptovské Kľačany, desiatky jedincov v okolí vápencového lomu juhozápadne od obce, 13.6.2006.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, dva jedince na zarastajúcej lúke v bočnej pravostrannej dolinke Veľka Čierna severovýchodne od Demänovskej ľadovej jaskyne, 12.8.2003, leg. M. Jasík.

Nízke Tatry, Jánska dolina, tri jedince na lúke Marušová na južnom úpätí kóty Biela Marušová (1098 m), 23.7.2003.

Nízke Tatry, Jánska dolina, v lese na pravej strane doliny medzi jej začiatkom a bočnou dolinkou Stanišovská, 15.6.2004.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, početná populácia na miestach po odstránení stromov vo svahu nad cestou Kráľova Lehota – Malužiná, 2.8.2015.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, početný výskyt kvitnúcich jedincov na svahu cesty do Malužinej, 2.8.2015.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota, južné svahy Vachtárovej (900 m), 7.8.1996.

Ťažisko výskytu starčeka tŕňomilného v NAPANT tvorí dolina potokov Korytnica a Revúca medzi Korytnicou až Ružomberkom, ktorou vystupuje po ústie pravostrannej dolinky Patočiny. Odtiaľto preniká východným smerom do bočných dolín a zaznamenaný bol už aj na južnej strane Nízkych Tatier pri Podkoniciach, Moštenici, Hiadli a Medzibrode (Benčaťová & Ujházy 1998, Turis 2002, Turisová & Turis 2007). K jeho šíreniu prispieva výstavba komunikácií rôzneho charakteru, elektrovodov, otváranie kameňolomov a iné narušenie pôvodných biotopov.

***Seseli annum* – sezel ročný**

Nízke Tatry, Priečhod, Chránený areál Kopec, 14.7.2006.

Nízke Tatry, Priečhod, dolina Istebník, strmšie svahy vľavo od cesty smerujúcej k Biotike Slovenská Ľupča, 18.6.2002.

Nízke Tatry, Podkonice, xerotermy pod elektrickým vedením južne od obce a juhovýchodne od kóty Beniač (504 m), 25.8.2021.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, bezmenný pahorok s xerothermnou vegetáciou uprostred polí západne od cesty do Podkoníc, 25.9.2014.

Nízke Tatry, Ráztoka, pahorky so xerothermnou vegetáciou východne od kameňolomu i svahy juhovýchodne od obce, 4.10.2001.

V celoslovenskom prehľade rozšírenia sezelu ročného (Hlavaček et al. 1984f) chýbajú konkrétne údaje z NAPANT.

***Silene acaulis* subsp. *exscapa* – silenka bezbyľová nízka**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), kar Chabenica, 23.7.1998.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1932 m), 6.6.2000, 10.10.2007.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), kar Veľkého Dereša, 16.6.1995, 7.8.1998, 6.6.2000, 18.6.2014.

Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), strmý svah klesajúci do karu Bystrá, vedľa žltého značeného turistického chodníka, 24.6.1995, 27.6.2015.

Nízke Tatry, Ludárový kar, viacero miest od horného okraja až po dno karu, 12.8.1997, 17.5.2000.

Nízke Tatry, kar Brusnica, 16.9.1997.

Nízke Tatry, Kozie chrby (1728 m), okolie Chaty M. R. Štefánika, 14.6.1994, 23.6.1994.

Nízke Tatry, Králička (1807 m), bralnatý vápencový svah v závere doliny Štiavnica, 2.8.1994; tamže v 1650 m n. m., 23.8.1995.

Silenku bezbyľovú medzi Chabencom až Králičkou zaznamenal aj Jeslík (1970). V celej nízkotatranskej arele bol zistený jej poddruh *Silene acaulis* subsp. *exscapa* a na Kozích chrboch navyše aj poddruh *S. acaulis* subsp. *longiscapa* (Meredá jun. et al. 2012).

Silenka bezbyľová je v Nízkych Tatrách známa iba od Chabenca po Králičku

***Silene pusilla* – silenka maličká**

Nízke Tatry, Veľká Vápenica (1691 m), viac jedincov popri potôčiku na okraji lesnej cesty asi 200 m poniže sedla Priehybka (1555 m), cca 1480 m n. m., 10.8.1998*.

V Nízkych Tatrách rastie iba na jedinej lokalite (Turis 2002), kde ju objavil Lengyel v roku 1926 (Šingliarová & Mráz 2012, ut *Heliosperma pusillum*).

***Sisymbrium officinale* – huľavník lekársky**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, okraj cesty do Podkoníc na konci obce, 29.6.2005.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, okolie lomov, 19.6.2014.

Spomenuté nálezy dopĺňajú rozšírenie huľavníka lekárskeho v území NAPANT (Goliašová 2002c).

***Sisymbrium strictissimum* – huľavník tuhý**

Nízke Tatry, Jasenie, Jasenianska dolina, les na ľavej strane doliny v miestach plánovanej vodnej nádrže, 15.7.1997.

Liptovská kotlina, Liptovský Hrádok, porast asi 10 × 5 m vedľa cesty do Kráľovej Lehoty, 9.7.2020.

Nízke Tatry, Čierny Váh, rozsiahle a takmer súvislé porasty popri ceste od začiatku osady Svarín po vodnú nádrž Čierny Váh i okraje ciest po oboch brehoch vodnej nádrže, 20.6.2013, 9.7.2020.

Nízke Tatry, dolina Ipoltica, popri ceste v brehových porastoch potoka Ipoltica, 12.8.2020.

V posledných rokoch sme zaznamenali intenzívne šírenie druhu pozdĺž okrajov ciest najmä v čiernovážskej oblasti sledovaného územia.

***Sisyrinchium montanum* – mečovka horská**

Nízke Tatry, Medzibrod, desiatky kvitnúcich jedincov na ploche asi 30 × 30 m, vlhké miesta s *Carex pallescens* na lúke severovýchodne od obce, N=48,8015519°, E=19,3651864°, 27.5.2019*.

Z územia Zakarpatskej Ukrajiny mečovka horská presahuje na východné Slovensko do oblasti Polonín, Vihorlatu, Slanských vrchov až okolia Košíc, odkiaľ je väčšina slovenských údajov (Dudáš 2022, Gajdošová 2022). Západnejšie bola zaznamenaná iba pri Čičmanoch, Žiline (Dudáš l. c.) a pri Piešťanoch (Dostál & Červenka 1992). Z územia Nízkych Tatier doposiaľ nebola uvádzaná.

***Sonchus palustris* – mlieč močiarny**

Nízke Tatry, Heľpa, asi 30 jedincov v mokradi pred obcou po ľavej strane cesty Brezno – Červená Skala, 19.8.2015.

Rozšírenie mlieču močiarného v sledovanom území nie je známe.

Sorbus atrimontis

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), vrcholová časť, jeden jedinec v kosodrevine východne od kóty, 27.7.2012* (det. D. Bernátová, rev. J. Velebil).

Jarabina čiernokamenská bola donedávna pokladaná za endemit Veľkej Fatry, kde rastie len na niekoľkých miestach v najvyšších polohách pohoria (Bernátová et al. 2007, Kliment et al. 2023).

***Sorbus chamaemespilus* – jarabina mišpuľková**

Nízke Tatry, Vajskovská dolina, glaciálny kar Stredné Kotliská, asi 50 cm vysoký jedinec, 16.7.1996*.

Nízke Tatry, Kozie chrby (1728 m), 2.8.1994.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), bralá na východnom okraji Úplazov, 28.7.1995.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), viacero miest v kosodrevinou porastenej vrcholovej časti, 29.7.1994.

Nízke Tatry, Jasná, dolina Zadnej vody, jeden krík pri žltom značenom turistickom chodníku, 10.10.2007.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), glaciálny kar na severnom svahu, jeden plošne rozsiahlejší krík, 1710 m n. m., 7.8.1998.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, bralnatý hrebeň Na jame (1438 m), 15.6.1994.

Nízke Tatry, Demänovská dolina, jeden nízky krík v bočnej ľavostrannej dolinke Nižný Blatník, 1010 m n. m., N=49,0032667°, E=19,5710833°, 1.7.2020.

Nízke Tatry, Chopok (2024 m), Lukový kar, jeden krík vysoký asi 40 cm pod severnou stenou Chopku (2024 m), 1690 m n. m., 3.9.1997.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), dolinka Krčahovo, dva kríky vo východnej časti bralnatého svahu Klinčeky, 6.8.2003.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), jeden krík v kosodrevine pri turistickom chodníku blízko vrchola, cca 1725 m n. m., 29.7.1999*.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), jeden jedinec v strmom žľabe klesajúcom od vrcholu na sever do ľľanovskej doliny, 1520 m n. m., 29.7.1999.

Jeslík (1970) aj Májovský (1992) uvádzajú mišpuľku predovšetkým z vyšších vápencových vrchov severnej časti územia od Salatína po Ohnište (1538 m). Naše nálezy v doline Zadnej vody a v niekoľkých glaciálnych karoch dopĺňajú výnimočné údaje o výskyte aj na nevápenatých horninách Prašivej (Májovský l. c.) a na mylonitoch karu Solisko pod Poľanou (Jeslík l. c.). Výskyt na Ďumbieri (Heuffel, Kárpáti sec. Májovský l. c.) sa pravdepodobne vzťahuje na vápencové Kozie chrby na jeho južnom svahu, pretože v staršej literatúre nie sú Kozie chrby vylišované ako samostatná lokalita, ale bývajú pokladané za súčasť Ďumbiera.

***Sparganium erectum* – ježohlav vzpriamený**

Nízke Tatry, Brezno, vodná nádrž na potoku Vagnár severne od sedla Vagnár, 11.7.2005, leg. M. Jasík.

Liptovská kotlina, Partizánska Ľupča, mokrade severozápadne od obce, 8.7.2003.

V sledovanom území ježohlav vzpriamený dávnejšie našli Sillinger (1933, ut *Sparganium ramosum*) v Jánskej doline a v údolí Čierneho Váhu a nedávno pri Ľanove tiež Hrivnák et al. (2009).

***Spiraea media* – tavoľník prostredný**

Nízke Tatry, Banská Bystrica, Horný diel (996 m), vápencové bralá v Prírodnej rezervácii Baranovo, 7.5.2019.

Nízke Tatry, Brezno, kremencové skaly v Prírodnej rezervácii Breznianska skalka, 21.9.2005.

Nízke Tatry/Slovenský raj, Pusté Pole, v starom opustenom lome na začiatku Zadnej doliny i na svahu pred vodnou nádržou v bočnej dolinke Hudrová, 9.9.2011.

Nízke Tatry, Jánska dolina, vrcholové bralá v závere bočnej pravostrannej dolinky Špatná na severnej strane Ohnišťa (1538 m), 24.7.2002.

Nízke Tatry, Svarín, Mačacia (1410 m), skalnatý hrebeň na severozápadnom a západnom svahu, 25.9.2001.

Nízke Tatry, Chmelinec (1509 m), melafýrové skaly, cca 1430 m n. m., 22.7.2002.

S výnimkou výskytu v masíve Horného dielu ostatné nami zistené lokality tavoľníka prostredného korešpondujú s názorom Zahradníkovej (Zahradníková 1992b), podľa ktorej vo fyto geografickom okrese Nízke Tatry rastie od Demänovskej doliny smerom na východ. Na vrchu Horný diel (= Baranovo) našla tento ker aj Janišová (1995), na vrchu Mačacia ho spomína už Turis (2002).

***Stachys annua* – čistec ročný**

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, bezmenný pahorok s xerothermnou vegetáciou uprostred polí západne od cesty do Podkoníc, 25.9.2014.

Uvedený nález dopĺňa doteraz známe rozšírenie druhu v sledovanom území v okolí Slovenskej Ľupče a Moštenice (Procházka & Krahulec 1982).

***Stachys germanica* – čistec nemecký**

Nízke Tatry, Selce, pri bývalých lyžiarskych skokanských mostíkoch, 10.7.1995.

Nízke Tatry, Selce, lúky na ľavom svahu Selčianskeho potoka oproti lyžiarskemu vleku Čachovo, 27.7.1999.

Čistec nemecký rastie v NAPANT v xerothermných travinno-bylinných porastoch na vápnitom substráte a zatiaľ bol zaznamenaný iba pri Španej Doline (Slezák et al. 2012), Slovenskej Ľupči (Procházka & Krahulec 1982, Feráková 1993), Nemciach a Priechode (Benčaťová & Ujházy 1998).

***Stipa capillata* – kavyľ vláskovitý**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, Chránený areál Jakub, niekoľko trsov spoločne so *Stipa joannis* na miestach s veľmi plytkou pôdou v južnej časti chráneného územia, 14.6.2016.

V sledovanom území sme zistili tri druhy kavyľov, ktoré rastú len na jeho juhozápadnom okraji medzi Priechodom, Slovenskou Ľupčou a Banskou Bystricou - časťou Jakub. Spomedzi nich kavyľ vláskovitý rastie iba na vyššie uvedenej lokalite, pričom pred rokom 2016 sme jeho výskyt nezaznamenali. Zároveň ide o jediný nález druhu v regióne Zvolenskej kotliny na pravej strane Hrona. Naproti tomu na ľavej strane rieky medzi Slovenskou Ľupčou až Zvolenom sme, s výnimkou malej izolovanej populácie *Stipa joannis* v Prírodnej rezervácii Šupín, našli výlučne len *Stipa capillata*.

***Stipa joannis* – kavyľ Ivanov**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, Chránený areál Jakub, svah klesajúci od turistického prístrešku ku začiatku náučného chodníka, 26.5.2004* i približne 5 trsov na protifahlom svahu na miestach s veľmi plytkou pôdou, 14.6.2016.

Nízke Tatry, Priechod, Chránený areál Kopec, 20.6.2000*, 18.6.2004, 14.7.2006.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, Príboj, vľavo od cesty do Slovenskej Ľupče a západne od potoka Istebník, asi 30 trsov na okraji starého lomu zastavaného plechovými objektami, 16.5.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, svah pod elektrickým vedením na začiatku bezmennej dolinky západne od Prírodnej rezervácie Mackov bok, 15.6.2016.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, asi 30 trsov pri opustenom kameňolome medzi Prírodnou rezerváciou Mackov bok a cestou z Príboja do Slovenskej Ľupče, 30.5.1994, 16.5.2000*, 30.5.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, Prírodná rezervácia Mackov bok, 5.6.1997*, 7.6.2000, 29.5.2001.

Aj keď kavyľ Ivanov rastie v menších populáciách na viacerých miestach NAPANT v bližšom okolí Slovenskej Ľupče, v staršej literatúre sa uvádza iba z jedinej lokality (Procházka & Krahulec 1982). Ďalšiu lokalitu nedávno našiel Jasík (2017). Aktuálne najväčšia populácia s niekoľkými stovkami kvitnúcich jedincov sa vyskytuje pri Priechode. V Chránenom areáli Jakub pri Banskej Bystrici bolo niekoľko trsov objavených až v roku 2004.

***Stipa pulcherrima* – kavyľ pôvabný**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, Chránený areál Jakub, tri blízko seba rastúce skupiny trsov na svahu neďaleko začiatku náučného chodníka, 26.5.2004*, 14.6.2016.

Kavyľ pôvabný sme v sledovanom území našli iba v Chránenom areáli Jakub, kde rastie spolu s kavyľom Ivanovým. Nie je vylúčené, že obidva druhy sú tu nepôvodné, nakoľko boli zaznamenané až v roku 2004 a územie je známe výskytom aj iných vysadených druhov, hoci kavyľ sa medzi nimi neuvádzajú (cf. Kleinert 2001).

***Streptopus amplexifolius* – objímvka obyčajná**

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), dolina Jazvečie, 30.6.1994.

Nízke Tatry, Jasná, pri červeno značenom turistickom chodníku zo Zadnej vody na Lukovú, 9.6.2011.

Nízke Tatry, Ludárový kar, v oblasti hornej hranice lesa, cca 1500 m n. m., 28.7.1999.

Nízke Tatry, kar Brusnica pod Štiavnicou (2025 m), v kosodrevine, 15.8.2000.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, Hradište (1326 m), dolinka Hrtanová, 14.6.2000.

Nízke Tatry, Svarín, les na severovýchodnom svahu Mačacej (1410 m), cca 1200 m n. m., 25.9.2001.

Nízke Tatry, kar Holičná medzi Orlovou (1840 m) a Strednou hoľou (1876 m), 13.9.1995.

Nízke Tatry, kar Veľký Brunov medzi Strednou hoľou (1876 m) a bezmennou kótou 1875 m, medzi skalnými bralami na ľavej strane karu, 13.9.1995, 16.7.2004.

Uvedené nálezy upresňujú a dopĺňajú uverejnené rozšírenie objímkavy obyčajnej v Nízkych Tatrách (Sillinger 1933, Jeslík 1970, Škovirová & Dobošová 1987, Kochjarová et al. 1997, Turis et al. 2006).

Taraxacum* sect. *Alpestria

Nízke Tatry, kar Bystrá pod Ďumbierom (2043 m), jeden kvitnúci jedinec, 22.7.2015.

Nízke Tatry, Štiavnica (2025 m), na sever vybiehajúci bralnatý hrebeň oddeľujúci Ludárový kar od karu Brusnica, úpätie brál na západnej strane hrebeňa, 6.8.2015.

Pre taxonomickú komplikovanosť rodu *Taraxacum* boli jedince nájdené na uvedených lokalitách determinované iba do úrovne sekcie *Alpestria*, kam patrí napríklad aj endemit Nízkych Tatier *T. nigricans* zbieraný v oblasti Ďumbiera a na Krakovej holi (1752 m) (Štěpánek et al. 2011).

***Telekia speciosa* – telekia ozdobná**

Nízke Tatry/Veľká Fatra, Staré Hory, skupina kvitnúcich jedincov v nive Starohorského potoka medzi Polkanovou a Starými Horami, 19.7.2007.

Nízke Tatry, Staré Hory, dolina Richtárová, niekoľko kvitnúcich jedincov poniže odbočky ku starým banským haldám, cca 550 m n. m., 12.7.2011.

Nízke Tatry, Staré Hory, povýše posledných domov vedľa cesty na Donovaly, 9.8.2005.

Nízke Tatry, Bystrá, tri kvitnúce jedince pri ceste z Tálav na Črnmé neďaleko chaty Biotika, 7.8.1998.

Nízke Tatry, Kráľova hoľa (1946 m), jeden kvitnúci jedinec na okraji lesnej cesty zo Šumiaca na vrchol asi 1 km poniže Predného sedla (1451 m), 1340 m n. m., 3.9.2014.

Nízke Tatry, Donovaly, Korytnická dolina, jeden kvitnúci jedinec v nive potoka Korytnica asi 100 m poniže vyústenia ľavostrannej dolinky Žarnovka, 27.7.2007.

Nízke Tatry, Ružomberok - časť Podsuchá, pri zeleno značenom turistickom chodníku blízko Brankovského vodopádu, 14.8.1997.

Nízke Tatry/Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, asi tri jedince na okraji cesty Banská Bystrica – Ružomberok poniže odbočky do Vlkolínca, 14.8.1997.

Nízke Tatry, Salatín (1630 m), niekoľko kvitnúcich jedincov na dvoch miestach pozdĺž potoka Ráztočná od jeho križovania s lesnou cestou západne od Ráztockého sedla (1234 m) smerom nadol po prvé lúky, 29.7.2010, 31.7.2010.

Väčšina z uvádzaných nálezov je situovaná v západnej časti sledovaného územia v kontakte s Veľkou Fatrou, kde telekiu ozdobnú pokladá Hendrych (1972) za pôvodný východokarpatský migrant. V mape zobrazujúcej distribúciu druhu na Slovensku autor v Nízkych Tatrách neuviedol žiadne výskytové body (Hendrych l. c.). Zriedkavé nálezy z okolia Starých Hôr uverejnili Turisová & Turis (2007) a od Lučatina Slobodník (2003).

Telekia ozdobná je východokarpatský migrant vo flóre Nízkych Tatier

***Tephrosieris crispa* – popolavec kučeravý**

Nízke Tatry, Bacúch, Bacúšska dolina, jeden jedinec na začiatku doliny pri bývalom tajchu, 27.5.1997.

Nízke Tatry, Zákľuky (1915 m), žľab klesajúci spod vrcholu do doliny Paludžanka, cca 1700 m n. m., 18.6.1996, 4.7.1996, 28.6.2005.

Nízke Tatry, žľab medzi kótami Zákľuky (1915 m) a Stredný Bôr klesajúci do doliny Zadnej vody, 4.7.1996.

Nízke Tatry, dno glaciálneho karu Konské medzi kótou Veľké Konské (1882 m) a Malé Konské (1875 m), N=48,9467167°, E=19,6083000°, 1490 m n. m., 23.8.2013.

Nízke Tatry, kar Bystrá, poniže nižného plesa, 1575 m n. m., 12.8.1997.

Nízke Tatry, Ludárový kar, malé jazierka na hornej hranici lesa, cca 1500 m n. m., 10.8.1994, 28.7.1999.

Nízke Tatry, Kráľova Lehota - Michalovo, rašelinisko neďaleko ústia potoka Skribňovo do Bocianskeho potoka, 24.6.2004.

Nízke Tatry, Malužiná, dolina Hodruša, rašelinisko pri malej vodnej nádrži powyše poľovníckej chaty Hodruša, 30.5.2017.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), 4 kvitnúce jedince v doline Veľká Široká, cca 1420 m n. m., 17.6.1998 i dva kvitnúce jedince v západnejšie situovanej doline Veľká Hlboká, 9.8.1996.

Nízke Tatry, Čierny Váh, údolie potoka Ipolitica, na dne bočných doliniek Ráztoka, Malá Hlístajka a Hošková, 7.6.2005.

Nízke Tatry, Čierny Váh, dolina Dikuľa, bočná dolinka Banisková pri horárni Dikuľa, 16.6.1994.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, pramenisko pri poľnej ceste na plochom horskom hrebeni severovýchodne od kóty Doštianka (1235 m), 22.6.2006.

Nízke Tatry, kar Holičná medzi Strednou hoľou (1876 m) a Orlovou (1840 m), mokvavé skaly, 1670 m n. m., 5.7.1996.

Nízke Tatry, kar Veľký Brunov medzi Strednou hoľou (1876 m) a bezmennou kótou 1875 m, úpätie mokvavých skál, 16.7.2004.

Nízke Tatry, Vikartovce, na dvoch prameniskách v údolí potoka Červienec na severozápadnom svahu kóty Čertovica (1428 m), 24.6.2004.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, pramenisko v lese pod vrcholom kóty Široká (1397 m) v pramennej oblasti Čierneho Váhu, 6.7.2004.

Uvedené údaje dopĺňajú doposiaľ známu distribúciu popolavca kučeravého v Nízkych Tatrách (Jeslík 1970, Hrouda et al. 1990, Kochjarová 1995, Turis et al. 2006).

***Tephroseris integrifolia* – popolavec celistvolistý**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, Chránený areál Jakub, 29.4.2007.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, Ulický bok (480 m), asi 20 kvitnúcich jedincov na juhovýchodnom svahu, 16.5.2000.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, Prírodná rezervácia Mackov bok, 26.5.1995*.

Poľana/Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, Šupín (583 m), tri kvitnúce jedince pri lesnej ceste blízko opusteného lomu neďaleko Prírodnej rezervácie Šupín, 15.6.2005.

Nízke Tatry, Podkonice, viacero miest na južnom svahu i v hrebeňovej časti masívu Vysoká (988 m), 11.4.1995, 1.6.1995*, 27.5.1999.

Nízke Tatry, Moštenica, vrcholová časť kóty Vlačuhovo (1034 m), 27.5.1999.

Nízke Tatry, Medzibrod, dolina Borovského potoka, niekoľko jedincov na strmej lúke na ľavej strane doliny vyššie lyžiarskeho vleku, 26.5.1999.

Nízke Tatry, Ráztoka, Ráztoké lazy, 10 kvitnúcich jedincov na hrebienku s xerothermnou vegetáciou asi 150 m vyššie poľného hnojiska i severnejšie 7 jedincov na strmšom svahu klesajúcom do Bukovskej doliny, 13.5.2002 i dve mikropopulácie poniže poľného hnojiska, 5.6.2005.

Popolavec celistvolistý patrí k ojedinelým druhom NAPANT. Jeho málopočetné populácie rastú v juhozápadnej časti územia a prevažne v Starohorských vrchoch, odkiaľ ho spomínajú Kochjarová

(1995), Turis (2003), Turisová & Turis (2007) a Jasík (2017). Iba pri Ráztoke okrajovo zasahuje aj do orografického celku Nízke Tatry (Turis l. c.).

***Thalictrum lucidum* – žltuška lesklá**

Nízke Tatry, Moštenica, Kyslá, lúky v okolí Prírodnej pamiatky Moštenickej travertíny, 7.6.1995, 5.6.2002.

V sledovanom území sa žltuška lesklá spomína zatiaľ iba v severnej časti v okolí Demänovej (Osvačilová 1982) a v Moštenickej doline na nami uvádzanom mieste (Procházka & Krahulec 1982).

***Thelypteris palustris* – papradník močiarny**

Nízke Tatry, Moštenica, dolina Čierna, vrúbami zarastené pramenisko poniže horárne, 13.6.2007.

Papradník močiarny bol dávnejšie zbieraný v Jánskej doline (Sillinger 1930 PRC in Schidlay 1966) a neskôr nájdený na viacerých miestach doliny Čierna pri Moštenici (Procházka & Krahulec 1982). Izolovane rastie aj pri Polomke (Jasík 2012).

***Traunsteinera globosa* – pavstavač hlavatý**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Uľanka, lúky nad železničnou traťou severovýchodne od obce, 8.6.2005.

Nízke Tatry, Podkonice, Vysoká (988 m), lúky na južnom svahu v okolí turistickej chaty i na severnom okraji lúk a lesa, 27.5.1999.

Nízke Tatry, Moštenica, zarastajúce lúky na ľavej strane Moštenickej doliny poniže obce, 18.5.2004.

Nízke Tatry, Moštenica, Kyslá, lúka Macov kút na juhovýchodnom úpätí Kozieho chrbta (1330 m), 5.6.2002.

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), v okolí Chaty M. R. Štefánika, 15.8.2001.

Muránska planina, Telgárt, Prírodná rezervácia Meandre Hrona, slatina v juhozápadnej časti v katastrálnom území Šumiac, 18.6.1998.

Nízke Tatry/Slovenský raj, sedlo Besník (994 m), svah vedľa cesty Telgárt – Pusté Pole, 17.6.2010.

Nízke Tatry, Liptovská Lúžna, pri svahovom pramenisku nad potokom Lúžňanka blízko rozsiahleho borievkového porastu na južnom úpätí Malej Tlstej (1380 m), 995 m n. m., N=48,9453167°, E=19,3763833°, 1.7.2021.

Nízke Tatry, Malý Salatín (1444 m), trávnatý svah Úplazy, 11.6.1998.

Nízke Tatry, Zákľuky (1915 m), žľab klesajúci spod vrcholu do doliny Paludžanka, cca 1700 m n. m., 28.6.2005.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, lúky v údolí Kvasničné juhozápadne od kóty Doštianka (1235 m) a západne od obce, 22.6.2006.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, horná časť údolia potoka Soľanka, 22.6.2006.

Nízke Tatry, Liptovská Teplička, Panská hoľa (1429 m), 17.6.2016.

Pavstavač hlavatý rastie v NAPANT od xerothermných lúk v najnižších polohách neďaleko Banskej Bystrice až po sekundárne hole v subalpínskom stupni. Viacero chorologických údajov z územia uverejnili Dítě et al. (2004), dopĺňame ich našimi nálezmi. Nález na vrchu Zákluky prekonáva doterajšie výškové maximum v 1600 m n. m. (Jeslík 1970 ut *Orchis globosa*).

***Trientalis europaea* – sedmokvietok európsky**

Nízke Tatry, Donovaly, rašeliniská v Prírodnej rezervácii Barania hlava, 25.6.1996.

Nízke Tatry, Telgárt, Chránený areál Brezinky, rašelinisko v časti povyššie rómskej osady, 12.6.2002.

Liptovská kotlina, Svätý Kríž, Chraste, asi 20 kvitnúcich jedincov na vlhkej lúke na ľavej strane potoka Čemník, N=49,0278333°, E=19,5235556°, 13.6.2006.

Sedmokvietok európsky je v NAPANT veľmi vzácny druh, ktorý sme zistili len na uvedených miestach. Na ďalších publikovaných lokalitách Zámostská hoľa (1612 m) (Goliašová 2016), Kráľov stôl (1580 m) (Jeslík 1970) a Zadná hoľa (1620 m) (Barančok & Krajčí 2009) sme výskyt neoverovali. Údaj z okolia Donovalov (Goliašová l. c.) sa vzťahuje k nami spomínanej Prírodnej rezervácii Barania hlava, kde prítomnosť zaznamenal už Turis (2000, ut Kalište).

***Trifolium ochroleucon* – ďatelina bledožltá**

Nízke Tatry, Selce, pri skládke komunálneho odpadu, 4.7.1995*.

Nízke Tatry, Podbrezová, starý lom v doline Hnusné pri ceste do Hornej Lehoty, 26.6.1997.

Nízke Tatry, Podbrezová - časť Piesok, okolie výdatného prameňa na severnom okraji obce, 26.6.1997.

Ojedinelé nálezy ďateliny bledožltej sú sústredené najmä do juhozápadnej časti sledovaného územia od Banskej Bystrice po Slovenskú Ľupču a Moštenicu (Procházka & Krauhlec 1982), ale výnimočne bola nájdená aj pri Brezne (Jasičová 1988).

***Trifolium pratense* subsp. *kotulae* – ďatelina lúčna Kotulova**

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), dolina Trangoška od Halašovej jamy po Chatu M. R. Štefánika, 15.8.2001.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), okraj vrcholovej plošiny strmo klesajúcej na sever do doliny Veľká Hlboká, 9.8.1996.

Všetky nálezy ďateliny lúčnej Kotulovej sa viažu na karbonátové miesta subalpínskeho stupňa sledovaného územia. Z Kozích chrbtov ju spomínajú aj Sillinger (1933, ut *T. pratense* var. *nivale*) a Jeslík (1970, ut *T. pratense* subsp. *nivale*), ktorý ju našiel ešte na neďalekej Kráľičke (1807 m, ut *T. pratense* subsp. *nivale*) a na Rovnej holi (ut *T. pratense* var. *kotulae*).

***Trifolium rubens* – ďatelina červenastá**

Nízke Tatry, Nemce, lúky na úpäťí kóty Kajchiar (617 m), 11.7.1997*.

Nízke Tatry, Baláže, lúka pri vodojeme na vyšnom konci obce, 3.8.1999.

Nízke Tatry, Podkonice, Vysoká (988 m), svah nad turistickou chatou, 9.7.1997*, 23.9.2011.

Nízke Tatry, Slovenská Ľupča, severne od obce a východne od cesty do Podkoníc, nad záhradkami, 29.6.2005.

Liptovská kotlina, Ružomberok - časť Biely Potok, lemový porast na okraji sekundárnej boriny na západnom svahu kóty Priechod (640 m) neďaleko skládky komunálneho odpadu, 25.6.2014*.

V prehľade rozšírenia ďateliny červenastej na Slovensku je z NAPANT citovaný iba nález pri Medzibrode (Jasičová 1988), Martincová (1989) uverejnila výskyt aj pri Slovenskej Ľupči. Na nami uvedených lokalitách pri Nemciach a Podkoniciach ju spomínajú tiež Benčaťová & Ujházy (1998).

***Triglochin maritima* – barička prímorská**

Muránska planina, Telgárt, asi 20 jedincov v slatine v okolí prameniska v juhozápadnej časti Prírodnej rezervácie Meandre Hrona v katastrálnom území Šumiac, 18.6.2003.

Nízke Tatry, Telgárt, Chránený areál Brezinky, časť pri cintoríne, 12.6.2002, 18.6.2003.

Liptovská kotlina, Liptovská Štiavnica, Územie európskeho významu SKUEV1152 Sliačske travertíny pri prameni minerálky i pri horárni v ústí Komorníckej doliny, 15.6.2004.

Nízke Tatry, Liptovské Sliače, Prírodná rezervácia Sliačske travertíny, 17.7.2002.

Recentné rozšírenie baričky prímorskej v sledovanom území zahŕňa len niekoľko malých slatín udržiavaných cieľenými manažmentovými opatreniami. Malá populácia v Prírodnej rezervácii Meandre Hrona bola objavená až po realizácii manažmentov a kvantitatívny nárast populácie v Chránenom areáli Brezinky nastal takisto až po uskutočnených manažmentových zásahoch. Najpočetnejšiu populáciu pri Liptovských Sliačoch tvorí niekoľko desiatok jedincov. V minulosti baričku zaznamenal Sillinger (1933) v spoločenstve *Caricetum davallianae carpaticum*, avšak neuvádza presnú lokalizáciu fytoocenologického zápisu vyhotoveného buď v Jánskej doline, alebo v údolí Čierneho Váhu.

***Trisetum fuscum* – trojštet brvitý**

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), kar Mošnica, úpätie žulových brál, 18.8.1998* (rev. J. Chrtek).

Nízke Tatry, kar Bystrá, úpätie žulových brál Ďumbiera (2043 m), 22.7.2015* (rev. A. Petrík).

Trojštet brvitý patrí k veľmi vzácnym rastlinám NAPANT. Viackrát bol zbieraný na vápencoch a kremencoch Králičky (1807 m) v závere Jánskej doliny (Jeslík 1970, ut *T. ciliare*), kde ho v spoločenstve *Festuca picta-Trisetum fuscum* hojne zaznamenal aj Sillinger (1933). Nájdený bol taktiež v doline Zadnej vody (Lepš et al. 1985) v závere Demänovskej doliny a na Bôre v kare Sluma (Jeslík l. c.) na lokalite pravdepodobne totožnej s našou.

***Trollius altissimus* – žltohlav najvyšší**

Nízke Tatry, Hiadeľ, pramenisko na okraji vrbiny západne od obce na svahu kóty Prašnica (698 m), 30.5.1999.

Nízke Tatry, Krúpova hoľa (1922 m), zamokrené miesta pri zeleno značenom turistickom chodníku z Krúpovho sedla do Demänovskej doliny, 1700 – 1750 m n. m., 24.6.2005.

Žitohlav najvyšší je pomerne hojný druh vlhkých podhorských až horských lúk na bázičkom substráte v severnej a východnej časti sledovaného územia od Zvolena (1402 m) nad Donovalmi po Pusté Pole. Nález pri Hiadli dokumentuje výnimočný výskyt v juhozápadnej časti NAPANT, na Krúpovej holi druh dosahuje výškové maximum v Nízkych Tatrách, ktoré Jeslík (1970) uvádza na temene Krakovej hole (1752 m) vo výške presahujúcej 1700 m n. m.

***Urtica urens* – prhľava malá**

Nízke Tatry, Demänovská dolina, Repiská, pod skalným previsom pri chate Kožiar, 7.8.2013.

Zo sledovaného územia uverejnili výskyt prhľavy malej Procházka & Krahulec (1982) pri Podkoniciach a Škovirová & Dobošová (1987) pri turistickom chodníku na okraji Národnej Prírodnej rezervácie Ohnište. Oba údaje prebrala aj Goliašová (2006b), ktorá však údaj z Ohništa omylom priradila do fyto geografického podokresu Vysoké Tatry.

***Vaccinium gaultherioides* – brusnica drobnolistá**

Nízke Tatry, Telgárt, horný okraj Chráneného areálu Brezinky v časti povyššie rómskej osady, 965 m n. m., 28.7.2017.

Liptovská Teplička, Smrečiny (1365 m), jeden krík na úpätí svahu porastenom vresom, blízko žltu značeného turistického chodníka, približne 1330 m n. m., 7.6.2017*.

Brusnica drobnolistá je častým kríčkcom v subalpínskom až alpínskom stupni sledovaného územia. Uvedené nálezy dokumentujú jej zostup do nezvyčajne nízkych polôh.

***Veronica alpina* – veronika alpínska**

Nízke Tatry, Chabenec (1955 m), kar Chabenica, 23.7.1998.

Nízke Tatry, Bôr (1888 m), kar Mošnica, po spádnici orientovaná vlhká terénna ryha, 7.7.1995*.

Nízke Tatry, Derešský kar medzi Veľkým Derešom (2004 m) a Malým Derešom (1932 m), 10.10.2007.

Nízke Tatry, Veľký Dereš (2004 m), kar Veľkého Dereša, 7.8.1998, 10.10.2007.

Nízke Tatry, popri zeleno značenom turistickom chodníku z Krúpovho sedla (1905 m) do Demänovskej doliny, 1700 – 1750 m n. m., 24.6.2005.

Nízke Tatry, kar Bystrá, 18.8.1999, 22.7.2015.

Nízke Tatry, Ludárový kar, sutina pod severnou stenou Ďumbiera (2043 m), 12.8.1997 i úpätie brál Ďumbiera, 22.7.2015.

Veronika alpínska sa v Nízkych Tatrách vyskytuje iba v Ďumbierskej časti pohoria, najmä v glaciálnych karoch a v skalných žľaboch od Chabenca po Štiavnicu (2025 m) a Králičku (1807 m). Výnimočne bola nájdená aj východnejšie v Bocianskom sedle (1506 m) a severnejšie na Krakovej holi (1752 m),

na Demänovskej hore (1304 m) (Jeslík 1970, Peniašteková 1997) a na Ohništi (1538 m) (Kochjarová et al. 1997).

***Veronica aphylla* – veronika bezlistá**

Nízke Tatry, Kozie chrbty (1728 m), dolina Trangoška od Halašovej jamy po Chatu M. R. Štefánika, 15.8.2001.

Nízke Tatry, Jarabá, Kumštová dolina, izolovaný vápencový ostrov v hornej časti doliny, 1240 m n. m., 17.8.2000.

Nízke Tatry, Krúpovo sedlo (1905 m), strmý svah klesajúci do karu Bystrá, vedľa žltého značeného turistického chodníka, 27.6.2015.

Nízke Tatry, Krakova hoľa (1752 m), vedľa turistického chodníka vo vrcholovej časti, 26.8.1999.

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), trávnaté porasty na južnom svahu na začiatku vápnitých hornín pri žltom značenom turistickom chodníku; skalky a sutiny v závere doliny Snežná pod kótou 1670,8 m; lavínózna dolina Veľká Široká na severnom úbočí východne od kóty 1670,8 m, 9.8.1996, 17.6.1998.

Veronika bezlistá rastie takmer výlučne v Ďumbierskej časti Nízkych Tatier od Chopku (2024 m) po Bocianske sedlo (1506 m) a v masíve Krakovej hole (Jeslík 1970, Peniašteková 1997) na granitickom i na karbonátovom substráte. V kráľovochoľskej časti pohoria bola zistená iba na Veľkom boku (Sillinger 1933, Peniašteková l. c.), kde sme ju našli na viacerých miestach. Pozoruhodná izolovaná populácia rastie na malom vápencovom ostrove v závere Kumštovej doliny severne od Jarabej.

***Veronica fruticans* – veronika kričkovitá**

Nízke Tatry, Veľký bok (1727 m), trávnaté porasty na južnom svahu na začiatku vápnitých hornín pri žltom značenom turistickom chodníku; skalky a sutiny v závere doliny Snežná pod kótou 1670,8 m, 9.8.1996; blízko žltého značeného turistického chodníka na okraji plošiny strmo klesajúcej do doliny Hodruša, 30.5.2017.

Nízke Tatry, Chmelinec (1509 m), melafýrové skaly vo vrcholovej časti, 22.7.2002.

V severnej polovici Ďumbierskej časti Nízkych Tatier medzi Salatínom (1630 m) až Ohništom (1538 m) veronika kričkovitá nepatrí k vzácnym druhom. Naše údaje upresňujú distribúciu druhu v kráľovochoľskej časti pohoria, kde Peniašteková (1997) v celoslovenskom prehľade rozšírenia uvádza iba výskytovú mapu bez konkrétnych lokalít.

***Vinca minor* – zimozeleň menšia**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Nový Svet, začiatok doliny poniže Prírodnej rezervácie Baranovo, 24.4.1996.

Nízke Tatry, Donovaly - časť Mišúty, fertilný porast s výmerou asi 20 m² na okraji lesa povyšne akumuláčnej nádrže vody pre zasnežovanie lyžiarskeho svahu, 995 m n. m., 16.5.2006.

V sledovanom území bola zimozeleň menšia zistená v juhozápadnej časti neďaleko Moštenice (Procházka & Krahulec 1982) a na vrchu Horný diel (996 m) (Janišová 1995, ut Baranovo). Nález

na Donovaloch prevyšuje doposiaľ uvádzané výškové maximum 770 m n. m. pre Slovensko z Belianskych Tatier (Bertová 1984b).

***Viola mirabilis* – fialka podivuhodná**

Nízke Tatry, Banská Bystrica - časť Jakub, kroviny medzi náučným chodníkom a železničnou traťou na začiatku Chráneného areálu Jakub, 4.5.2021.

Fialka podivuhodná bola v NAPANT nájdená zatiaľ iba na vrchoch Horný diel (996 m) pri Banskej Bystrici (Martincová 1989 ut Baranovo, Janišová 1995 ut Baranovo) a Muránik (1160 m) v doline Čierneho Váhu (Mereďa et al. 2008). Náš nález dopĺňa zriedkavé údaje o rozšírení tohto málo známeho druhu v sledovanom území.

***Woodsia ilvensis* – vudsia skalná**

Nízke Tatry, Svarín, Mačacia (1410 m), skaly na severozápadnom svahu, 25.9.2001.

Vudsiu skalnú spomína v Nízkych Tatrách Schidlay (1966) iba z povodia Čierneho Váhu od doliny Svidovo pri Malužinej po dolinu Ipolitica. Z tejto oblasti uvádzajú zriedkavé nálezy aj Vartíková (1975), Martincová (1989) a Kochjarová et al. (1997). Výskyt na vrchu Mačacia, ktorý uverejnil Turis (2002), dopĺňa distribúciu vudsie v uvedenom území.

4 Záver

Flóra Národného parku Nízke Tatry je vďaka rôznorodým prírodným podmienkam, antropogénnym aktivitám i historickému vývoju nesmierne pestrá a patrí k najbohatším v rámci Slovenska. Diverzitou rastlínstva a špecifickým druhovým zložením vynikajú najmä glaciálne kary v d'umbierskej časti územia, kde sa koncentruje výskyt arktó-alpínskych rastlín a glaciálnych relikto. Najvyššou diverzitou sa vyznačujú glaciálne kary s prameniaccou a pretekajúccou vodou, alebo s presakujúccou vodou zvlhčujúccou skalné bralá. Ďalšou floristicky mimoriadne hodnotnou oblasťou v d'umbierskej časti sú karbonátmi budované komplexy Salatína, Demänovskej, Iľanovskej a Jánskej doliny. Masívy Salatína, Sinej, Poludnice, Krakovej hole a Ohnišťa s extrémne členitým vápencovo-dolomitickým reliéfom sú charakteristické pestrou a bohatou vápnomilnou vegetáciou s množstvom petrofyto, heliofyto a endemito. Aj sekundárne travinno-bylinné porasty strmších svahov na karbonátoch s xerothermnou vegetáciou v údolí Hrona od Banskej Bystrice po Brezno a v okolí Ružomberka patria taktiež k hotspotom floristickej diverzity d'umbierskej časti NAPANT.

V botanicky menej prebádanej kráľovoohoľskej časti k najhodnotnejším územiám vďaka osobitým prírodným podmienkam stále patrí vrcholová oblasť Veľkého boku. Tento karbonátový ostrov s vápnomilnou vegetáciou hostí špecifickú flóru, ktorá však postupne zaniká najmä kvôli sekundárnej sukcesii. Ďalšou významnou oblasťou kráľovoohoľskej časti sú, podobne ako v d'umbierskej časti, glaciálne kary so zachovanými izolovanými reliktnými populáciami niektorých vysokohorských rastlín.

K osobitným centram floristickej diverzity Národného parku Nízke Tatry patria rašeliniská a slatiny Horehronia od Polomky ďalej na východ, v okolí Liptovskej Tepličky a na Liptove. Sú biotopom mokraďových rastlín významných nielen z regionálneho nízkotatranského hľadiska, ale aj z celoslovenského pohľadu.

Výsledky nášho štúdia rastlínstva Národného parku Nízke Tatry sme porovnávali najmä s komplexnejšími publikovanými prácami venovanými spracovaniu rodov a druhov v celom NAPANT, alebo v jeho rozsiahlejších častiach. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že floristické zloženie subalpínsko-alpínskej časti Nízkych Tatier sa výraznejšie nezmenilo. Nezaznamenali sme badateľný úbytok počtu lokalít vysokohorských taxónov a ich aktuálne arely viac-menej zodpovedajú dávnejšej distribúcii, ktorú uverejnili Sillinger (1933) a Jeslík (1970). Viditeľné zmeny sú pozorovateľné skôr na úrovni populácií niektorých druhov, ktorým v dôsledku sukcesie poklesla početnosť i plocha porastená jedincami (napr. *Loiseleuria procumbens*, *Salix retusa* na Veľkom boku). Podobný trend ústupu lokálnych populácií sme zaznamenali aj pri niektorých druhoch prítomných v nižších polohách NAPANT (napr. *Calla palustris* pri Bujakove, *Chimaphila umbellata* pri Starých Horách, *Crepis sibirica* na Zvolene, *Trientalis europaea* na Chraștiach). Naše zistenia sú tak v značnej miere potvrdením starších publikovaných nálezov a ich význam spočíva jednak v ich časovej aktualizácii (často až po viacerých desaťročiach), ale aj v upresnení, alebo

v doplnení doterajších nálezov. Vďaka tomu sú použiteľné nielen pre vedecké účely ako zdroj aktuálnych floristických dát, ale aj pre potreby inštitúcií ochrany prírody, alebo pre neskoršie hodnotenie prípadných zmien flóry územia.

V spomínaných komplexnejších botanických dielach zameraných na Nízke Tatry sme nenašli informácie o výskyte nami nájdených taxónov *Atriplex hortensis*, *Batrachium trichophyllum*, *Cannabis sativa*, *Carex pilosa*, *Eranthis hyemalis*, *Festuca pseudodalmatica*, *Gagea minima*, *G. villosa*, *Sisyrinchium montanum*, *Sorbus atrimontis*, *Hibiscus trionum*, *Sempervivum wettsteinii* subsp. *heterophyllum*, *Stipa capillata*, *S. pulcherrima* v sledovanom území, avšak bez preverenia širšieho spektra literárnych zdrojov a herbárových zbierok ich zatiaľ nemožno pokladať za nové druhy pre NAPANT. Naproti tomu v minulosti uvádzané druhy *Cochlearia tatrae* (Dostál & Červenka 1991), *Herminium monorchis* na Besníku (Leskovjanská in verb.), *Chamorchis alpina* (Suza 1935b, Háberová 1989), *Viola alpina* (Jeslík 1970) sme aj napriek cielenému dohľadávaniu na citovaných lokalitách už nenašli. Z dôvodu zmien rozličného charakteru prebiehajúcich v krajine národného parku niektoré ďalšie vzácne druhy sme napriek dohľadávaniu nenašli na všetkých publikovaných lokalitách (napr. *Crepis sibirica* na Kozích chrbtoch a na Králičke, *Cryptogramma crispa* v glaciálnom kare Brusnica, *Diphasiastrum complanatum* poniže sedla Čertovica, *Gentiana nivalis* na časti Panskej hole, *Linnaea borealis* na Kozích chrbtoch, *Saxifraga caesia* na Sinej, *S. carpatica* na Veľkej Vápenici, *S. mutata* na Kunstave, *S. wahlenbergii* na Krakovej holi, *Schoenus ferrugineus* pri Liptovskej Štiavnici), hoci sú stále súčasťou flóry územia. Na druhej strane je potešiteľné, že viaceré vzácne druhy sme našli na nových, doposiaľ neznámych miestach (napr. *Crepis sibirica* západne od vrchu Zvolen, *Cryptogramma crispa* na južnom svahu vrchu Konské a v glaciálnom kare pod Veľkým Derešom, *Doronicum stiriacum* na Kráľovej holi, *Erigeron hungaricus* na Veľkom boku, *Fumana procumbens* a *Stipa joannis* pri Priechode, *Gentiana nivalis* na Veľkom boku atď.).

Na základe stanovených kritérií za najvýznamnejšie rastlinné druhy NAPANT pokladáme *Hesperis slovacica* (endemit Nízkych Tatier), *Calamagrostis phragmitoides*, *Cryptogramma crispa*, *Loiseleuria procumbens*, *Saxifraga mutata* (na Slovensku prítomné len v Nízkych Tatrách), *Carex limosa*, *C. pulicaris*, *Chimaphila umbellata*, *Diphasiastrum complanatum*, *Gentiana pneumonanthe*, *Linnaea borealis*, *Naumburgia thysiflora*, *Orchis coriophora*, *Potentilla rupestris*, *Sceptridium multifidum*, *Schoenus ferrugineus* a *Sorbus atrimontis*. Lokality týchto druhov si vyžadujú permanentný monitoring za účelom sledovania ich populácií a navrhnutia prípadných opatrení pre zachovanie v území. Pozornosť si zasluhujú aj ďalšie v území pôvodné druhy aktuálne nám spoľahlivo známe v NAPANT len na jedinej lokalite, aj keď ich kategória ohrozenosti v slovenskej časti Karpát (Turis et al. 2014) je nižšia ako VU. Do tejto skupiny zaraďujeme *Achillea ptarmica*, *Carex approximata*, *C. fuliginosa*, *C. pilosa*, *Cirsium acaule*, *Dianthus superbus*, *Erigeron hungaricus*, *Gagea villosa*, *Gentiana frigida*, *Hedysarum hedysaroides*, *Leontodon pseudotaraxaci*, *Salix reticulata*, *Saxifraga granulata*, *S. wahlenbergii*, *Scopolia carniolica*, *Silene pusilla*, *Sisyrinchium montanum* a *Stipa capillata*.

Glaciálne kary patria k floristicky najcennejším miestam Nízkyh Tatier

Lyžičník tatranský v Nízkyh Tatrách zanikol už dávnejšie v dôsledku likvidácie biotopu

5 Súhrn

Práca obsahuje chorologické údaje o 317 taxónoch cievnatých rastlín z územia Národného parku Nízke Tatry, ktoré sú v tomto území zriedkavé, alebo ich výskyt je pozoruhodný z ekologického či fytogeografického hľadiska. Jej výsledky dopĺňajú, alebo aktualizujú doterajšie informácie o rozšírení vybraných druhov rastlín. Údaje o veľkosti populácií pri niektorých vzácnych druhoch sú dôležitým podkladom pre hodnotenie ohrozenosti rastlín nielen v lokálnom, ale aj v širšom meradle. Dosiahnuté výsledky porovnáva s doposiaľ publikovanými poznatkami o distribúcii taxónov. Vymedzuje floristicky najhodnotnejšie časti národného parku a podáva prehľad najvýznamnejších rastlín tohto územia. Uvádzané poznatky sú využiteľné v základnom výskume ako zdroj floristických dát i v aplikovanej praxi pri manažmente územia inštitúciami ochrany prírody.

6 Literatúra

- Altmannová M., 1983: Subalpínska a alpínska vegetácia Nízkyh Tatier a jej hodnotenie pre potreby LANDEP. Msc., 179 s. [Kandidátska dizertačná práca, depon. in Ústav krajinej ekológie SAV, Bratislava].
- Banásová V., Goliašová K., 1993: *Scopolia* Jacq. Skopólia. In: Bertová L., Goliašová K. (eds), Flóra Slovenska V/1. Veda, Bratislava, s. 420–422.
- Barančok P., Krajčí J., 2009: Vegetácia subalpínskeho a alpínskeho stupňa Kráľovohoľských Tatier. Príroda Nízkyh Tatier, Banská Bystrica, 2: 87–107.
- Baranec T., 1992: *Cotoneaster* Medicus. Skalník. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/3. Veda, Bratislava, s. 452–462.
- Baranec T., Eliáš P. ml., 2004: Taxonómia a chorológia rodu *Cotoneaster* Medicus na území Nízkyh Tatier. Príroda Nízkyh Tatier, Banská Bystrica, 1: 101–106.
- Benčaťová B., Ujházy K. (eds), 1998: Floristický kurz Zvolen 1997. Technická univerzita vo Zvolene, Zvolen, 94 s.
- Bernátová D., Petřík A., 1983: Ďalšie lokality *Carex rupestris* All. na Slovensku. Biologia, Bratislava, 38, 5: 491–494.
- Bernátová D., Obuch J., 1991: Spoločenstvá zväzu *Erysimo wittmanni-Hackelion deflexae* Bernátová 1986 v Nízkyh Tatrách. Biologia, Bratislava, 46, 5: 413–418.
- Bernátová D., Kliment J., Kochjarová J., Obuch J., Uhlířová J., 1994: Poznámky k rozšíreniu, ekológii a fytocenológii *Conioselinum tataricum* Hoffm. na Slovensku. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 16: 54–58.
- Bernátová D., Kliment J., 2000: *Carex approximata* Bell. ex All. na Slovensku. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 22: 51–56.
- Bernátová D., Májovský J., Kliment J., Topercer J., 2006: Taxonomy and distribution of *Poa carpatica* in the Western Carpathians. Biologia, Bratislava, 61, 4: 387–392.
- Bernátová D., Kučera P., Kliment J., Topercer J., 2007: Floristické novosti z hlavného chrbta Veľkej Fatry. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 29: 47–52.
- Berta J., Bertová L., 1993: *Cerinth* L. Voskovka. In: Bertová L., Goliašová K. (eds), Flóra Slovenska V/1. Veda, Bratislava, s. 41–47.
- Bertová L., 1984a: *Gentiana* L. Horec. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/1. Veda, Bratislava, s. 101–120.
- Bertová L., 1984b: *Vinca* L. Zimozeleň. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/1. Veda, Bratislava, s. 145–149.
- Bertová L., 1992: *Padus* Miller. Čremcha. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/3. Veda, Bratislava, s. 533–538.

- Blanár D., Kochjarová J., 2016: Nové nálezy cievnatých rastlín na antropogénnych stanovištiach v oblasti Národného parku Muránska planina. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 38, 2: 189–221.
- Danihelka J., Letz R., 2023: *Achillea* L. Rebríček. In: Goliašová K., Hodálová I., Mered'a P. jun. (eds), Flóra Slovenska VI/2, 1. časť. Veda, Bratislava, s. 577–641.
- Dítě D., Pukajová D., 2004: Doplnky k súčasnému výskytu *Carex limosa* L., kriticky ohrozeného druhu flóry Slovenska. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 22: 87–90.
- Dítě D., Jasík M., Vlčko J., 2004: Poznámky k súčasnému rozšíreniu vstavačovitých (Orchidaceae) na území Národného parku Nízke Tatry a jeho ochranného pásma. Príroda Nízkych Tatier, Banská Bystrica, 1: 53–77.
- Dítě D., Jasík M., 2009: Chraste pri Dúbrave – mimoriadna botanická lokalita v území Národného parku Nízke Tatry. Príroda Nízkych Tatier, Banská Bystrica, 2: 15–25.
- Dítě D., Grulich V., Eliáš P. jun., 2011: Contributions to the distribution and ecology of *Carex hordeistichos* Vill. in the Czech Republic and Slovakia. Biodiv. Res. Conserv., 21: 55–62.
- Dítě D., Hrivnák R., Jasík M., 2012: Bradáček srdcovitolistý (*Listera cordata*) na vápencovom podloží v severnej časti stredného Slovenska. Naturae Tutela, Liptovský Mikuláš, 16, 2: 141–151.
- Dostál J., 1989: Nová květena ČSSR. 1. Academia, Praha, 758 s.
- Dostál J., Červenka M., 1991: Veľký kľúč na určovanie vyšších rastlín. I. Slovenské pedagogické nakladateľstvo, Bratislava, s. 1–777.
- Dostál J., Červenka M., 1992: Veľký kľúč na určovanie vyšších rastlín. II. Slovenské pedagogické nakladateľstvo, Bratislava, s. 787–1567.
- Dudáš M., Slezák M., Hrivnák R., 2021: Distribution, ecology and vegetation affinity of bog arum (*Calla palustris*) in Slovakia. Biologia, Bratislava, 76: 2021–2029.
- Dudáš M., 2022: Naturalisation of Strict blue-eyed grass *Sisyrinchium montanum* Greene (Iridaceae) in Slovakia. BiolInvasions Records 11, 2: 312–319. <https://doi.org/10.3391/bir.2022.11.2.02>
- Eliáš P. jun., Dítě D., 2012: *Gypsophila* L. Gypsomilka. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska VI/3. Veda, Bratislava, s. 551–569.
- Euro+Med (2006+) [continuously updated]: Euro+Med PlantBase - the information resource for Euro-Mediterranean plant diversity. Published at <http://www.europlusmed.org>
- Fehér A., 2011: Čo nám rastie v revíroch? Prikrmovanie poľovnej zveri a jeho možné dosahy na biodiverzitu rastlín. Naše poľovníctvo, Bratislava, 2: 14–15.
- Feráková V., 1993: *Stachys* L. Čistec. In: Bertová L., Goliašová K. (eds), Flóra Slovenska V/1. Veda, Bratislava, s. 271–290.
- Fott B., 1930: Několik botanických nálezů z Nízkých Tater. Věda přír., Praha, 11: 29.

- Frey J., 1872: Beitrag zur Flora Ober-Ungarns. Verh. zool.-bot. Ges. Wien, 22: 341–354.
- Futák J., 1943: Kremnické hory. Štúdiá geobotanicko-floristická. Matica slovenská, Turč. Sv. Martin, 122 s.
- Futák J., 1966: Lycopodiales. Plavúňotvaré. In: Futák J. (ed.), Flóra Slovenska II. Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, Bratislava, s. 15–36.
- Futák J., 1980: Fytogeografické členenie. Mapa 14. In: Mazúr E. (red.), Atlas Slovenskej socialistickej republiky. Slovenská akadémia vied, Bratislava, s. 88.
- Futák J., 1982a: *Cimicifuga* Wernisch. Ploštičník. In: Futák J., Bertová L. (eds), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, s. 55–58.
- Futák J., 1982b: *Delphinium* L. Stračia nôžka. In: Futák J., Bertová L. (eds), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, s. 68–76.
- Futák J., 1982c: *Anemone* L. Veternica. In: Futák J., Bertová L. (eds), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, s. 97–105.
- Futák J., 1982d: *Pulsatilla* Mill. Poniklec. In: Futák J., Bertová L. (eds), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, s. 110–138.
- Futák J., 1982e: *Ranunculus* L. Iskerník. In: Futák J., Bertová L. (eds), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, s. 144–197.
- Futák J., 1982f: *Adonis* L. Hlaváčik. In: Futák J., Bertová L. (eds), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, s. 252–260.
- Gajdošová Z., 2022: *Sisyrinchium montanum*. In: Eliáš P. ml. (ed.), Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava 44, 1: 105.
- Goliašová K., 1988: Polemoniaceae Juss. Vojnovkovité. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/4. Veda, Bratislava, s. 527–534.
- Goliašová K., 1992: *Potentilla* L. Nátržník. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/3. Veda, Bratislava, s. 143–241.
- Goliašová K., 2002a: *Cardaminopsis* (C. A. Mey.) Hayek. Žerušníčník. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, s. 388–415.
- Goliašová K., 2002b: *Descurainia* Webb et Berthel. Úhorník. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, s. 154–159.
- Goliašová K., 2002c: *Sisymbrium* L. Huľavník. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, s. 122–153.
- Goliašová K., 2006a: *Parietaria* L. Múrovník. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska V/3. Veda, Bratislava, s. 91–95.
- Goliašová K., 2006b: *Urtica* L. Prhľava. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska V/3. Veda, Bratislava, s. 78–90.
- Goliašová K., Michalková E., Mráz P., 2008: *Campanula* L. Zvonček. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), Flóra Slovenska VI/1. Veda, Bratislava, s. 239–349.
- Goliašová K., 2016: *Trientalis* L. Sedmokvietok. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska VI/4. Veda, Bratislava, s. 678–684.

- Goliašová K., 2023: *Aster* L. *Astra*. In: Goliašová K., Hodálová I., Meredá P. jun. (eds), *Flóra Slovenska VI/2*, 1. časť. Veda, Bratislava, s. 378–389.
- Grulich V., Májeková J., 2023: *Artemisia* L. *Palina*. In: Goliašová K., Hodálová I., Meredá P. jun. (eds), *Flóra Slovenska VI/2*, 1. časť. Veda, Bratislava, s. 514–563.
- Háberová I., 1989: Prehľad alpínskej vegetácie kryštalinika Nízkych Tatier. Stredné Slovensko, *Prír. Vedy*, 8, Banská Bystrica, s. 69–84.
- Hayek A., 1916: *Die Pflanzendecke Österreich-Ungarns*. 1. Franz Deuticke, Wien, 602 s.
- Hendrych R., 1972: K výskytu *Telekia speciosa* ve Velké Fatře. *Preslia*, Praha, 44: 178–184.
- Hendrych R., Hendrychová H., 1989: Zur Frage des Vorkommens von *Aposeris foetida* in der Tschechoslowakei. *Acta Univ. Carol., Biol.*, 31, 5-6 (1987): 285–311.
- Hlavaček A., 1982: *Malvaceae* Juss. *Slezovité*. In: Futák J., Bertová L. (eds), *Flóra Slovenska III*. Veda, Bratislava, s. 372–405.
- Hlavaček A., Jasičová M., Zahradníková K., 1984a: *Archangelica* Hoffm. *Archangelika*. In: Bertová L. (ed.), *Flóra Slovenska IV/1*. Veda, Bratislava, s. 328–329.
- Hlavaček A., Jasičová M., Zahradníková K., 1984b: *Conioselinum* Hoffm. *Šabrina*. In: Bertová L. (ed.), *Flóra Slovenska IV/1*. Veda, Bratislava, s. 328–329.
- Hlavaček A., Jasičová M., Zahradníková K., 1984c: *Conium* L. *Bolehlav*. In: Bertová L. (ed.), *Flóra Slovenska IV/1*. Veda, Bratislava, s. 280–281.
- Hlavaček A., Jasičová M., Zahradníková K., 1984d: *Ligusticum* L. *Kôprovniček*. In: Bertová L. (ed.), *Flóra Slovenska IV/1*. Veda, Bratislava, s. 326–328.
- Hlavaček A., Jasičová M., Zahradníková K., 1984e: *Peucedanum* L. *Smldník*. In: Bertová L. (ed.), *Flóra Slovenska IV/1*. Veda, Bratislava, s. 336–351.
- Hlavaček A., Jasičová M., Zahradníková K., 1984f: *Seseli* L. *Sezel*. In: Bertová L. (ed.), *Flóra Slovenska IV/1*. Veda, Bratislava, s. 246–254.
- Hodálová I., Feráková V., Zaliberová M., Meredá P. jun., 2016: *Atriplex* L. *Loboda*. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), *Flóra Slovenska VI/4*. Veda, Bratislava, s. 307–350.
- Hodálová I., Grulich V., Meredá P. jun., 2023: *Jacobeia* Mill. *Starček*. In: Goliašová K., Hodálová I., Meredá P. jun. (eds), *Flóra Slovenska VI/2*, 1. časť. Veda, Bratislava, s. 188–238.
- Holub J., Bertová L., 1984: *Gentianella* Moench. In: Bertová L. (ed.), *Flóra Slovenska IV/1*. Veda, Bratislava, s. 126–145.
- Holub J., Bertová L., 1988: *Chamaecytisus* Link. *Zanoväť*. In: Bertová L. (ed.), *Flóra Slovenska IV/4*. Veda, Bratislava, s. 32–60.
- Holub J., Kmeťová E., 1988: *Epilobium* L. *Víbovka*. In: Bertová L. (ed.), *Flóra Slovenska IV/4*. Veda, Bratislava, s. 441–489.
- Holub J., Bertová L., 1993: *Cynoglossum* L. *Psojazyk*. In: Bertová L., Goliašová K. (eds), *Flóra Slovenska V/1*. Veda, Bratislava, s. 163–171.

- Holub J., Kmeťová E., 1997: *Pedicularis* L. Všívec. In: Goliašová K. (ed.), Flóra Slovenska V/2. Veda, Bratislava, s. 392–420.
- Hostička M., 1982: *Polygala* L. Horčinka. In: Futák J., Bertová L. (eds), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, s. 547–566.
- Hrčka D., 2023: *Gnaphalium* L. Plesnivček. In: Goliašová K., Hodálová I., Meredá P. jun. (eds), Flóra Slovenska VI/2, 1. časť. Veda, Bratislava, s. 293–313.
- Hrivnák R., Kochjarová J., Oľahelová H., Dúbravková D., 2009: Zhodnotenie vodných nádrží v Nízkych Tatrách z hľadiska výskytu vodnej a močiarnnej vegetácie. Príroda Nízkych Tatier, Banská Bystrica, 2: 109–113.
- Hrivnák R., Eliáš P. ml., Belanová E., Hrivnák M., Rízová V., Tomášiková D., Veverka M., 2021: Zaujímavé nálezy ohrozených cievnatých rastlín z územia stredného Slovenska: komentovaný zoznam údajov z rokov 2019–2020. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 43, 2: 277–298.
- Hroneš M., Dančák M., Vašut R. J., 2012: Rozšíření vrby švýcarské (*Salix helvetica* Vill.) v Západních Karpatech. Acta Carp. Occ., 3: 3–8.
- Hrouda L., 1974: Taxonomie und Verbreitung von *Inula salicina* L. s.l. in der Tschechoslowakei. Preslia, Praha, 46: 32–56.
- Hrouda L., Kochjarová J., Marhold K., 1990: Floristické pomery masívu Kráľovej hole (Nízke Tatry). Preslia, Praha, 62: 139–162.
- Hrouda L., 1999: Chorologický prehľad zástupcov rodu *Saxifraga* v Českej republike a na Slovensku. Preslia, Praha, 70: 289–301.
- Husák Š., Slavík B., 1982: *Batrachium* (DC.) S. F. Gray. Močiarka. In: Futák J., Bertová L. (eds), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, s. 197–214.
- Chrtek J., Šourková M., 1992: *Novosieversia* F. Bolle. Kuklička. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/3. Veda, Bratislava, s. 112–116.
- Chrtek J., Skočdopolová B., 1997: *Scrophularia* L. Krtičník. In: Goliašová K. (ed.), Flóra Slovenska V/2. Veda, Bratislava, s. 79–94.
- Chrtková A., 1988a: *Astragalus* L. Kozinec. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/4. Veda, Bratislava, s. 100–133.
- Chrtková A., 1988b: *Coronilla* L. Ranostaj. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/4. Veda, Bratislava, s. 358–367.
- Chrtková A., 1988c: *Hippocrepis* L. Podkovka. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/4. Veda, Bratislava, s. 367–371.
- Janišová M., 1995: Príspevok k flóre a vegetácii Baranova. Naturae Tutela, Liptovský Mikuláš, 3: 181–190.
- Janišová M., 2008: Diverzita nelesnej flóry a vegetácie územia európskeho významu Baranova. In: Turisová I., Martincová E., Bačkor P. (eds), Výskum a manažment zachovania prírodných hodnôt Zvolenskej kotliny. FPV UMB v Banskej Bystrici, ÚVV UMB v Banskej Bystrici, NLC - LVÚ Zvolen, s. 32–42.

- Jasičová M., 1982a: Ericaceae Juss. Vresovcovité. In: Futák J., Bertová L. (eds), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, s. 337–364.
- Jasičová M., 1982b: Geraniaceae Juss. Pakostovité. In: Futák J., Bertová L. (eds), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, s. 476–508.
- Jasičová M., 1985a: *Saxifraga* L. Lomikameň. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/2. Veda, Bratislava, s. 233–275.
- Jasičová M., 1985b: *Ribes* L. Ríbezľa. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/2. Veda, Bratislava, s. 285–298.
- Jasičová M., 1988: *Trifolium* L. Ďatelina. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/4. Veda, Bratislava, s. 278–336.
- Jasík M., Kostúr P., 2004: Poznámky k súčasnému rozšíreniu vstavačovitých (Orchidaceae) v severnej časti Zvolenskej kotliny a príľahlých častiach Kremnických a Starohorských vrchov. In: Turisová I., Prokešová R. (eds), Ekologická diverzita Zvolenskej kotliny. Lesnícky výskumný ústav Zvolen, s. 72–85.
- Jasík M., 2007: *Ophioglossum vulgatum*. In: Dítě D. (ed.), Zaujímavější floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 29: 184.
- Jasík M., 2012: *Rosa gallica*, *Orchis coriophora*, *Scorzonera humilis*, *Thelypteris palustris*. In: Eliáš P. ml. (ed.), Zaujímavější floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 34, 1: 109–110.
- Jasík M., 2014: *Cerasus mahaleb*. In: Eliáš P. ml. (ed.), Zaujímavější floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava 34, 1: 258.
- Jasík M., Dítě D., 2016: Súčasný poznatky o rozšírení linnéovky severskej (*Linnaea borealis* L.) na Slovensku. Acta Carp. Occ., 7: 9–14.
- Jasík M., 2017: *Comarum palustre*, *Stipa joannis*, *Tephroses integrifolia*. In: Eliáš P. ml. (ed.), Zaujímavější floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 39, 1: 102.
- Jeslík R., 1970: Květena alpských holí Nízkých Tater v západní části. Msc., 511 s. [Diplomová práce, depon. in Přírodovědecká fakulta KU, Praha].
- Jeslík R., 1971: Nové botanické nálezy v Nízkých Tatrách. Preslia, Praha, 43: 370–374.
- Kalchbrenner K., 1865: Jelentés Szepes megyében 1863.évben tett természettudományi utazásról. Math. Term.-tudom. Közlem., Budapest, 3: 99–125.
- Kleinert J., 2001: Experiment pre podporu biodiverzity. In: Turisová I. (ed.), Ekologická diverzita modelového územia Banskobystrického regiónu. ŠOP SR, COPK, FPV UMB, Stredoslovenské múzeum, Banská Bystrica, s. 186–190.
- Klika J., 1932: Der *Seslerion coeruleae*-Verband in den Westkarpathen. Beih. Bot. Centralbl. 1997, 49B: 133–175.
- Kliment J., 1992: Hôľne spoločenstvá Veľkej Fatry a skupiny Zvolena. Msc., 142 s. [Kandidátska dizertačná práca, depon. in Botanický ústav SAV, Bratislava].

- Kliment J., Bernátová D., Obuch J., 1994: On the cenology of *Conioselinum tataricum* Hoffm. in Slovakia. *Biologia*, Bratislava, 49, 1: 13–18.
- Kliment J., Kochjarová J., 1995: K rozšíreniu, ekológii a fytoocenológii *Corydalis capnoides* (L.) Pers. na Slovensku. *Bull. Slov. Bot. Spoločn.*, Bratislava, 17: 99–103.
- Kliment J., 1999: Komentovaný prehľad vyšších rastlín flóry Slovenska, uvádzaných v literatúre ako endemické taxóny. *Bull. Slov. Bot. Spoločn.*, Bratislava, 21, Suppl. 4: 1–434.
- Kliment J., Bernátová D., Dítě D., Janišová M., Jarolímek I., Kochjarová J., Kučera P., Obuch J., Topercer J., Uhlířová J., Zaliberová M., 2008: Papraďorasty a semenné rastliny. In: Kliment J. (ed.), *Príroda Veľkej Fatry. Lišajníky, machorasty, cievnaté rastliny*, s. 109–367.
- Kliment J., 2012: Zápis č. 5, zápis č. 6. In: Šibík J. (ed.), *Zaujímavejšie fytoocenologické zápisy*, *Bull. Slov. Bot. Spoločn.*, Bratislava, 34, 1: 114–119.
- Kliment J., 2018: Rozšírenie *Saxifraga aizoides* na Slovensku. *Acta Carp. Occ.*, 9: 3–17.
- Kliment J., 2019a: Rozšírenie *Comastoma tenellum* a *Gentiana nivalis* na Slovensku. *Bull. Slov. Bot. Spoločn.*, Bratislava, 41, 1: 35–51.
- Kliment J., 2019b: Rozšírenie *Rhodiola rosea* na Slovensku. *Acta Carp. Occ.*, 10: 8–26.
- Kliment J., 2019c: Rozšírenie vrby bylinnej (*Salix herbacea*) na Slovensku. *Zprávy České Bot. Společn.*, Praha, 54: 23–45.
- Kliment J., 2019d: Rozšírenie vrby sieťkovanej (*Salix reticulata*) na Slovensku. *Zprávy České Bot. Společn.*, Praha, 54: 221–242.
- Kliment J., Bernátová D., Kučera P., Nechaj J., Šípošová H., Topercer J., 2020: Floristicko-fytoocenologické čriepky z Veľkej Fatry a blízkeho okolia. *Bull. Slov. Bot. Spoločn.*, Bratislava, 42, 2: 159–186.
- Kliment J., Bernátová D., Dítě D., Hegedúšová Vantarová K., Hrivnák R., Jarolímek I., Kochjarová J., Kučera P., Obuch J., Očka S., Slezák M., Šípošová H., Škovirová K., Topercer J., Uhlířová J., 2023: Cievnaté rastliny (plavúňové, papraďové, nahosemenné, krytosemenné). In: Kliment J., Hegedúšová Vantarová K. (eds), *Lišajníky, machorasty a cievnaté rastliny Národného parku Veľká Fatra*. Veda, Bratislava, s. 209–635.
- Kmeťová E., 1982: *Aconitum* L. Prilbica. In: Futák J., Bertová L. (ed.), *Flóra Slovenska III*. Veda, Bratislava, s. 76–97.
- Kmeťová E., 2008: *Adenophora* Fisch. Zvonovec. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), *Flóra Slovenska VI/1*. Veda, Bratislava, s. 349–354.
- Kobiv Y., Koutecký P., Štech M., Pachschrödl C., 2022: First records of *Calamagrostis purpurea* (Poaceae) in the Carpathians, a relict species new to the flora of Slovakia, Ukraine, and Romania. *Biologia*, Bratislava, 77, 9: 2459–2468.
- Koblížek J. 2006: *Salix* L. Vřba. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), *Flóra Slovenska V/3*. Veda, Bratislava, s. 209–290.

- Kochjarová J., 1995: Rozšírenie zástupcov rodu *Tephroseris* (Rchb.) Rchb. na Slovensku a poznámky k ich rozlišovaniu. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 17: 44–64.
- Kochjarová J., Marhold K., Hrouda L., 1997: Príspevok k flóre a vegetácii komplexu Jánskej doliny a Ohnišťa v Nízkych Tatrách. Preslia, Praha, 69: 333–358.
- Kochjarová J., Zaliberová M., Jarolímek I., Blanár D., Hrivnák R., 2005: Nové floristické a fytoocenologické nálezy z Muránskej planiny a blízkeho okolia. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 27: 109–120.
- Kochjarová J., 2016a: *Cortusa* L. Kortúza. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska VI/4. Veda, Bratislava, s. 659–665.
- Kochjarová J., 2016b: *Primula* L. Prvosienka. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska VI/4. Veda, Bratislava, s. 577–607.
- Kochjarová J., 2023: *Antennaria* Gaertn. Plešivec. In: Goliašová K., Hodálová I., Meredá P. jun. (eds), Flóra Slovenska VI/2, 1. časť. Veda, Bratislava, s. 327–337.
- Kochjarová J., Blanár D., Jarolímek I., Slezák M., 2023: Wildlife supplementary feeding facilitates spread of alien plants in forested mountainous areas: a case study from the Western Carpathians. Biologia, Bratislava, 78, 2: 1381–1399.
- Králik E., Šípošová H., 1993: *Hackelia* Opiz. Hakélia. In: Bertová L., Goliašová K. (eds), Flóra Slovenska V/1. Veda, Bratislava, s. 158–160.
- Králik E., 1997: *Euphrasia* L. Očianka. In: Goliašová K. (ed.), Flóra Slovenska V/2. Veda, Bratislava, s. 329–375.
- Křivka P., Štepitová E., 1985: Bohaté nálezisko *Pedicularis oederi* Vahl a *Callianthemum coriandrifolium* Reichenb. v Nízkých Tatrách. Zpr. Českoslov. Bot. Společn., Praha, 20: 78–79.
- Kucová M., 2010: Steblovce (*Puccinellia*, Poaceae) Panónie a okolitých regiónov: prehľad taxonómie a ekológie, rozšírenie *P. distans* agg. na Slovensku a polyploidia juhopanónskych populácií. Msc., 25 s. + prílohy. [Bakalárska práca, depon. in Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici, Banská Bystrica].
- Lengyel G., 1927: Az Alacsony Tatra flórájából. I. Magyar Bot. Lapok, Budapest, 25 (1926): 416–424.
- Lepš J., Prach K., Slavíková J., 1985: Vegetation analysis along the elevation gradient in the Nízké Tatry Mountains (Central Slovakia). Preslia, Praha, 57: 299–312.
- Letz R., Marhold K., 1998: Multivariate Morphometric Study of the *Sempervivum montanum* Group (Crassulaceae) in the West Carpathians. Phytion, Horn, 38, 2: 323–336.
- Letz D. R., Michalková E., 2012: *Cerastium* L. Rožec. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska VI/3. Veda, Bratislava, s. 291–388.
- Letz D. R., 2016: *Androsace* L. Pochybok. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska VI/4. Veda, Bratislava, s. 607–644.
- Letz D. R., 2023: *Leontopodium* Cass. Plesnivec. In: Goliašová K., Hodálová I., Meredá P. jun. (eds), Flóra Slovenska VI/2, 1. časť. Veda, Bratislava, s. 337–344.

- Magic D., 1990: Výsledky práce botanickej sekcie na XXV. TOPe. In: XXV. tábor ochrancov prírody. Prehľad odborných výsledkov. Okresný národný výbor - odbor kultúry Banská Bystrica, Slovenský zväz ochrancov prírody a krajiny, Ústredný výbor, Bratislava, Bratislava - Banská Bystrica, s. 21–36.
- Magic D., 2001: Rozšírenie duba v širšom okolí Banskej Bystrice. In: Turisová I. (ed.), Ekologická diverzita modelového územia Banskobystrického regiónu. Fakulta prírodných vied UMB Banská Bystrica, Štátna ochrana prírody SR Banská Bystrica, Stredoslovenské múzeum Banská Bystrica, s. 161–170.
- Magic D., 2006: *Quercus* L. Dub. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska V/3. Veda, Bratislava, s. 108–143.
- Majzlanová E., Ho Thi Kim Thach, 1995: Fytcenologicko-ekologická charakteristika vegetácie Kráľovej hole (Nízke Tatry). Ochrana prírody, Banská Bystrica, 13: 65–80.
- Májovský J., 1992: *Sorbus* L. emend. Crantz. Jarabina. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/3. Veda, Bratislava, s. 401–446.
- Májovský J., Hegedúšová Z., 1993: *Pulmonaria* L. Plúcnik. In: Bertová L., Goliašová K. (eds), Flóra Slovenska V/1. Veda, Bratislava, s. 57–71.
- Marhold K., Goliašová K., Hegedúšová K., Hodálová I., Jurkovičová V., Kmeťová E., Letz R., Michalková E., Mráz P., Peniašteková M., Šípošová H., Ťavoda O., 1998: Papraďorasty a semenné rastliny. In: Marhold K., Hindák F. (eds), Zoznam nižších a vyšších rastlín Slovenska. Veda, Bratislava, s. 333–687.
- Marhold K., 2002: *Pritzelago* Kuntze. Žeruška. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, s. 622–625.
- Marhold K., Kochjarová J., 2002: *Cardamine* L. Žerušnica. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, s. 316–382.
- Martincová E., 1989: Súpis fondov Stredoslovenského múzea. Botanika. Vyššie rastliny. Stredoslovenské múzeum v Banskej Bystrici, Banská Bystrica, 105 s.
- Medvecká J., Kliment J., Májeková J., Halada Ľ., Zaliberová M., Gojdičová E., Feráková V., Jarolímek I., 2012: Inventory of the alien flora of Slovakia. Preslia, Praha, 84: 257–309.
- Mercel F., 1994: Rozšírenie druhov *Frangula alnus* Miller a *Rhamnus catharticus* L. na Slovensku. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 16: 40–44.
- Mereďa P. jun., Mártonfi P., Hodálová I., Šípošová H., Danihelka J., 2008: Violales. Fialkotvaré. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), Flóra Slovenska VI/1. Veda, Bratislava, s. 80–190.
- Mereďa P. jun., Eliáš P. jun., Dítě D., Štrba P., 2012: *Silene* L. Silenka. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska VI/3. Veda, Bratislava, s. 410–533.
- Miháliková T., Goliašová K., 2016: *Rumex* (L.). Štiav (štiavička, štiavec). In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska VI/4. Veda, Bratislava, s. 359–466.
- Michalková E., 1997: *Orphantha* (Benth.) Wettst. Zúbkokvet. In: Goliašová K. (ed.), Flóra Slovenska V/2. Veda, Bratislava, s. 384–388.

- Michalková E., 2002: *Erysimum* L. Horčičník. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, s. 182–226.
- Neilreich A., 1866: Aufzählung der in Ungarn und Slavonien bisher beobachteten Gefäßpflanzen. Wien, 390 s.
- Ondrejová I., 1989: Rod *Crepis* L. na Slovensku - druhy horských a vysokohorských polôh. Msc., 169 s. [Diplomová práca, depon. in Prírodovedecká fakulta UK, Bratislava].
- Ondrejová I., Turis P., 1992: Niektoré botanické zaujímavosti z navrhovanej ŠPR Brunov v Nízkych Tatrách. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 14: 32–33.
- Ondrejová I., Hrivnák R., 1994: Zaujímavé mokradné lokality z okolia Liptovskej Štiavnice. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 16: 99–101.
- Osvačilová V., 1982: *Thalictrum* L. Žltuška. In: Futák J., Bertová L. (eds), Flóra Slovenska III. Veda, Bratislava, s. 219–251.
- Peniašteková M., 1992: *Amelanchier* Medicus. Muchovník. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/3. Veda, Bratislava, s. 446–452.
- Peniašteková M., 1997: *Veronica* L. Veronika. In: Goliašová K. (ed.), Flóra Slovenska V/2. Veda, Bratislava, s. 137–263.
- Peniašteková M., 2002: *Biscutella* L. Dvojštítok. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, s. 632–642.
- Peniašteková M., Kliment J., 2002: *Draba* L. Chudôbka. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, s. 500–540.
- Perný M., 2016: *Bistorta* (L.) Scop. Hadovník. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska VI/4. Veda, Bratislava, s. 550–557.
- Petrík A., Šibík J., Kliment J., 2005: *Saxifraga aizoidis-Festucetum versicoloris* v Nízkych Tatrách. Biosozológia, Bratislava, 3: 83–94.
- Pišút I., 2000: Zabudnutý mikulášsky florista Dr. Ján Kristián Flittner. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 22: 229–231.
- Procházka F., Krahulec F., 1982: Květena okolí Moštenice v Nízkych Tatrách. Preslia, Praha, 54: 167–184.
- Resner V., 1966: *Linnaea borealis* L. na Ďumbieru v Nízkych Tatrách. Biologia, Bratislava, 26, 4: 365–366.
- Sagorski E., Schneider G., 1891: Flora der Centralkarpathen mit specieller Berücksichtigung der in der Hohen Tatra vorkommenden Phanerogamen und Gefäß-Cryptogamen nach eigenen und fremden Beobachtungen zusammengestellt und beschrieben. Eduard Kummer, Leipzig, 591 s.
- Schidlay E., 1966: Polypodiales. Sladičotvaré. In: Futák J. (ed.), Flóra Slovenska II. Bratislava, s. 103–227.
- Sillinger P., 1932: *Festucetum carpaticeae* v Nízkych Tatrách ve srovnání s analogickou asociací v jiných částech oblasti západokarpatské. Rozpr. České Akad. Věd, Tř. 2, Vědy Mat.-Přír., Praha, 41 (1931)/16: 1–21.

- Sillinger P., 1933: Monografická studie o vegetaci Nízkých Tater. Knih. Sboru pro výzkum Slovenska a Podkarp. Rusi při Slovanském ústavu v Praze 6, 339 s.
- Slezák M., Hrivnák R., Letz D. R., Blanár D., Turis P., Turisová I., 2011: Zaujímavé nálezy ruderálnych, segetálnych a zavlečených cievnatých rastlín z územia stredného Slovenska. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 33, 2: 161–172.
- Slezák M., Letz D. R., Hrivnák R., Vlčko J., Turis P., Blanár D., 2012: Aktuálne poznatky o výskyte niektorých zriedkavejších cievnatých rastlín na území stredného Slovenska. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 34, 1: 19–44.
- Slobodník B., 2003: *Scilla kladnii*, *Telekia speciosa*. In: Mráz P. (ed.), Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 25: 254.
- Soják J., 1983: Rostliny našich hor. SPN, Praha, 432 s.
- Sořtys-Lelek A., Barabasz-Krasny B., Turis P., Turisová I., 2012: Chorológia niektorých taxónov kritických rodov *Crataegus* L. a *Rosa* L. vo vybraných častiach Národného parku Nízke Tatry. Časť 1. Naturae Tutela, Liptovský Mikuláš, 16, 2: 125–140.
- Sořtys-Lelek A., Barabasz-Krasny B., Turis P., Turisová I., 2013: Chorológia niektorých taxónov kritických rodov *Crataegus* L. a *Rosa* L. vo vybraných častiach Národného parku Nízke Tatry. Časť 2. Naturae Tutela, Liptovský Mikuláš, 17, 2: 125–134.
- Somogyi J., 2002: Komentovaný červený zoznam taxónov rodu *Allium* L. na Slovensku. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 24: 97–100.
- Stanová V., Valachovič M. (eds), 2002: Katalóg biotopov Slovenska. DAPHNE – Inštitút aplikovanej ekológie, Bratislava, 225 s.
- Suza J., 1931: Další poznámky ke květeně podkladů melafyrových na Slovensku. Příroda, Brno, 24: 242–246.
- Suza J., 1935a: Dvě nové lokality *Linnaea borealis* L. na Slovensku. Věda přír., Praha, 16: 203.
- Suza J., 1935b: Lišejníky Nízkých Tater (Slovensko). Sborník Muzeálnej slovenskej spoločnosti, 29, 1–4, Turč. sv. Martin: 138–176.
- Suza J., Šmarda J., 1935: K výskytu *Linnaea borealis* L. na půdě Československých Karpat. Příroda, 28/9: 264–265.
- Svitková I., Svitok M., Petrík A., Bernátová D., Senko D., Šibík J., 2019: The fate endangered rock sedge (*Carex rupestris*) in the Western Carpathians - the future perspective of an arctic-alpine species under climate change. Diversity, 11, 9, 172.
- Šingliarová B., Mráz P., 2012: *Heliosperma* (Rchb.) Rchb. Ježosemä. In: Goliašová K., Michalková E. (eds), Flóra Slovenska VI/3. Veda, Bratislava, s. 546–550.
- Šída O., 2023: *Erigeron* L. Turica (hviezdnik). In: Goliašová K., Hodálová I., Meredá P. jun. (eds), Flóra Slovenska VI/2, 1. časť. Veda, Bratislava, s. 428–473.
- Šípošová H., 1997: *Melampyrum* L. Čermel'. In: Goliašová K. (ed.), Flóra Slovenska V/2. Veda, Bratislava, s. 301–328.

- Šípošová H., Kubát K., 2002: *Papaver* L. Mak. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, s. 25–60.
- Škovirová K., Dobošová A., 1987: Príspevok k flóre ŠPR Ohnište v Nízkych Tatrách. Stredné Slovensko, Prír. Vedy, 6, Banská Bystrica, s. 202–218.
- Šourková M., 1984: *Bupleurum* L. Prerastlík. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/1. Veda, Bratislava, s. 284–309.
- Štěpánek J., 1985: *Knautia* L. Chrastavec. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/2. Veda, Bratislava, s. 154–177.
- Štěpánek J., Goliašová K., Hodálová I., 2002: *Arabis* L. Arábka. In: Goliašová, K., Šípošová, H. (eds), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, s. 415–454.
- Štěpánek J., Kirschner J., Jarolímová V., Kirschnerová L., 2011: *Taraxacum nigricans*, *T. alpestre* and allies in the *Taraxacum* sect. *Alpestris*: taxonomy, geography and conservation status. Preslia, Praha, 83: 537–564.
- Tmák J., 1884: Adatok Besztercebánya és vidékének flórájához. A Besztercebányai kath. Gymn. Ért. 1883–1884: 1–31.
- Tocl K., 1900: Ein Beitrag zur Flora Nordungarns. Sitzungsber. Königl. Böhm. Ges. Wiss. Prag, Math.-Naturwiss. Cl., 1900, 27: 1–19.
- Turis P., 1995: Výskum na Salatíne pokračuje. Tatry, 34, 2: 3.
- Turis P., Turisová I., 1995: Potvrdenie výskytu škardy sibírskej (*Crepis sibirica* L.) na vrchu Zvolen pri Donovaloch. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 17: 85–86.
- Turis P., Valachovič M., 1996: Lomikameň jastrabníkolistý (*Saxifraga hieraciifolia* W. et K.) v Kráľovohoľskej časti Nízkych Tatier. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 18: 138–140.
- Turis P., 2000: Charakteristika rašelinísk Národného parku Nízke Tatry. In: Stanová V. (ed.), Rašeliniská Slovenska. DAPHNE – Inštitút aplikovanej ekológie, Bratislava, s. 73–75.
- Turis P., 2001a: Devätorka rozprestretá (*Fumana procumbens*) na Slovensku. Ochrana prírody, Banská Bystrica, 19: 69–73.
- Turis P., 2001b: Lány severnej časti Zvolenskej kotliny. In: Turisová I. (ed.), Ekologická diverzita modelového územia Banskobystrického regiónu, Fakulta prírodných vied UMB Banská Bystrica, Štátna ochrana prírody SR Banská Bystrica, Stredoslovenské múzeum Banská Bystrica, s. 171–179.
- Turis P., 2002: *Adonis aestivalis*, *Asparagus officinalis*, *Asplenium septentrionale*, *Cirsium acaule*, *Coriandrum sativum*, *Daphne cneorum*, *Epilobium nutans*, *Lathyrus latifolius*, *Listera cordata*, *Ornithogalum brevistylum*, *Ornithogalum umbellatum*, *Rosa rubiginosa*, *Senecio umbrosus*, *Silene pusilla*, *Spiraea media*, *Teucrium botrys*, *Teucrium montanum*, *Woodsia ilvensis*. In: Mráz P. (ed.), Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 24: 220–222.
- Turis P., 2003: *Berberis vulgaris*, *Carex dioica*, *Datura stramonium*, *Helianthemum grandiflorum* subsp. *glabrum*, *Hippochaete variegata*, *Potentilla rupestris*,

- Tephrosieris integrifolia*. In: Mráz P. (ed.), Zaujímavejšie floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 25: 255–256.
- Turis P., 2004: Botanická bibliografia Národného parku Nízke Tatry, 1. časť. Naturae Tutela, Liptovský Mikuláš, 8: 159–201.
- Turis P., Barančok P., Sekulová L., 2006: Významnejšie nálezy a zaujímavejšie výskyty cievnatých rastlín v masíve Kráľovej hole v Nízkych Tatrách. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 28: 121–126.
- Turis P., Kliment J., Feráková V., Dítě D., Eliáš P., Hrivnák R., Košťál J., Šuvada R., Mráz P., Bernátová D., 2014: Red List of vascular plants of the Carpathian part of Slovakia. Thaiszia – J. Bot., Košice, 24, 1: 35–87.
- Turis P., 2015: Rozšírenie ometliny smutnej (*Koeleria tristis* Domin) v Národnom parku Nízke Tatry a v jeho okolí. Naturae Tutela, Liptovský Mikuláš, 19, 1: 11–15.
- Turis P., 2020: Nálezy niektorých nepôvodných rastlín v Národnom parku Nízke Tatry. Naturae Tutela, Liptovský Mikuláš, 24, 2: 155–168.
- Turis P., 2023: *Doronicum* L. Kamzičník. In: Goliašová K., Hodálová I., Meredá P. jun. (eds), Flóra Slovenska VI/2, 1. časť. Veda, Bratislava, s. 243–258.
- Turis P.: *Crepis sibirica*. In: Eliáš P. jun. (ed.), Červená kniha. Vyššie rastliny. Štátna ochrana prírody SR, in press.
- Turisová I., 1995: Príspevok k floristickým pomerom NPR Jánska dolina. Naturae Tutela, Liptovský Mikuláš, 3: 223–237.
- Turisová I., 1997: *Crepis sibirica* na Slovensku. Preslia, Praha, 69: 115–119.
- Turisová I., Martincová E., 2001: Príspevok k flóre okolia Banskej Bystrice. In: Turisová I. (ed.), Ekologická diverzita modelového územia Banskobystrického regiónu. ŠOP SR, COPK, FPV UMB, Stredoslovenské múzeum, Banská Bystrica, s. 107–123.
- Turisová I., Turis P., 2007: Fytogeograficky a sozologicky zaujímavé nálezy cievnatých rastlín v Banskej Bystrici a okolí. Stredné Slovensko, Prír. Vedy, 11, Banská Bystrica, s. 25–34.
- Turisová I., Štrba T., Aschenbrenner Š., 2014: Floristic composition on the abandoned copper heaps in Central Slovakia. Romanian Journal of Mineral Deposits, 87, 1: 61–64.
- Vartíková E., 1975: Floristické pomery severovýchodnej časti Nízkych Tatier - oblasti Čierneho Váhu. Msc., 186 s. [Rigorózna práca, depon. in Prírodovedecká fakulta UK, Bratislava].
- Vartíková E., 1990: Príspevok k flóre Kozích chrbtov v masíve Ďumbiera. In: XXV. tábor ochrancov prírody. Prehľad odborných výsledkov. Okresný národný výbor - odbor kultúry Banská Bystrica, Slovenský zväz ochrancov prírody a krajiny, Ústredný výbor, Bratislava, Bratislava - Banská Bystrica, s. 41–43.
- Vařečka W., 1857: Anleitung zu phaenologischen Beobachtungen, für die Schüler des Neusohler Gymnasiums. Programm Gymn. Neusohl 1857–58: 9–19.

- Veverka M., 2018: *Sceptridium multifidum*, *Diphasiastrum complanatum*, *Phyllitis scolopendrium*, *Orchis purpurea*, *Pulsatilla slavica*, *Pedicularis palustris*, *Orchis tridentata*, *Orchis ustulata* subsp. *aestivalis*. In: Eliáš P. ml. (ed.), Zaujímavější floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 40, 1: 82–97.
- Veverka M., 2023: *Blechnum spicant*. In: Eliáš P. ml. (ed.), Zaujímavější floristické nálezy. Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 45, 2: 204.
- Vlčko J., Kochjarová J., Hrivnák R., Ujházy K., 2004: Výskyt taxónov *Scilla bifolia* agg. v širšom okolí Zvolena a Banskej Bystrice. In: Turisová I., Prokešová R. (eds), Ekologická diverzita Zvolenskej kotliny. Lesnícky výskumný ústav Zvolen, s. 86–95.
- Vozárová M., Sutorý K., 2001: Index herbariorum Reipublicae bohemicae et Reipublicae slovacae. Zpr. České Bot. Společn., Praha, 36, Příloha 2001/1 & Bull. Slov. Bot. Spoločn., Bratislava, 23, Supplement 7, 95 s.
- Wetschky M., 1878: Zur Flora des nördlichen Ungarn. Oesterr. Bot. Z., 28: 224–226.
- Zahradníková-Rošetzká K., 1957: Príspevok ku kvetene Demänovskej doliny. Biol. Práce Slov. Akad. Vied, 3/4, 57 s.
- Zahradníková K., 1992a: *Dryas* L. Dryádka. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/3. Veda, Bratislava, s. 111–112.
- Zahradníková K., 1992b: *Spiraea* L. Tavoľník. In: Bertová L. (ed.), Flóra Slovenska IV/3. Veda, Bratislava, s. 17–26.
- Zahradníková K., 1993: *Prunella* L. Čiernohlávk. In: Bertová L., Goliašová K. (eds), Flóra Slovenska V/1. Veda, Bratislava, s. 308–315.
- Zahradníková K., Peniašteková M., Ťavoda O., 2002: *Hesperis* L. Večernica. In: Goliašová K., Šípošová H. (eds), Flóra Slovenska V/4. Veda, Bratislava, s. 230–251.
- Zázvorka J., 1997: Orobanchaceae Vent. Zárázovité. In: Goliašová K. (ed.), Flóra Slovenska V/2. Veda, Bratislava, s. 460–529.

Autor: RNDr. Peter Turis, PhD.
Názov: Chorologické doplnky k cievnatým rastlinám Národného parku
Nízke Tatry

Recenzenti: RNDr. Ján Kliment, CSc.
Ing. Katarína Žlkovanová, PhD.

Rozsah: 132 strán; 7,97 AH
Vydanie: prvé

Vydavateľ: Belianum. Vydavateľstvo Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici
Edícia: Fakulta prírodných vied

Autor fotografií: RNDr. Peter Turis, PhD.

Predná strana obálky: šafran spišský (*Crocus discolor*) na donovalských lúkach
Zadná strana obálky: hrebeň Nízkych Tatier s Kotliskami v popredí

Rok vydania: 2024

ISBN 978-80-557-2193-4
EAN 9788055721934

<https://doi.org/10.24040/2024.9788055721934>

ISBN 978-80-557-2193-4

9 788055 721934